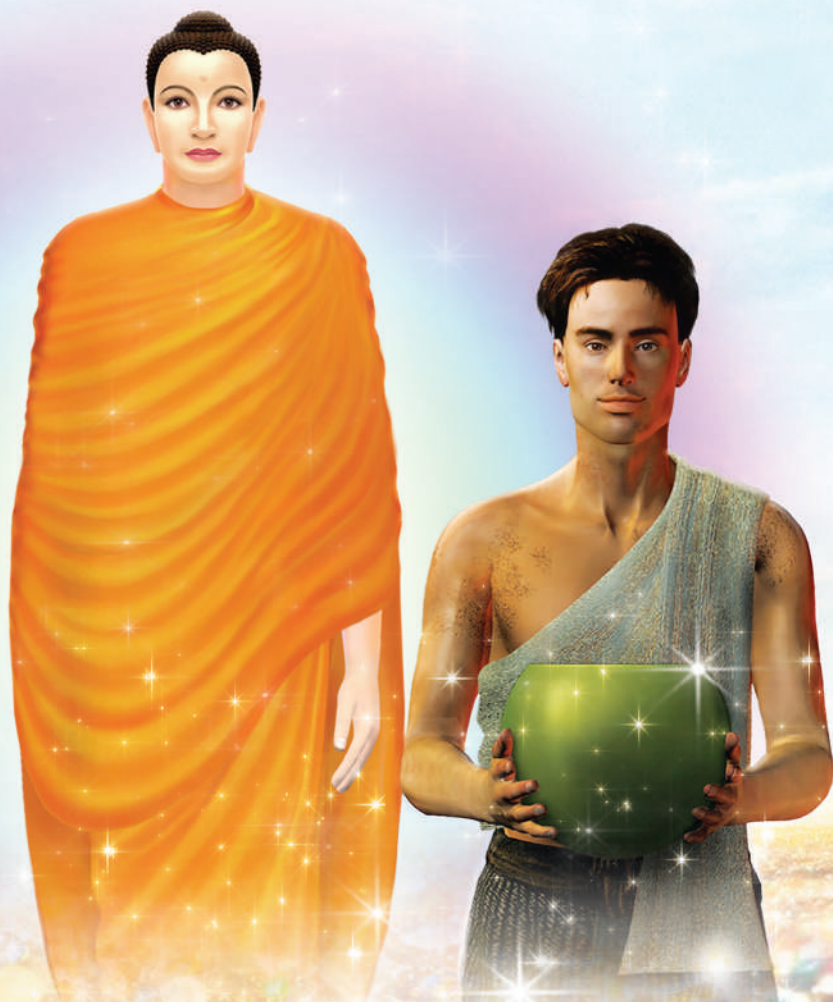

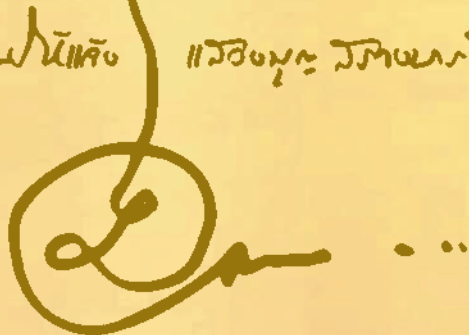
มหาทศตะ กับฝนรัตนชาติ

ในทรรศนะโรงเรียนอนุบาลฝนในฝนวิทยา
หลวงพ่อรัณมชโย (คุณครูไม่ใหญ่)

เราเกิดมาเพื่อนำพามาให้คนนี้เห็น ..

.. วิถีของมนุษย์ ..

มหาทุคตะกับฝนรัตนชาติ

ในทรรศนะโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา
โดย หลวงพ่ออัมมชโย (คุณครูไม่ใหญ่)

ที่ปรึกษา

พระครูสมุทรณรงค์ ทนฺตจิตฺโต

พระไชยยศ ยสวโร

พระมหาอภิรักษ์ ยโสธโร

พระจักรพงษ์ จุกวโร

พระมหาสมบุญ อนนฺตชโย

ดร.ชนิดา จันทราศรีไศล บ.ศ.๙

พระมหาสมเกียรติ วรยโส ป.ธ.๙

พระครูใบฎีกาอำนวยการศักดิ์ มุนิสกุโก

พระสุนทร วรภาณ

พระมหาอรรถพล กุลสิทฺโธ ป.ธ.๙

พระพัฒนศักดิ์ สุภาวฑฺฒโน

บรรณาธิการบริหาร

พระมหาวิริยะ ธมฺมสารี ป.ธ.๙

กองบรรณาธิการ

ขวัญจิตต์ จิตสินธุ์

สุธิดา จินดาภิจนกุล

ภัทรพร รัตนันทาวาที

ไพบูลย์ สืบสาย

จินดา ช่วยเกิด

จารุวรรณ วคินสกุล

ระพีพรรณ ใจภักดี

บุญญวีร์ ศรีประเสริฐยิ่ง

สุพิชญา ศรีสกุล

ภาพ สถาบันพุทธศิลป์แห่งโลก

ปก ระวีวรรณ สายบัว

รูปเล่ม อภิรักษ์ เอียดช้าง

พิมพ์ครั้งที่ ๑ วันธรรมชัย ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ลิขสิทธิ์/ผู้จัดทำ วัดพระธรรมกาย อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี

พิมพ์ที่ บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

หลวงพ่อัมมชโย (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย).

มหาทุคตะกับฝนรัตนชาติ.-- ปทุมธานี : วัดพระธรรมกาย, 2566.

104 หน้า.

1. มหาทุคตะ. I. สถาบันพุทธศิลป์แห่งโลก, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.
294.30924

ISBN 978-616-604-082-1

มหาทุดตะ

กับฝนรัตนชาติ

ในทรรศนะโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา
หลวงพ่อดัมมชโย (คุณครูไม่ใหญ่)

คำนำ

ชีวิตของมหาทุคตะ บุคคลผู้สุดแสนจะยากจนที่ไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อชะตากรรม ได้ใช้ดวงปัญญาและพลังบวกหาทรัพย์ด้วยความวิริยอุตสาหะแล้วยังอาจหาญทำการใหญ่อาราธนาพระพุทธรองค์รับภัตตาหารจนสำเร็จ

หนังสือเล่มนี้มีเรื่องราวที่น่าศึกษาหลายประการ ในส่วนที่อยากให้อ่านเป็นพิเศษ คือ บุญใดที่ทำให้เกิดฝนรัตนชาติ ช่วงการเกิดของรัตนชาติ ใครเป็นผู้อธิษฐานจิต อธิษฐานจิตว่าอย่างไร เราควรอธิษฐานจิตอย่างไร ฝนรัตนชาติ ก่อนตกท้องฟ้าเป็นอย่างไร ฝนรัตนชาติตกอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างจากฝนดาวตกหรือไม่อย่างไร

นอกจากนี้ ยังอยากให้อ่านประเด็น เพราะเหตุอะไรทำให้ยากจน ผังแห่งความจนมีหน้าตาอย่างไร รูปร่างลักษณะอย่างไร จะรู้ผังจนได้อย่างไร อะไรทำให้รวย ผังแห่งความรวยมีหน้าตาอย่างไร รูปร่างลักษณะอย่างไร จะสร้างผังรวยข้ามชาติได้อย่างไร

น่าทึ่งมากๆ ว่า มหาทุคตะคนเดียวกันนี้แหละ จากคนที่ยากจนที่สุด กลายเป็นร่ำรวยที่สุด เป็นมหาเศรษฐีใหญ่ประจำเมืองจนกระทั่งหมดอายุขัย และรวยไปถึงเทวโลก เป็นชาวสวรรค์ยาวนาน และภพชาติสุดท้ายมีสมบัติระดับโลกุตตระ คือ ได้นิพพานสมบัติเป็นสามเณรอรหันต์ตั้งแต่อายุ ๗ ขวบ

ชีวิตของมหาทุคตะท่านนี้จึงเป็นสิ่งที่น่าศึกษาอย่างยิ่ง ซึ่งยากจะหาอ่านจากที่ไหนได้

ด้วยความปรารถนาดี

กองวิชาการ ๐๑

สารบัญ

คำนำ	๔
บทนำ	๗
จากมหาเศรษฐีมาเป็นมหาทศตะ	๙
ยอดกัลยาณมิตร	๑๐
พลิกชีวิตเพราะมีกัลยาณมิตร	๑๔
ใช้ปัญญาหาทรัพย์	๑๘
พระอินทร์ขอมีส่วนในบุญ	๒๒
แสวงหาเนื้อนาบุญ	๒๔
พระลัสมาสัมพุทธเจ้าทรงรับนิมนต์	๒๘
ถวายภัตตาหารรสสวรรค์	๓๑
ฝนรัตนชาติโปรยปราย	๓๖
ลักษณะฝนรัตนชาติ	๓๘
ใครก็แย่งเอาบุญไปไม่ได้	๔๒
จากมหาทศตะมาเป็นเศรษฐีประจำเมือง	๔๕
เหตุนำไปเกิดบนสวรรค์แต่ละชั้น	๔๗
วิบากกรรมแห่งความตระหนี่	๕๐
บุญเก่าของมหาทศตะ	๕๔
ฝนรัตนชาติในพระไตรปิฎก	๕๖
การท่องเที่ยวโลก	๕๘
ชาติสุดท้ายของมหาทศตะ	๖๑
สามเณรบรรลุนิพพาน	๗๐
นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง	๗๙
อธิษฐานล้อมคอก	๘๒
ชีวิตที่เวียนวนในสังสารวัฏ	๘๗

บทนำ

“มหาทุคตะ” หมายถึง ผู้ที่ยากจนมาก ความเป็นอยู่ยากลำบากฝืดเคือง มีชีวิตอยู่ด้วยการรับจ้างทำงานเล็กๆ น้อยๆ หรือไม่ก็รอกินเดนของพระภิกษุ คือ เมื่อพระภิกษุขบฉันภัตตาหารเสร็จแล้ว มหาทุคตะจะรอรับประทานของที่เหลือจากพระภิกษุเหล่านั้นเพื่อประทังชีวิต แต่เรื่องราวต่อไปนี้ เป็นเรื่องราวของมหาทุคตะผู้มีบุญเก่า ผู้โชคดีมีกัลยาณมิตร และสามารถพลิกชีวิตอย่างอัศจรรย์ด้วยการช่วยเหลือของพระอินทร์ถึง ๒ องค์

พระอินทร์องค์แรกอยู่ในยุคของพระกัสสปพุทธเจ้า มีส่วนช่วยให้มหาทุคตะได้สมบัติอัศจรรย์เป็นอจินไตย พลิกฐานะของมหาทุคตะจากคนที่ยากจนที่สุดให้เป็นมหาเศรษฐีประจำเมืองที่ร่ำรวยที่สุด ทำให้เรื่องราวของมหาทุคตะได้รับการกล่าวขานสืบเนื่องมาอีกยาวนาน ส่วนพระอินทร์องค์ที่สองอยู่ในยุคพระสมณโคตมพุทธเจ้า มีส่วนช่วยให้มหาทุคตะบรรลุธรรมในภพชาติต่อมา ซึ่งพระอินทร์ทั้งสององค์นั้นล้วนเป็นพระโสดาบันทั้งคู่

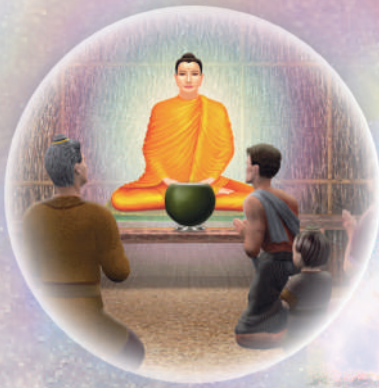
นอกจากนี้ ผลแห่งทานอันอัศจรรย์ของมหาทุคตะยังเป็นที่มาของรสอาหารที่โด่งดังข้ามชาติ ใครก็ตามที่ได้รับประทานอาหารรสเลิศในภัตตาหารมื้อซื้อทั้งในและต่างประเทศมักจะรู้สึกติดใจ แต่เมื่อเวลาผ่านไปไม่นานก็ลืมรสอาหารไปในที่สุด แต่รสอาหารทิพย์ของมหาทุคตะที่ถวายแด่พระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น เป็นที่กล่าวขวัญกันอย่างไม่เสื่อมเป็นเวลายาวนานถึง ๑ พุทธันดร*

เรื่องของท่านมหาทุคตะนี้จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจว่า ที่มาที่ไปของชีวิตที่พลิกอย่างเหนือความคาดหมายได้นั้น ย่อมมีเหตุที่ตีสันบนุอยู่เบื้องหลัง และจะเป็นแรงบันดาลใจให้เราเร่งประกอบเหตุอันดีงามไว้ในชีวิตเช่นกัน

---

* ช่วงช่องว่างระหว่างระยะเวลาของพระพุทธเจ้า ๒ พระองค์ คือ นับระยะเวลาตั้งแต่การเสด็จปรินิพพานของพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งจนถึงช่วงที่มีการเสด็จอุบัติขึ้นของพระพุทธเจ้าพระองค์ถัดมา นับเป็นเวลาที่ยาวนานมาก

จากมหาเศรษฐีมาเป็นมหาทศตะ

ความเป็นมาของมหาทศตะเป็นเรื่องที่น่ายกย่องว่า ทำไมชายคนนี้จะต้องเกิดมาเป็นมหาทศตะ ซึ่งเป็นสุดยอดแห่งความจน แท้จริงแล้วมหาทศตะคือคนเคยรวยในอดีต ภาพในอดีตเขาเป็นเศรษฐีร่ำรวยมาก แต่รวยแล้วไม่ทำทาน ใครชวนทำบุญก็ไม่ทำ ไม่เปิดโอกาสให้ใครพบ หรือเมื่อได้พบแล้วก็ทำเป็นไม่รับทราบ เรื่องที่คนอื่นมาชวนทำบุญ และนอกจากตัวเองไม่ทำแล้ว ยังห้ามคนอื่นทำบุญด้วย เพราะตนเป็นเศรษฐีมีอำนาจ คำพูดฟังดูน่าเชื่อถือ ดังนั้นเมื่อใครชวนทำบุญก็ตอบว่าตนสร้างตัวมาได้ด้วยฝีมือ ไม่ใช่เพราะบุญ แล้วเที่ยวประกาศความคิดเห็นของตัวเอง ทำให้มีผู้คนหลงเชื่อตามมากมาย ด้วยเหตุที่ตนเองตระหนี่ไม่ชอบทำทาน และยังห้ามคนอื่นทำด้วย จึงทำให้ต้องมาเกิดเป็นมหาทศตะในภพชาติต่อมา

ยอดกัลยาณมิตร

* ครั้งหนึ่งในยุคสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพระนามว่า กัสสปะ
พระองค์ทรงกำลังแสดงธรรมเรื่องอานิสงส์ของการให้ทานว่า

บางคนในโลกนี้ทำทานด้วยตัวเอง แต่ไม่ชวนคนอื่นทำเพราะเกรงใจ
กลัวเขาเสียทรัพย์ กลัวเขาลำบากยากจน หรือกลัวจะรบกวนเขา แต่ตนเองมี
ศรัทธาจึงทำทานตามลำพังโดยไม่ชักชวนคนอื่น บุคคลเช่นนี้ภพชาติต่อไปจะ
ได้รับอานิสงส์ คือ มีทรัพย์มาก เพราะการให้ทานด้วยตนเอง แต่ไม่มีพวกพ้อง
และบริวาร เวลาทำกิจการงานต่างๆ กว่าที่จะสำเร็จก็ต้องประสบกับความเหนื่อย
ยาก ดังที่เราเคยเห็นเศรษฐีหลายคนที่ร่ำรวย แต่ต้องแลกด้วยความวิริยอุตสาหะ
อย่างยิ่ง เพราะไม่มีพวกพ้องบริวารคอยช่วยแบ่งเบาภารกิจ

* ขุ.ธ.อ.(ไทย) ๑/๒/๓๑๘-๓๔๐.

บางคนไม่ทำทานด้วยตนเอง แต่ชวนคนอื่นให้ทำ มีหัวใจผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตร แต่ไม่มีหัวใจของผู้ให้ เห็นคนอื่นเขาให้แล้วปลื้ม ส่วนตัวเองเก็บปัจจัยเอาไว้เพื่อเศรษฐกิจตกต่ำ เพื่อมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายในภายหน้า บุคคลจำพวกนี้จะได้รับานิสงส์ในภพชาติต่อไป คือ จะเป็นคนยากจนที่มีพวกพ้องบริวารมาก เมื่อเอ่ยปากจะทำอะไรแล้วจะมีคนมาช่วยให้งานสำเร็จ

บางคนในโลกนี้ นอกจากทำทานด้วยตนเองแล้ว ยังชักชวนคนอื่นทำด้วย คือ มีหัวใจผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตรและมีหัวใจของผู้ให้ด้วย บุคคลเหล่านี้จะได้านิสงส์ คือ ภพชาติต่อไปนอกจากจะร่ำรวยแล้วยังมีพวกพ้องหมู่ญาติเป็นบริวารสมบัติที่ดีด้วย บริวารสมบัติที่ได้นี้จะม่แต่บริวารที่นำความสุข ความเจริญมาให้ อีกทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระกิจการงานต่างๆ ไปได้มาก **เพราะฉะนั้นถ้าทำทานด้วยตนเองและชวนคนอื่นทำด้วย ภพชาติต่อไปจะรวย มีพวกพ้องหมู่ญาติและบริวารสมบัติที่ดี**

ส่วนบางคนที่ไม่ทำทานด้วยตัวเองแล้วยังห้ามคนอื่นทำด้วย
จะต้องกลายเป็นคนยากจน ลำบาก ฝืดเคือง และยังไม่ค่อยมีใครคอย
ช่วยเหลืออีกด้วย

เมื่อพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมจบ มีมานพหนุ่ม
ผู้มีบุญท่านหนึ่งปลื้มอกปลื้มใจ เกิดกุศลศรัทธาอยากถวายสังฆทาน
แต่พระสงฆ์ ๒๐,๐๐๐ รูป โดยมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประมุขในวัน
รุ่งขึ้น เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงรับนิมนต์ เขาปีติดีใจมาก

การถวายมหาสังฆทานครั้งนี้ เป็นที่น่าเลื่อมใสอย่างยิ่ง เพราะผู้นำบุญท่านนี้มีความกล้าหาญและมีหัวใจที่ยิ่งใหญ่จริงๆ ที่กราบทูลพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า จะขอนิมนต์พระ ๒๐,๐๐๐ รูป เพื่อถวายทานในวันรุ่งขึ้น โดยที่เขาเองก็ทราบดีว่า มีเวลาไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง ทั้งนี้ยังไม่รวมเวลานอนหลับพักผ่อน เวลาทำอาหาร เพราะถ้าหากตัดเวลาเหล่านี้ออกไป จะเหลือเวลาสำหรับชักชวนผู้มีบุญเพียงไม่กี่ชั่วโมงเท่านั้น ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

เนื่องจากมานพหนุ่มเป็นผู้มีปัญญา รู้ว่าทำตามลำพังไม่ได้ จึงใช้วิธีทำงานเป็นทีม กระจายทีมบอกบุญออกไปทำหน้าที่ชักชวนผู้มีบุญให้มารับเป็นเจ้าภาพเลี้ยงพระ บ้างก็รับเป็นเจ้าภาพ ๑๐ รูป บ้างก็รับ ๒๐-๓๐ รูป บางบ้านรับถึง ๑๐๐ รูป ด้วยพลังแห่งการทำงานเป็นทีม ไม่นานก็สามารถหาเจ้าภาพได้ครบ ๒๐,๐๐๐ รูป

หากหันกลับมาดูการทำหน้าที่ผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตรของตัวเรา เรื่องของผู้นำบุญท่านนี้ อาจเป็นแรงบันดาลใจให้เราพิจารณาว่า เราเองก็สามารถทำได้เช่นกัน อีกทั้งจะได้เริ่มพัฒนาทีมงานของเราให้ทำงานเป็นทีมอย่างนี้บ้าง นี่คือต้นแบบการสร้างบุญเป็นทีม ที่เราสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ดีทีเดียว และเหตุการณ์นี้เป็นจุดเริ่มต้นเรื่องราวการให้ทานของมหาพุทธะ ซึ่งเป็นที่กล่าวขานสืบกันมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

พลิกชีวิตเพราะมีกัลยาณมิตร

เมื่อแบ่งทีมออกไปเชิญชวนให้ผู้มีบุญมาร่วมกันเลี้ยงพระให้ครบตามจำนวนแล้ว มานพหนุ่มผู้มีหัวใจอันยิ่งใหญ่ท่านนั้นก็ไปชักชวนผู้คนมาร่วมเป็นเจ้าภาพ โดยไม่เลือกว่าใครมีฐานะอย่างไร ทั้งคนชั้นสูง ชั้นกลาง และชั้นล่าง ตั้งแต่เศรษฐีจนถึงยากจก วณิพก

พอท่านมาเจอ महाทศตะ
จึงแจ้งข่าวบุญว่า “พรุ่งนี้จะมีการ
ถวายสังฆทานครั้งใหญ่ นิมนต์พระ
ถึง ๒๐,๐๐๐ รูป เธอรับเป็นเจ้าภาพ
เลี้ยงพระสักรูปหนึ่งสิ ชาติต่อไป
จะได้ไม่ยากจนอย่างนี้”

มหาหุตะฟังแล้วสะกิดใจขึ้นมาว่า “เอ๊ะ คนอย่างฉันทำได้หรือนี่”
เนื่องจากเขาต้องหาเข้ากินค่าทุกวัน เงินทองและอาหารมีไม่ค่อยเพียงพอ แต่
ผู้นำบุญท่านนั้นตอบว่า “ทำได้สิ” คนเราจะทำอะไรก็ตาม เพียงแค่มีตัวกับหัวใจ
ที่เอาจริง ก็สามารถทำได้ ดังนั้นใครที่ยังคิดว่าเราทำอย่างนั้นอย่างนี้ไม่ได้ ให้ดู
เรื่องของมหาหุตะเป็นตัวอย่าง

เมื่อได้ยินผู้นำบุญกล่าวเช่นนั้น ในที่สุดมหาหุตะก็เกิดกำลังใจฮึกเหิม
ตอบตกลงด้วยความปลาบปลื้มยินดีเป็นอย่างมากว่า “เอ้า ถ้าอย่างนั้นฉันรับ
รูปหนึ่งแล้วกัน” จากนั้นมหาหุตะก็ได้เดินทางกลับบ้านด้วยความปลื้มปิติ
อาภาย ร่าเริงเบิกบาน เขาเดินร้องเพลงไปตลอดทาง เป็นเรื่องที่น่าแปลก เวลา
คนเรากำลังจะได้ทำบุญใหญ่ แม้มตากแดดตากลม แต่ผิวพรรณวรรณะกลับดู
ผ่องใส มหาหุตะก็เช่นกัน

นี่คือกิริยาอาการของผู้ที่จะได้สร้างบุญใหญ่ คนที่คิดว่าชาตินี้ตนเอง
คงทำบุญไม่ได้เพราะยากจนเหลือเกิน ยังต้องรับประทานอาหารที่เหลือจาก
พระภิกษุ เมื่อตัดสินใจรับปากทำบุญ ทั้งๆ ที่เวลานั้นปัจจัยยังไม่มีเลย แต่กลับ
เกิดความปลื้มปิติมากมาย

เมื่อมหาทุคตะเดินทางกลับถึงบ้าน ภรรยาเห็นเขาก็รู้สึกแปลกใจว่า ทำไมวันนี้พ่อบ้านดูมีผิวพรรณวรรณะเปล่งปลั่งผ่องใสกว่าเดิม ดูสดชื่น เดินยิ้มมาแต่ไกล นางจึงถามสามีถึงเรื่องราวที่ทำให้ดูมีความสุขได้ขนาดนี้

มหาทุคตะเล่าให้ฟังว่า “วันนี้ฉันรับปากกับผู้มีบุญท่านหนึ่งว่า จะเลี้ยง พระ ๑ รูป ในวันพรุ่งนี้ ก็เลยดีใจ” ฝ่ายภรรยารู้สึกงงใจ เนื่องจากทุกวันนี้ แทบจะหาเลี้ยงตนเองไม่พอยู่แล้ว บางทีต้องไปขอเขากิน แล้วจะมีปัญญาไป เลี้ยงพระได้อย่างไร

แต่คนเราเมื่อตั้งใจแล้ว แม้มีแค่ตัวกับหัวใจที่มุ่งมั่นจะทำความดี สร้างบุญบารมีอย่างไม่ว่าตกกลัวต่ออุปสรรค ไม่นานก็จะสามารถแสวงหาหนทาง และวิธีการไปทำในสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ได้สำเร็จ **สิ่งสำคัญที่สุดคือ ต้องกล้าคิด กล้าตัดสินใจที่จะทำก่อน**

หลังจากนั้น สามีภรรยาได้หารือกันว่า “เราได้ฟังธรรมของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาหลายครั้ง แต่ใจมัวแต่รอคอยว่า เมื่อไรพระจะฉันเสร็จ จะได้ขออาหารจากท่าน แม้กระนั้น พระธรรมคำสอนก็ผ่านเข้าไปในใจอยู่เสมอ โดยเฉพาะ เรื่องการทำทาน ซึ่งพระองค์ทรงเทศน์อยู่บ่อยครั้งว่า ที่เรายากจนนี้เป็นเพราะชาติก่อนไม่ได้ทำทานเอาไว้ ถ้าหากคราวนี้เราไม่ได้ทำทานอีก ชาติต่อไปคงจะต้องประสบกับความยากจนยิ่งกว่าชาตินี้แน่” เพราะฉะนั้นชาตินี้จึงตกลงยินยอมพร้อมใจกัน ทำบุญเลี้ยงพระสักองค์

โชคดีที่มหาทศตะได้กัลยาณมิตรมาชักชวน แจ้งข่าวบุญใหญ่ โดยไม่เลือกชนชั้น หรือไปคิดแทนว่า คนอย่างมหาทศตะที่ลำบากยากจน ขนาดนั้นคงทำไม่ได้ แต่กลับให้โอกาสและยังพุดยักใจ ทำให้มหาทศตะ มีโอกาสได้คิดและมั่นใจว่า ตนเองสามารถทำบุญทำทานเลี้ยงพระได้ เช่นกัน

ที่สำคัญคือ มหาทศตะเกิดในยุคที่มนุษย์มีอายุถึง ๒๐,๐๐๐ ปี นั้นหมายความว่า หากไม่ได้ผู้นำบุญท่านนี้ไปชักชวนให้ทำบุญเลี้ยงพระ มหาทศตะจะต้องลำบากยากจนอย่างแสนสาหัสเช่นนี้ไปอีกยาวนาน แม้กระทั่งละโลกไปแล้วและไปเกิดในภพชาติต่อไป ก็ยังจะต้องเกิดมาลำบากเช่นนี้หรือมากกว่านี้ ถ้าหากชาติหน้าเขาไม่เจอกัลยาณมิตร มาให้แสงสว่างแก่ชีวิต มาชักชวนให้สร้างมหาทานอีก ก็ไม่อาจทราบได้ว่า เขาจะต้องประสบความยากจนแบบนี้ไปอีกนานเท่าไร ซึ่งนับว่าน่าเสียดาย เป็นอย่างยิ่งที่เกิดมาในยุคที่มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบังเกิดขึ้น แต่ไม่ได้ถวายทานกับพระองค์หรือพระสาวก

ผู้นำบุญท่านนี้จึงเป็นยอดกัลยาณมิตร ที่ทำให้มหาทศตะเลิก ยากจนและกลายเป็นผู้ที่ร่ำรวยที่สุดในยุคนั้นทีเดียว จากชีวิตที่เคย ยากจนที่สุดพลิกผันมาเป็นร่ำรวยที่สุด มีสมบัติมากมายขนาดที่บุตร เอาโคตรเพชรมาขว้างเล่นเพื่อหยอกล้อกัน รวยมากขนาดนั้นทีเดียว นอกจากนั้นยอดกัลยาณมิตรท่านนี้ยังช่วยให้มหาทศตะมีศักดิ์ศรีและ เกียรติภูมิมากขึ้นไปอีก เท่ากับว่าได้ช่วยฟื้นฟูฐานะและสถานภาพของ มหาทศตะข้ามชาติเลย เพราะท่านมีส่วนช่วยให้มหาทศตะได้โลภียทรัพย์ ในชาตินี้และได้อริยทรัพย์ในพุทธันดรต่อมาอีกด้วย

ใช้ปัญญาหาทรัพย์

เมื่อมหาฤๅษีตัดสินใจถวายภัตตาหารพระ ๑ รูปแล้ว จึงหารือกับภรรยาว่า ทำอย่างไรถึงจะมีทรัพย์มาเลี้ยงพระ เนื่องจากกำลังทรัพย์ไม่มี มีเพียงเรี่ยวแรง จึงตกลงกันว่า จะไปทำงานรับจ้างที่บ้านเศรษฐี และจัดแจงเตรียมหาภาชนะสำหรับใส่ภัตตาหารถวายพระ โดยไปค้นดูตามล้งเก่าๆ ซึ่งมีแต่ถ้วยชามปากบิ่น ถาดเก่าๆ พร้อมฝาครอบ ซึ่งไม่เคยคิดว่าจะได้ออกมาใช้ เขาไปค้นมาด้วยอาการที่ร่าเริง แล้วนำไปทำความสะอาดจัดเตรียมจนเสร็จสรรพเรียบร้อย

จากนั้น ทั้งคู่ได้ตกลงกันว่า “เธอไปรับจ้างทำงานกับภรรยาเศรษฐีนะ ส่วนฉันจะไปทำงานกับท่านเศรษฐีเอง เรายังมีเรี่ยวมีแรง เราพึงทุ่มเทชีวิตจิตใจของเราทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ที่สุดกันเถิด” เมื่อตกลงกันเรียบร้อยแล้ว มหาฤๅษีเกิดความปลื้ม ยิ้มแย้มแจ่มใส มีอาการร่าเริงในบุญที่กำลังจะมาถึงในวันพรุ่งนี้

มหาทศตะได้เข้าไปพบท่านเศรษฐี และแจ้งว่าตนมีความประสงค์ที่จะขอทำงานเพื่อแลกกับอาหาร ท่านเศรษฐีจึงถามถึงสาเหตุ และเมื่อทราบว่ามหาทศตะรับเลี้ยงพระ ๑ รูปในวันพรุ่งนี้ ท่านเศรษฐีถึงกับประหลาดใจว่ามหาทศตะจะเลี้ยงพระได้อย่างไร เนื่องจากต้องยังชีพด้วยอาหารที่เหลือจากพระอยู่ทุกวัน แต่เมื่อฟังมหาทศตะย้ำหนักแน่นถึง ๓ ครั้ง ว่า ได้รับปากกับผู้นำบุญไว้แล้ว จึงยินดีที่จะให้งานทำ ซึ่งม้งานอยู่เพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือผ่าฟืน

ส่วนภรรยาของมหาทศตะได้ไปขอทำงานกับภรรยาเศรษฐี ภรรยาเศรษฐีถามในทำนองเดียวกันว่า จะมารับจ้างทำงานไปทำไม นางตอบเช่นเดียวกับมหาทศตะว่า จะเลี้ยงพระในวันพรุ่งนี้ แม้ถามย้ำถึง ๓ ครั้ง ก็ได้รับคำตอบเช่นเดิม ภรรยาเศรษฐีจึงมั่นใจว่า นางมีความตั้งใจจริงที่จะทำงานให้ได้เงินหรือวัตถุดิบในการทำอาหาร จึงมอบหมายให้นางตำข้าว

สองสามีภรรยาต่างทำงานด้วยอาการรำเรง มหาทศตะผ่าพินไปก็ร้องเพลงไป ส่วนภรรยาตำครกกระเดื่องไปก็ร้องเพลงไปเรื่อยๆ ร้องไปตำไป ทำงานด้วยความปลื้มปิติ เศรษฐีจึงถามว่า ทำไมเธอถึงรำเรงเหลือเกิน มหาทศตะตอบว่า “ดีใจที่จะได้เลี้ยงพระ ๑ รูป ในวันพรุ่งนี้ขอรับ” เศรษฐีและภรรยาจึงเกิดความเลื่อมใส เหตุการณ์นี้นับเป็นเรื่องที่น่าศึกษาว่า ใครก็ตามที่ตั้งใจทำความดีอย่างแรงกล้าเห็นอธรรมตา พลังบวกเช่นนี้จะสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ที่ได้พบเห็นเกิดการตื่นตัวและเกิดความเลื่อมใสตามไปด้วย ดังเช่นความตั้งใจอย่างแรงกล้าของมหาทศตะและภรรยา ที่ส่งผลให้เศรษฐีและภรรยาเกิดแรงบันดาลใจ และเลื่อมใสในความตั้งใจอันดีงามของคนทั้งสอง พลังคิดในใจว่าเมื่อสองสามีภรรยา มหาทศตะทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะมอบค่าจ้างเพิ่มให้อีกหนึ่งเท่าตัวของค่าจ้างตามปกติ

เมื่อมหาทศตะผ่าพินเสร็จแล้ว ท่านเศรษฐีจึงมอบค่าจ้างเป็นข้าวสารจำนวน ๘ ทะนาน จากปกติที่ควรจะได้ ๔ ทะนานเท่านั้น ส่วนภรรยาก็ได้เนยใส นมสด เครื่องเทศสำหรับปรุงอาหาร และข้าวสารอีก ๑ ทะนาน เป็นค่าจ้าง เมื่อได้วัตถุดิบเพื่อการปรุงอาหารมาแล้ว ก็มีความอาจหาญรำเรงเบิกบาน ยิ้มแย้มแจ่มใส ปลาบปล้มในบุญที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้

พลบค่ำคืนนั้น ทั้งคู่ต่างสนทนากันด้วยความปลื้มใจว่า “วันพรุ่งนี้ เราจะได้เลี้ยงพระแล้วนะ นี่ก็ไม่ถึงเลย่ว่าในชีวิตของเราจะได้มีโอกาสเลี้ยงพระ เพราะทุกวันที่ผ่านมาได้แต่อาศัยพระท่านเมตตาเลี้ยงเราทั้งนั้น” ทั้งสองต่างก็เคยมีโอกาสดำฟังพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมว่า ถ้าให้ทานถูกเนื้อนาบุญ คือ ทักขิไณยบุคคลแล้ว จะได้บุญทันตาเห็น และเมื่อเขาได้รู้ว่า พระสงฆ์คือเนื้อนาบุญเช่นนี้ จึงมีความปลื้มปิติอย่างที่สุด

รุ่งขึ้น แม้สองสามีภรรยาจะมีวัตถุดิบเพื่อปรุงอาหารแล้ว แต่ยังขาดผัก จึงไปเก็บผัก เก็บผักไปก็ร้องเพลงไป ชาวประมงที่อยู่แถวนั้นเมื่อได้ทราบสาเหตุ ที่มหาทุคตะรำเรงเช่นนี้ จึงอนุเคราะห์โดยให้เขาช่วยขายปลา

มหาทุคตะนำเอาปลา มาร้อยเป็นพวง ผู้คนที่สัญจรผ่านไปมาเห็นเข้า ก็ซื้อจนหมด ตนเองก็กังวลใจเกรงว่าจะไม่มีปลานำไปเลี้ยงพระ ชาวประมงบอกกับมหาทุคตะว่า เขายังมีปลาตะเพียนที่หมกทรายเอาไว้ ที่แรกตั้งใจว่า จะเก็บไว้กินเอง แล้วก็นำปลาเหล่านี้มามอบให้มหาทุคตะเป็นค่าแรงรวมทั้งหมด ๔ ตัว

พระอินทร์ขอมีส่วนในบุญ

ขณะที่มหาหุตะเดินถือปลาตะเพียนที่จะนำมาประกอบอาหารกลับบ้านนั้น พระอินทร์ผู้เป็นเทวราชาแห่งสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ทรงรู้สึกละอายใจของพระองค์เกิดความกระด้างขึ้น จึงทรงตรวจตราด้วยทิพยจักขุ ทำให้ทราบว่าเป็นเพราะสามีภรรยาามหาหุตะมีกุศลศรัทธาที่จะเลี้ยงพระ แต่พระที่จะเลี้ยงนี้ไม่ใช่พระธรรมดา พระองค์จึงทรงตัดสินใจลงมาช่วยปรุงอาหารให้ เพราะหากปล่อยให้ทั้งสองคนทำอาหารเองแล้ว รสของอาหารคงไม่ประณีต พระองค์จำเป็นต้องเสด็จลงมาช่วยเนรมิตอาหารนี้ให้มีรสเลิศ มีทิพยโอชา เพื่อให้เหมาะสมต่อการน้อมถวายแด่เนื่อนาบุญอันเลิศ พระอินทร์จึงทรงแปลงกายเป็นคนธรรมดามาดักรออยู่

เมื่อเห็นชายคนหนึ่งมารออยู่ มหาทศตะจึงถามว่า ท่านมาทำอะไร พระอินทร์ในร่างแปลงทรงตอบว่า “มาของานทำ เราทำได้ทุกอย่างแม้กระทั่งปรุงอาหาร อาหารอะไรก็ได้ในโลก เราสามารถทำได้ทั้งหมด” พระอินทร์ตรัสเข้าประเด็นทันที และทรงถามกลับไปว่า มหาทศตะนำปลาดตะเพียนมาทำอะไร ทั้งสองตอบด้วยความเบิกบานว่า จะนำมาปรุงภัตตาหารเลี้ยงพระ ๑ รูป ในวันนี้

พระอินทร์จึงทรงรับขันอาสาขอมีส่วนร่วมในบุญด้วยการเป็นผู้ปรุงอาหารเลี้ยงพระ โดยทรงบอกว่า “หน้าที่ปรุงอาหารให้เป็นหน้าที่ของเรา เราย่อยจะจัดการเอง ท่านไปนิมนต์พระได้เลย” ทั้งสองสามีภรรยาเมื่อได้ฟังแล้วก็ยินดีตามนั้น

แสวงหาเนื่อนาบุญ

เมื่อมีผู้อสาปปรุงภัตตาหารเลี้ยงพระแล้ว มหาทศตะก็ดีใจมาก เพราะเขาไม่ต้องเสียเวลาปรุงอาหารเองแล้ว มหาทศตะจึงรีบรุดไปยังบ้านของผู้นำบุญที่เป็นกัลยาณมิตรชักชวนตนเลี้ยงพระ เพื่อถามถึงพระที่รับนิมนต์ว่าชื่ออะไร และตนต้องไปรับท่านที่ไหน ปรากฏว่าผู้นำบุญลืมนัดชื่อของมหาทศตะไว้ ชื่อของเขาจึงตกหล่นไป และพระทั้ง ๒๐,๐๐๐ รูป ก็ได้รับนิมนต์ไปหมดแล้ว

เมื่อผู้นำบุญแจ้งความจริงให้ทราบ เท่านั้นเองมหาทศตะรู้สึกเสียใจ ประหนึ่งสายฟ้าฟาดลงมากลางใจ หัวใจสลาย แต่เขาก็ไม่ยอมแพ้ ไปขอแบ่งพระสัก ๑ รูป แต่ไปบ้านไหนก็ไม่มีใครให้ เขายังร้องห่มร้องไห้เป็นการใหญ่ เพราะอุตส่าห์ตั้งใจอย่างดีที่จะเลี้ยงพระ ทุ่มเทศชีวิตจิตใจไปทำงานบ้านเศรษฐกิจ ทำทุกวิถีทางที่จะได้ทรัพย์มาเลี้ยงพระสักรูปหนึ่ง เขาเดินร้องไห้กลับเรือนของตน

ผู้นำบุญเห็นดังนั้นจึงปลอบใจมหาทุคตะพลางแนะนำว่า

“เดี๋ยวๆ อย่าเพิ่งเสียใจ พระ ๒๐,๐๐๐ รูปนั้น รับนิมนต์
หมดแล้วก็จริง แต่ยังเหลืออีก ๑ รูป ยังพอมีหวัง พระลัมมาสัมพุทธเจ้า
ทรงพำนักอยู่ในพระคันธกุฏี พระองค์ไม่ได้อยู่ในรายชื่อ เธอมีบุญจริงๆ
แต่เธอจะต้องฝ่าด่านผู้มีบุญทั้งหลายซึ่งเปรียบดั่งกำแพงใหญ่
ประดุจภูเขาหิมาลัยหลายลูกที่คอยขวางกัน ตั้งแต่พระราชา พร้อมทั้ง
ข้าราชการบริวาร เสนาบดี ถัดออกมาเป็นเหล่ามหาเศรษฐีผู้ยิ่งใหญ่
อุปัฏฐากสำคัญ เรียงลดหลั่นกันมา

“ไปเถิด... ยังเหลือพระสั้มาสัมพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง แต่เธอต้องฝ่าด่านบุคคลเหล่านั้นไปให้ได้ เพราะทุกคนที่มารออยู่ ล้วนต้องการนิมนต์พระองค์ ต่างก็มารอรับบาตรของพระสั้มาสัมพุทธเจ้าทั้งสิ้น เธอต้องไปนิมนต์ให้ได้นะ ถ้าพระองค์รับนิมนต์ เธอ รับรองเลยเธอจะสมปรารถนาในทุกสิ่ง”

ผู้นำบุญท่านนี้แนะนำให้มหาทุคตะไปนิมนต์พระสั้มาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นความหวังสุดท้าย มหาทุคตะได้ยืนเพียงเท่านี้ก็มีความกำลังใจขึ้นมาเต็มเปี่ยม แม้รู้ว่ามီးอะไรมาขวางหน้าอยู่ แต่เขาไม่ได้คิดว่าเป็นอุปสรรคแม้แต่หน่อย จึงมุ่งมันเดินเข้าไปยังพระคันธกุฎีเพื่อจะไปนิมนต์พระสั้มาสัมพุทธเจ้า

ในช่วงใกล้รุ่งของวันนั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอดข่ายพระญาณ
ดูว่า วันนี้จะทรงโปรดใคร พระองค์ทรงนำเอาทั้งกามภพ รูปภพ อรูปภพ มาไว้ใน
กลางพระธรรมกาย แล้วทรงคำนวณตรวจตราดูมนุษย์ทั้งหมด รวบมาไว้ใน
ญาณทัสสนะของพระองค์ เพื่ocalculated ดูดวงบุญว่า วันนี้ใครจะเป็นผู้มีบุญ
แล้วทรงเห็นมหาทศตะพุดขึ้นมาในกลางพระญาณ จึงทรงระลึกชาติหนหลังดู
ว่าเหตุใดชาตินี้เขาจึงต้องเป็นคนยากจนระดับมหาทศตะ ทรงตรว้ย้อนอดีต
เข้าไปในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ของมหาทศตะ ซ้อนกายเข้าไปในกลางนั้น
แล้วภาพก็ปรากฏขึ้นว่า ในอดีตนั้นสองสามีภรรยา มหาทศตะคู่นี้เคยเกื้อกูล
พระองค์มาก่อน ในสมัยที่พระองค์ยังบำเพ็ญบารมีเป็นพระบรมโพธิสัตว์
ดังนั้นชาตินี้พระองค์จะทรงเกื้อกูลตอบแทน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงรับนิมนต์

เมื่อมหาทุกตะเดินมาถึงพระคันธกุฎี ก็เห็นบรรดาผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายต่างมารอรับ บาดตรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่พระราชา กับเหล่าเสนาบดี มหาเศรษฐีทั้งหลายเรียงราย กันเต็มไปหมด และตามมาด้วยมหาทุกตะอยู่ ท้ายแถว

เมื่อพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเปิดพระทวาร (ประตู) พระคันธกุฎี และ ตรัสว่า “เปิดทางให้มหาทุกตะ” ลั่นพระสุรเสียงของพระองค์ ทุกคนต่างก็เปิดทาง เป็นแถวเลย มหาทุกตะเดินร้องห่มร้องไห้เข้าไปกราบที่พระบาท แล้วกราบทูลว่า “ข้าพระองค์เป็นผู้ที่ยากจนที่สุดในเมือง ไม่มีใครที่จะยากจนยิ่งไปกว่าข้าพระองค์ อีกแล้ว ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสงเคราะห์ข้าพระองค์ด้วยเถิด”

พระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสว่า “เธอหยุดร้องไห้เถอะ รับบาดตรของเราไป” เมื่อพระพุทธองค์ทรงมอบ บาดตรให้เท่านั้น น้ำตาก็แห้งเหือดหายไป เปลี่ยนเป็นรอยยิ้มเบิกบาน เขาเดิน ประคองบาดตรพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อย่างองอาจผึ่งผาย ท่ามกลางเศรษฐี เสนาบดี ปุโรหิต ทหารรักษาพระองค์ และพระราชา

จากนั้น ได้เกิดเสียงอื้ออึงขึ้นตลอดทั้งสองข้างทาง เนื่องจากมีผู้ร้อง
ขอมหาพุทธะว่า “ส่งบาตรมาให้เราเถอะ เราขอแลกด้วยทรัพย์ก็แล้วกัน” เหล่า
พระราชา มหาเศรษฐี ต่างขอเอาทรัพย์แลกกับบาตรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
โดยเสนอราคาไปถึงหลักแสนกหาปณะ เสียงเรียกเหล่านี้จึงเซ็งแซ่อื้ออึงไปหมด

ทางฝ่ายมหาพุทธะนั้น ถือบาตรอย่างองอาจ เดินยิ้มกล่าวปฏิเสธ
ไปตลอดทาง ไม่ส่งบาตรให้ใครเลย ถึงตนเองจะยากจน แต่ก็ไม่วันทนไหวแม้จะ
มีใครมาเสนอทรัพย์สินเงินทองให้มากมายเพียงใดก็ตาม เพราะเขามีดวงปัญญา
พิจารณาได้ว่า เงินของบุคคลอื่นที่จะมาแลกกับการทำทานในครั้งนี้สามารถ
ช่วยให้พ้นความยากจนได้เพียงชาตินี้เท่านั้น แต่หากมองการณ์ไกลข้ามไป
อีกหลายภพหลายชาติ ผลบุญจากการสร้างมหาทานบารมีกับเนื้อนาบุญ
อย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะดลบันดาลให้เขามีความสุขไปทุกภพทุกชาติ
ยิ่งเมื่อได้รับบาตรจากพระหัตถ์ของพระองค์ด้วยมือตน ก็ยิ่งทวีความ
ปลาบปลื้มใจยิ่งนัก ระหว่างที่เดินทางไปยังบ้านนั้น มหาพุทธะมีเพียง
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่ในจิตใจตลอดเวลา จนไม่ได้ยินเสียงอื่นใดเลย

พระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จตามหลังมหาทศตะไปเรื่อยๆ เพื่อมุ่งหน้าไปยังบ้านของมหาทศตะ ส่วนพระราชาก็ทรงเป็นกังวลว่า ภัตตาหารที่มหาทศตะจะถวายนั้นไม่ประณีต ไม่ควรถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงรับสั่งให้ข้าราชการบริพารเตรียมภัตตาหารเพื่อเอาไว้ที่พระราชานิเวศน์ด้วย

เมื่อเดินทางไปถึงบ้านของมหาทศตะแล้ว พระราชาซึ่งเสด็จตามไปพร้อมกับข้าราชการบริพาร ตั้งใจว่าจะรีบเข้าไปที่บ้านของมหาทศตะ เพื่อทรงสำรวจดูภัตตาหารที่จะถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสียก่อน

บ้านของมหาทศตะเป็นกระท่อมหลังเล็ก ๆ ใครก็ตามที่จะเข้าบ้านมหาทศตะต่างต้องก้มหัวลอดผ่านบริเวณประตูเตี้ยๆ เพื่อเข้าไปในบ้านของเขา แต่ด้วยพุทธานุภาพ ประตูกระท่อมยืดยาวขึ้นเอง พระองค์จึงทรงสามารถเสด็จเข้าไปอย่างสง่างามโดยไม่ต้องก้มพระเศียรเลย พระราชาก็เสด็จตามหลังเข้าไปด้วย ภายในบ้านของมหาทศตะนั้น พระอินทร์ในร่างจำแลงได้จัดแจงปูอาสนะพร้อมกับจัดเตรียมภัตตาหารเอาไว้เรียบร้อยแล้ว

ถวายเป็นภัตตาหารรสสวรรค์

หลังจากที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จประทับในบ้านของมหาอุคตะ เรียบร้อยแล้ว พระอินทร์ได้อาศัยบุญแต่ปางก่อนของมหาอุคตะร่วมกับ พุทธานุภาพ และเทวานุภาพของพระอินทร์ รวมกัน ๓ ส่วน บันดาลให้มี แสงสว่างวาบเกิดขึ้นในฝาครอบภัตตาหาร อาหารนั้นปรุงด้วยเนยใส นมข้น เครื่องเทศ ผัก และปลาตะเพียนที่ฉีกเป็นชิ้นเล็กๆ คลุกเคล้ากันอย่างดี รวมกันเป็นข้าวคลุกปลาตะเพียน โดยมีเครื่องเคียงคือผักที่เก็บมาจัดวาง อย่างประณีตอยู่ในจานเดียว เมื่อปรุงด้วยการดิงบุญธาตุโอหารสทิพย์แล้ว โอหารสอันเลิศนั้นได้แทรกซึมเข้าไปในทุกอณูเนื้อของภัตตาหาร มีกลิ่น หอมฟุ้งราวกับอาหารของชาวสวรรค์

จากนั้น พระอินทร์ในร่างแปลงจึงเปิดฝาคروبออก พระราชาถึงกับตะลึงงันกับสิ่งที่ได้พบเห็น ภัตตาหารอันประณีตนั้นส่งกลิ่นหอมตลบอบอวลมิใช่แค่เพียงภายในกระท่อมของมหาฤคตะเท่านั้น แต่ยังส่งกลิ่นหอมจรจายไปทั่วทั้งเมือง ผู้ที่ได้กลิ่นอันหอมหวานนี้ก็ได้แต่นึกสงสัยว่า “เอ๊ะ วันนี้ได้กลิ่นอะไรหนอ หอมเหลือเกิน” แม้แต่สัตว์เดรัจฉานอย่างเช่น นกหรือผีเสื้อที่โฉบบินก็ยังได้กลิ่นหอมพุ่งนี้ อีกทั้งเหล่าเทวดาที่รักษาพระนครเมื่อมองด้วยทิพยจักขุเห็นดังนี้ ต่างก็เลื่องลือกันถึงความประณีตหอมหวานของภัตตาหารมื้อนี้

เมื่อผู้ที่ยากจนที่สุดในเมืองมีความตั้งใจอย่างแรงกล้าที่จะถวายภัตตาหารแด่เนื่อนาบุญอันเลิศ พระอินทร์จะทนได้อย่างไร แล้วยิ่งทรงทราบด้วยทิพยจักขุก็ทรงเห็นว่า พระภิกษุสงฆ์ทั้ง ๒๐,๐๐๐ รูป มีเจ้าภาพหมดแล้ว และไม่มีเจ้าภาพคนใดแบ่งปันพระภิกษุให้แก่มหาฤคตะเลย ยิ่งทำให้พระอินทร์อยากเสด็จลงมาช่วย

อีกประการหนึ่งที่ประจวบเหมาะกัน คือ บุญเก่าของมหาทศตะ
ที่เคยเกื้อกูลพระกัศสปสัมมาสัมพุทธเจ้ามาในอดีต ทำให้เขาปรากฏอยู่ใน
ข่ายพระญาณของพระองค์ ซึ่งพระอินทร์ก็ทรงทราบดีว่า การที่มหาทศตะ
พลาดโอกาสนิมนต์พระมารับภัตตาหารของตนจะกลับกลายเป็นการได้
โอกาสแห่งบุญลบล้างอันยิ่งใหญ่ไม่มีประมาณ **ดังนั้น แม้ในบางครั้งเรา
อาจมีความรู้สึกผิดหวังกับอะไรบางอย่าง แต่ให้เรารักษาใจไว้ให้ดี
อย่าร้องไห้ตีโพยตีพายให้ใจเศร้าหมอง เพราะความผิดหวังนั้นอาจ
จะนำความสมหวังอันยิ่งใหญ่มาให้กับเราก็ได้** เมื่อเป็นบุญลบล้างของ
มหาทศตะ พระอินทร์จึงต้องเสด็จลงมาประกอบอาหารด้วยโอชะรสอัน
เป็นทิพย์ และอาหารคือข้าวคลุกปลาตะเพียนนี้เอง ที่ทำให้มหาทศตะ
ติดใจข้ามชาติไปถึง ๑ พุทธันตร

เมื่อพระราชาทอดพระเนตรเห็นภัตตาหารแล้ว ได้แต่ทรงงน
พระทัยว่า ในฐานะที่พระองค์เป็นสุขุมลชาติ ทรงคุ้นเคยกับการเสวย
พระกระยาหารในวังซึ่งถือว่าเป็นที่สุดของบรรดาอาหารทั้งหลาย ไม่มีใคร
มีอาหารประณีตเท่าๆกับพระองค์ แต่เมื่อมาเทียบกับข้าวคลุกปลาตะเพียน
ของมหาทศตะแล้ว กลับสู้ไม่ได้ ช่างน่าพิศวงยิ่งนัก เมื่อทรงเห็นดังนั้นแล้ว
จึงหมดหวัง ในที่สุดก็เสด็จกลับ

ครอบครัวของมหาทุดตะได้น้อมนำภัตตาหารคือข้าวคลุก
ปลาตะเพียนรสเลิศใส่ลงในบาตรของพระพุทธองค์ ด้วยความปลาบปลื้ม
อย่างหาที่เปรียบไม่ได้ ต่างนั่งเฝ้าดูพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงขบฉัน
ปลื้มใจในทุกคำที่ทรงขบฉันด้วยพุทธลีลาอันงดงาม พระผู้มีพระภาคเจ้า
ทรงมีลักษณะมหาบุรุษ ลิ่นรับรสและประสาทรับรู้ของพระองค์ใสกระจ่าง
สามารถรับรสของอาหารทิพย์ได้อย่างเต็มที่ รสที่รับผ่านประสาทจึง
แผ่ซ่านไปทั่วพระวรกาย ผิดกับมนุษย์ธรรมดาที่บางคนลิ้นหนามาก
บางคนหนาปานกลาง บางคนลิ้นบาง ชิมอาหารแล้วการรับรสอาจมี
ผิดเพี้ยนไปบ้าง

มหาทุดตะเห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงขบฉันภัตตาหาร
ของตนแล้วยังยิ่งเลื่อมใสและปลาบปลื้มใจ ในยามปกติก็ปลื้มกับพระองค์
ทุกวันอยู่แล้ว แต่ในวันนี้ การที่ตนได้มีโอกาสถวายภัตตาหารแด่
พระพุทธเจ้านั้นนับเป็นที่สุดแห่งความปิติ จึงได้แต่ยิ้มน้อยยิ้มใหญ่

เสร็จภารกิจแล้ว มหาหุตะก็นำบาตรของพระองค์มาล้างให้เรียบร้อย แล้วจึงฟังพระองค์ประทานอนุโมทนาคาถา ทำให้ยิ่งชื่นอกชื่นใจ เมื่อทราบว่าการ ถวายภัตตาหารแด่ทักษิณบุคคลนั้นได้อานิสงส์เป็นอสงไขยอัปมาณัง โดยเฉพาะเมื่อถวายแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยจิตเลื่อมใส ผลนั้นจะยิ่งใหญ่ไพศาล อย่างจะนับจะประมาณมิได้ นอกจากนี้ยังจะได้ธรรม ๕ ประการ คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ และปฏิภาณอีกด้วย

กล่าวถึงตอนที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงรับข้าวคลุกปลาตะเพียน จนเต็มบาตรเรียบร้อยแล้วนั้น **บุญญาภิสันทา** คือ ท่อธารแห่งบุญได้เกิดขึ้น เป็นอัตโนมัติ เพราะว่าครบวงจร คือ มีผู้ให้ ผู้รับ วัตถุทาน และเจตนา ครบถ้วน บริสุทธิ์บริบูรณ์ ก่อนถวายทานก็ปลื้มใจ ระหว่างถวายก็เบิกบาน ครั้นถวายเสร็จ แล้วก็แช่มชื่น แจ่มใส มีความสุข พอถวายทานขาดจากใจแล้วก็ครบวงจร

บุญจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็หลั่งไหลมาสู่ศูนย์กลางกายของ มหาหุตะเหมือนการชาร์จแบตเตอรี่ ดวงบุญก็สว่างโพล่ง สีสว่างบริสุทธิ์ ห่อหุ้มดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์หายาบ และธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ จนสว่างไสวไปหมด มีความสว่างและขนาดใหญ่โตกว่าประชาชนทั้งเมือง แม้แต่ ดวงบุญในด้านสมบัติของพระราชายังสู้ไม่ได้

ผังจนถาวรอันมีดำนสนิทที่ทำให้เป็นมหาหุตะ ซึ่งแต่เดิมหุ้มดวงธรรม ที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ หุ้มธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ จึงถูกทำลายไปสิ้นเชื้อ ไม่เหลือเศษ ทำให้ผลแห่งมหากุศลบังเกิดขึ้น บุญจึงได้ช่องส่งผลสอดแทรกผัง รวยที่สุดในเมืองของยุคนั้นมาส่งผลแก่มหาหุตะอย่างเต็มที่

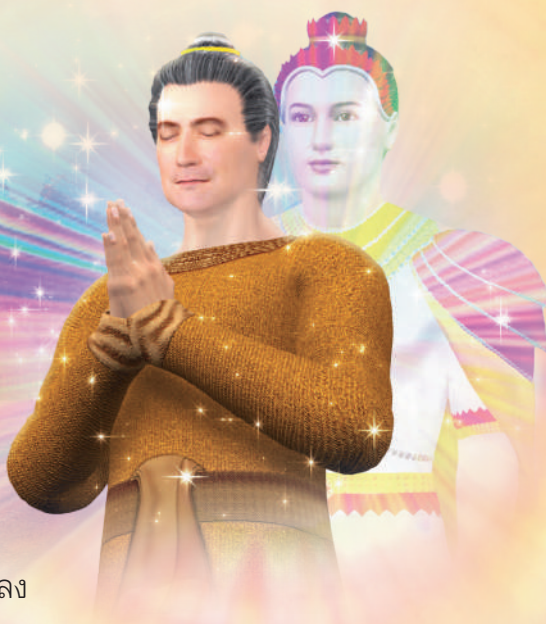
ฝนรัตนชาติโปรยปราย

เมื่อพระพุทธองค์ประทานอนุโมทนาคาถาเสร็จแล้ว จะเสด็จกลับ
พระคันธกุฎี พระอินทร์ในร่างจำแลงทรงแนะนำให้พ่อแม่ลูกมหาทุดตะไปส่ง
พระผู้มีพระภาคเจ้า

มหาทุดตะจึงถือบาตรเดินตามหลังพระพุทธองค์จนไปถึงวัด
ส่วนภรรยาและลูกนั้นส่งถึงกลางทางแล้วเดินกลับ มหาทุดตะเดินไปด้วย
จิตใจที่เบิกบานชุ่มชื้นเต็มเปี่ยมไปด้วยบุญ ระหว่างเดินไปนั้นหัวใจของเขา
ขยายสุดขอบฟ้า ตัวพองโตเหมือนจะเหาะจะลอยได้ ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส
ผิวพรรณวรรณะเปล่งปลั่ง

มหาทศะรู้สึกสดชื่นและปลาบปลื้มใจที่ได้สร้างมหาทานบารมีกับ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นผู้บังเกิดขึ้นได้ยากในโลก เพราะบางกัปก็ไม่มี
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าบังเกิดขึ้นเลย เขายังปลื้มใจเมื่อคิดว่า ‘คนจนอย่างเรานี้
ไม่น่าเชื่อว่า จะมีโอกาสถวายภัตตาหารแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า มันไม่น่าเป็น
ไปได้ แต่ก็เป็นไปแล้ว พระสัมมาสัมพุทธเจ้ากำลังเสด็จดำเนินอยู่ข้างหน้าเรานี้
ด้วยพุทธลีลาที่สง่างาม รู้สึกปลื้มจริงๆ’ ยิ่งคิดก็ยิ่งปลื้ม
ใครได้สร้างมหาทานบารมีเช่นนี้ล้วนต้อง
หัวใจยายและผลิบานเป็นอย่างยิ่ง

ในระหว่างนั้นเอง พระอินทร์จำแลง
ทรงนำทั้งบุญเก่าและบุญใหม่ของสมาชิก
ครอบครัวมหาทศะ ซึ่งตอนนี้เกิดขึ้นเต็มเปี่ยมอยู่ในธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้
ในจิตใจของทุกคน เป็นบุญญาอนุภาพผนวกกับเทวานุภาพและพุทธานุภาพ
แล้วเสด็จขึ้นไปยืนกลางอากาศ อยู่หน้ากระต๊อบหลังนั้น เมื่อรวมบุญได้
แล้วก็ทรงอธิษฐานจิตว่า “ด้วยพุทธานุภาพอันไม่มีประมาณ ด้วยอานุภาพ
แห่งมหาทานบารมีของมหาทศะและครอบครัว และด้วยเดชเทวานุภาพของเรา
จงมารวมกันดลบันดาลให้บังเกิดฝนรัตนชาติขึ้น ณ บัดนี้” ทรงอธิษฐานดังนี้ ๓ ครั้ง
แล้วฝนรัตนชาติก็โปรยปรายลงมาจากท้องฟ้า

ลักษณะฝนรัตนชาติ

ปกติเวลาฝนจะตกท้องฟ้าต้องมีมืดครึ้ม อากาศต้องอบอ้าว แต่เวลาฝนรัตนชาติจะตกนั้นไม่เหมือนกัน แทนที่อากาศจะอบอ้าวกลับเย็นสบาย ท้องฟ้าสดใสปราศจากหมุ่เมฆมืดครึ้ม ไม่มีฟ้าแลบ ฟ้าร้อง เมื่อแหงนดูท้องฟ้าจะเห็นเหมือนท้องฟ้ากลางวัน ต่างจากท้องฟ้าธรรมดา

บางท่านอาจสงสัยว่า ฝนรัตนชาตินั้นตกแบบลูกเห็บหรือไม่ เพราะรัตนชาติมีขนาดใหญ่มาก บางชิ้นใหญ่เท่าไข่เป็ด จะทำให้บ้านเสียหายหรือไม่ ตรงนี้ก็น่าคิด แต่ให้เรานึกถึงฝนดาวตกที่ดาวร่วงลงมาเป็นสายฝนระยิบระยับตกลงมาเป็นสายสวยงามมาก เป็นประกายสีรุ้งลงมา ผ่านอากาศทึบยทึบลูหลังคาหมายความว่า หลังคาไม่กระเพื่อมเลย เข้าไปได้โดยอัศจรรย์ พอตกลงถึงพื้นก็เป็นรัตนชาติ ค่อยๆ ทับถมกันสูงขึ้นๆ มาท่วมตาตุ่ม หน้าแข้ง หัวเข่า บั้นเอว

ในบางยุคมีฝนรัตนชาติตกลง
มาแค่เอนเท่านั้น แต่ของมหาหุคตะไม่
อย่างนั้น กองสูงถึงระดับท่วมศิระ
เต็มไปหมด ส่วนที่เข้าไปในบ้านก็เรียง
รายจนเต็มบ้านไปหมด นอกจากนี้ยัง
ตกกระจายไปทั่วบริเวณนั้น ถ้าเอามา
กองรวมกันแล้วจะสูงเท่ากับยอดตาล
เลยทีเดียว

ฝนรัตนชาติที่ตกลงมานั้นมีลักษณะแตกต่างกัน บ้างเป็นทรงกลม
ทรงรี ทรงไข่ ทรงเหลี่ยม บ้างก็เจียรไนแล้ว สวยงามมาก ส่องประกายวาววับ
เมื่อกระทบกับแสง แต่ละก้อนสะอาดมาก ปกติแล้วเพชรพลอยตามธรรมชาติ
จะมีมลทินอยู่ภายใน ต้องแก้ไขด้วยวิธีเร่งความสวย เช่น ใช้ความร้อน อาบรังสี
หรือใส่สี การฉาบเคลือบผิวจะเคลือบบางๆ ประมาณ ๑ ไมครอน หรืออาบรังสี
แล้วทิ้งไว้นานๆ เพื่อให้รังสีระเหยหายไปไม่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ สำหรับการ
เร่งด้วยความร้อนจะทำให้มลทินหมดไป เนื้อจะสวยใสกว่าเดิม ไม่เป็นพิษภัย
ต่อมนุษย์

รัตนชาติที่สะอาดหมดจดนั้นหายากและมีราคาแพงมาก การตรวจดู
ต้องอาศัยกล้องส่องที่มีกำลังขยายหลายร้อยเท่า บางครั้งมองดูด้วยตาเปล่า
เห็นว่าสะอาดดี แต่เมื่อส่องด้วยกล้องขยายแล้วกลับพบว่าไม่เป็นเช่นนั้น
แต่ถ้ารัตนชาติที่เกิดขึ้นด้วยอานุภาพ ๓ อย่างมารวมกัน คือ ๑. บุญญานุภาพ
๒. เทวานุภาพ ๓. พุทธานุภาพ จะทำให้เกิดสิ่งที่เป็นอจินไตย เกินกว่าความ
นึกคิดของมนุษย์ทั่วไป

เรื่องอินไตยปรากฏอยู่มากมายในพระไตรปิฎก เช่น เรื่องของพระอานนท์ที่ดำดินโผล่ขึ้นมาท่ามกลางมหาสมาคมของพระอรหันต์ เพื่อที่จะประชุมสังคายนารวบรวมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นพระวินัยปิฎก สุตตันตปิฎก และอภิธรรมปิฎก รวมเป็นพระไตรปิฎก การดำดินของท่านเป็นอินไตย คือ เห็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมประกอบด้วยปาฏิหาริย์ ๓ คือ อิทธิปาฏิหาริย์ อาเทศนาปาฏิหาริย์ และอนุสาสนีปาฏิหาริย์

อิทธิปาฏิหาริย์ คือ การแสดงฤทธิ์ **อาเทศนาปาฏิหาริย์** คือ การชักทายใจได้ ส่วน**อนุสาสนีปาฏิหาริย์** คือ การให้เหตุผลแบบปกติธรรมดาตามหลักวิชาตรรกะ ทำให้เห็นคล้อยเข้าใจตาม แต่บางอย่างก็ให้เหตุผลธรรมดาไม่ได้ ต้องอาศัยสิ่งที่เหนือกว่านั้นขึ้นไป คือ ต้องเห็นสิ่งที่เหนือธรรมชาติ เรียกว่า อินไตย ซึ่งบางคนไม่ค่อยเชื่อในสิ่งเหล่านี้ เพราะไม่ได้เห็นด้วยตาตนเอง

ฝนรัตนชาติตกลงมาอย่างมากมาย ครั้นภรรยาและลูกของมหาทุดตะ กลับมาถึงบ้านก็ตกใจสงสัยว่า “เอ๊ะ...ทำไมเรามองไม่เห็นบ้าน” เมื่อเข้าบ้านไม่ได้ จึงยืนดูกองรัตนชาติด้วยความงุนงง เพราะรัตนชาติมีอยู่รอบบ้านเต็มไปหมด ลูก ๒ คนหยิบเอารัตนชาติมาโยนเล่นกัน ทั้งเพชร ทับทิม มรกต บุษราคัม เพราะเด็กไม่รู้จักรัตนชาติ รู้แต่เพียงว่า เป็นหินสวยงามเท่านั้น รัตนชาติที่ เด็กสามารถนำมาโยนเล่นกันนี้ มีขนาดใหญ่พอๆ กับมือของเด็กหรือใหญ่กว่า นับว่าเป็นรัตนชาติขนาดใหญ่มาก ส่วนภรรยาเมื่อเข้าบ้านไม่ได้ ก็ไม่รู้จะทำ อย่างไร อีกทั้งไม่ทราบมาก่อนหินสวยงามนั้นคืออะไร มีค่าอย่างไร เนื่องจาก ไม่เคยเห็นมาก่อน

ที่น่าแปลกคือ รัตนชาติที่ตกลงมากองรวมกันสูงๆ นั้นไม่มีรอยขีดข่วน เลย โดยปกติแล้วของที่มากองรวมกันนี้ เมื่อกระทบกันอาจมีรอยขีดข่วนเกิดขึ้น บ้าง เพราะรัตนชาติที่แข็งแกร่งจะสามารถขีดรัตนชาติที่อ่อนกว่าให้เป็นรอยได้ แต่รัตนชาติที่ตกลงมานั้นไม่มีรอยขีดข่วนหรือตำหนิเลย ต่างจากเพชรพลอย ตามธรรมชาติทั่วไปที่จะต้องมิดำหนิที่มองเห็นด้วยตาเปล่าบ้าง และแม้ดูด้วย ตาเปล่าเห็นว่าไม่มีตำหนิ แต่เมื่อส่องด้วยกล้องขยายสักร้อยหรือพันเท่าก็จะเห็น ว่าภายในยังมีตำหนิอยู่ รัตนชาติอันประณีตของมหาทุดตะนั้นเกิดขึ้นได้ก็เพราะ อำนาจแห่งบุญทั้งสิ้น

ใครก็แย่งเอาบุญไปไม่ได้

เมื่อมหาทุตตะกลับมาถึงเรือน มองเห็นกองรัตนชาติมากมาย อยู่บริเวณรอบบ้านและภายในบ้าน เห็นภรรยาและลูกๆ รอคอยบริเวณ หน้าบ้านเพราะเข้าบ้านไม่ได้ เขาจึงนำความไปกราบทูลต่อพระราชา ว่า “บ้านของข้าพระองค์ตอนนี้มีหินอะไรก็ไม่ทราบกองอยู่เต็มไปหมด สวยงามมาก สงสัยว่าจะเป็นสิ่งที่มีค่า ขอพระองค์ทรงส่งเกวียนมาลักพัน เล่ม เพื่อมาขนหินสวยงามเหล่านี้ด้วยเถิดพะย่ะค่ะ” การที่ต้องใช้เกวียน ถึงพันเล่ม แสดงว่ารัตนชาติมีจำนวนมาก และหากนำเอาเกวียนมาต่อกัน จะเป็นแถวยาวหลายกิโลเมตร

พระราชาก็รับสั่งให้คนมาขนรัตนชาติตามที่มหาทุตตะร้องขอ และให้นำเอาไปกองไว้หน้าวัง เป็นกองรัตนชาติสูงใหญ่มาก ในระหว่างทางที่มหาตเล็กมาขนรัตนชาติไปนั้นก็พูดคุยกันว่า “รัตนชาติเหล่านี้สวยงามด้วยสีล้วน รูปทรง และขนาดที่ใหญ่โต สวยจริงๆ เลย เกิดมาไม่เคยเห็นรัตนชาติอะไรสวยงามขนาดนี้ ของพวกนี้คงจะเป็นสมบัติของพระราชาละ” แค่คิดอย่างนี้เท่านั้น รัตนชาติก็กลายเป็นดินเป็นหินไปในทันที

เนื่องจากฝนรัตนชาติที่ตกมาครั้งนี้เป็นสิ่งที่สำเร็จได้ด้วยบุญเฉพาะตน ใครจะมาแย่งเอาไปไม่ได้ เพียงแค่ข้าราชการบริวารคิดกันไปว่า รัตนชาติเหล่านี้เป็นของพระราชาเท่านั้น กองรัตนชาติก็กลับกลายเป็นก้อนหินหรือดินไปทันที เมื่อเป็นเช่นนี้จึงต้องขนกลับไปกลับมาอยู่หลายรอบ

เมื่อนำความไปเล่าให้พระราชวัง พระองค์จึงทรงถามว่า “เธอคิดอย่างไร” เหล่ามหาดเล็กจึงกราบทูลว่า “พวกข้าพระองค์คิดว่า ทรัพย์ทั้งหมดนี้เป็นของพระองค์พะยะค่ะ” พระองค์จึงทรงชี้แจงว่า “ทรัพย์เหล่านี้ไม่ใช่ของเรา พวกท่านไปคิดอย่างนั้นไม่ได้ นี่เป็นบุญของเขา ให้กลับไปคิดใหม่ว่า จะชนทรัพย์ของมหาทศตะและครอบครัวเอามากองที่ลานหน้าพระราชวัง” พอพวกข้าราชการคิดใหม่ ดินหินก็กลับกลายเป็นรัตนชาติอีกครั้ง

นับเป็นเรื่องที่แปลกมากทีเดียว หากเป็นบุญของเราแล้ว ใจก็ไม่สามารถปล้นเอาไปได้ ไฟก็ไม่ไหม้ น้ำก็ไม่ท่วม ใครจะคิดคดโกง ก็ไม่สามารถเอาไปได้ทั้งนั้น เพราะสิ่งนี้สำเร็จได้ด้วยบุญของเรา

เมื่อมหาดเล็กชนกองรัตนชาติทั้งหมดไปไว้ที่ลานหน้าพระราชวังแล้ว มหาทศตะ ภรรยา และบุตร จึงเข้าไปในบ้านได้ ครอบครัวของมหาทศตะไม่มีใครสนใจในกองรัตนชาติเหล่านั้นเลย เพราะคิดว่าทรัพย์ที่เกิดมาเหล่านั้นเป็นของพระราชวัง พอกลับเข้าไปในบ้านได้ จึงรีบตรงเข้าไปในครัว แล้วเปิดฝาทิ้งที่ครอบภัตตาหาร เห็นข้าวคลุกปลาตะเพียนเหลืออยู่จึงพากันทานทั้งครอบครัว ข้าวนั้นทั้งหอมหวาน อร่อยมีโอชารส ทานแล้วรู้สึกสดชื่นไปทั้งเนื้อทั้งตัวอย่างไม่เคยรู้สึกมาก่อน ผิวพรรณวรรณะก็พลันเปล่งปลั่งขึ้นมา มีสง่าราศีเหมาะสมที่จะเป็นเศรษฐีที่ร่ำรวยที่สุดของเมืองในตอนนั้นเอง

จากมหาทุดตะ มาเป็นเศรษฐีประจำเมือง

เมื่อรัตนชาติทั้งหมดมากองอยู่บริเวณลานหน้าพระราชวัง พระราชารับสั่งให้ป่าวประกาศไปทั่วทั้งเมือง เพื่อหาว่าใครมีสมบัติ เถ้านี้หรือยิ่งกว่านี้บ้าง เมื่อไม่มี พระราชาจึงทรงยกให้มหาทุดตะเป็น เศรษฐีใหญ่ประจำเมือง แล้วทรงชี้ไปยังที่ดินที่จะให้มหาทุดตะปลูกบ้าน ใหม่ ซึ่งเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่าของเศรษฐีเก่าที่เสียชีวิตไปแล้ว ไม่มี เจ้าของแล้ว รับสั่งให้ครอบครัวมหาทุดตะไปจับจองได้เลย ขณะที่มีการ ขุดดินเพื่อจะปลูกบ้าน ทรัพย์ก็มาอีกแล้ว ดันกัน เบียดกันขึ้นมาเลย ซึ่งในตำราบอกไว้ว่า ทรัพย์เบียดเสียดแย่งกันขึ้นมาเต็มไปหมด

เวลาที่บุญวาสนาตามมาส่งผล รวยแล้วก็จะยิ่งรวยอีก เรียกว่า
รวยแล้วรวยเล่าเฝ้าแต่รวยไปเรื่อยๆ ในที่สุดด้วยผลบุญที่ทำอย่างครบถ้วน
บริสุทธิบริบูรณ์ มหาทุคติและครอบครัวจึงได้ปลูกบ้านอยู่ตรงนั้น
มีสมบัติจักรพรรดิตักไม่พร่อง ได้ตำแหน่งมหาเศรษฐีประจำเมือง
มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข และไม่ประมาทหมั่นสั่งสมบุญอย่างเต็มที่
เต็มกำลังไปจนกระทั่งหมดอายุขัย

เหตุนำไปเกิดบนสวรรค์แต่ละชั้น

เมื่อมหาหุตะได้รับแต่งตั้งเป็นมหาเศรษฐีใหญ่ประจำเมืองแล้ว ก็ไม่ได้ตั้งอยู่ในความประมาทหมัวเมาในทรัพย์ที่ตนเองได้มาเลย เขาและครอบครัวเริ่มสร้างมหาทานบารมีกันอย่างเข้มข้น ทั้งทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ฟังเทศน์ฟังธรรมจนเป็นปกติ เวลาให้ทาน เขามีความคิดว่า ทานที่เขาให้นั้นไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทองก็ดี วัตถุทานต่างๆ ก็ดี ที่นำมาถวายก็เพราะเห็นว่าเป็นความดี เป็นสิ่งที่ควรทำ ไม่ได้ให้แล้วหวังรวยอย่างเดียวโดยไม่มีเป้าหมายที่ถูกต้อง

ผู้คนมากมายในอดีต เมื่อทำงานแล้วก็มักจะอธิษฐานจิตขอให้ได้เป็นมหาเศรษฐีร่ำรวยไปทุกภพชาติ แต่ไม่ได้อธิษฐานกำกับไว้ด้วยว่า ให้บรรลุมรรคผลนิพพาน หรือให้ใช้ทรัพย์นั้นให้เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี ยิ่งๆ ขึ้นไป คนเหล่านี้เมื่อละโลกแล้วมักจะไปอยู่ในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา

เมื่อเกิดใหม่เป็นมนุษย์อีกครั้งก็ร่ำรวยจริง แต่รวยแล้วมักจะถูกผลักดันให้พลัดออกนอกบุญเขตของพระพุทธศาสนา แม้เป็นมหาเศรษฐีก็รวยฟรี เพราะไม่ได้นำทรัพย์มาสร้างมหาทานต่อในแหล่งเนืองนาบุญหรือในบุญเขต

ดังตัวอย่างมหาเศรษฐีมากมายในปัจจุบันนี้ที่แข่งกันเป็นมหาเศรษฐีอันดับหนึ่ง พวกเขาเป็นนักลงทุนผู้ยิ่งใหญ่ มีความคล่องแคล่วเชี่ยวชาญในการลงทุน และจะมีความปลื้มใจเมื่อเห็นตัวเลขในบัญชีพุ่งสูงขึ้น

ตัวอย่างที่กล่าวมาชี้ให้เรามองเห็นว่า มีเศรษฐีมากมายที่ทำบุญแล้วไม่ได้ตั้งเป้าหมายเพื่อบรรลุมรรคผลนิพพาน อย่างที่ควรจะต้องอธิษฐานกำกับว่า “นิพพานะปัจจะโย โหตุ” เวลาละโลกแล้ว พวกเขาจึงไปอยู่บนสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา บ้างก็ไปชั้นดาวดึงส์ เนื่องจากว่า ทำบุญเพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม ช่วยเหลือเกื้อกูลกันไป

ถ้าทำงานตามบรรพบุรุษที่สืบทอดกันมาเป็นร้อยเป็นพันปีให้ยาวนานต่อไป บ้างก็ตั้งวงบุญใหม่เป็นต้นตระกูลในการสร้างมหาทานบารมี ใครที่ทำอย่างนี้มักจะไปเกิดอยู่บนสวรรค์ชั้นที่ ๓ คือ ชั้นยามา อย่างเช่น มหาอุคตะ ซึ่งเป็นมหาเศรษฐีใหม่ ได้เริ่มตั้งวงศ์ตระกูลอบรมสั่งสอนลูกหลานให้ทำงานสืบทอดกันไป เพื่อรักษาวงศ์ของการสร้างมหาทานบารมีเอาไว้

ถ้าสร้างมหาทานบารมี เลี้ยงพระภิกษุ สามเณร ผู้ประพฤดิธรรม ด้วยจิตที่ประกอบไปด้วยเมตตา หวังสงเคราะห์ หวังสนับสนุนให้ท่านได้ประพฤดิธรรมยิ่งๆ ขึ้นไป หากทำอย่างนี้ได้ตลอดชาติ มักจะไปเกิดบนสวรรค์ชั้นดุสิต คือ สวรรค์ชั้นที่ ๔

ถ้าขั้นที่ ๕ นิมมานรติ เป็นประเภททำบุญตามอย่างบัณฑิตนักปราชญ์
ในกาลก่อนที่เขาทำกันมา รักษาวงศ์ของบัณฑิตนักปราชญ์เอาไว้ ส่วนขั้นที่ ๖
ปรนิมมิตวสวัตติ เวลาทำบุญมักมีความปลาบปลื้ม มีความเลื่อมใส อิ่มเอิบใจมาก

ท่านเศรษฐีใหม่ได้ทำครบวัตถุประสงค์กันทั้งครอบครัว ทำแล้วตั้ง
เป้าหมายที่จะบรรลุผลนิพพาน ทำเพราะว่าเป็นความดี ทำเพราะว่าหวัง
สงเคราะห์ และตั้งตระกูลแห่งการสร้างมหาทานบารมี
รักษาวงศ์ของบัณฑิตนักปราชญ์ แล้วยังปลื้มเลื่อมใส
ในมหาทานบารมี หรือศีลที่รักษา หรือภาวนาที่เจริญ
ทำอย่างนี้ตลอดชีวิตเลย ในยุคนั้นมนุษย์มีอายุขัย
ยืนยาวนานถึง ๒๐,๐๐๐ ปี ท่านทำอย่างนั้นไปจน
หมดอายุขัย

เมื่อท่านละจากโลกไปแล้ว ได้ไปเกิดในเทวโลก ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ว่า
ไปเกิดที่สวรรค์ชั้นไหน ตำราบอกแต่ว่า ท่องเที่ยวไปในเทวโลกตลอด ๑ พุทธันตร
เข้าใจว่า คงท่องเที่ยวไปบนสวรรค์หลายๆ ชั้น สลับกันเรื่อยไปตามกำลังบุญ
ที่ตามส่งผล การท่องเที่ยวอยู่ในเทวโลก ๑ พุทธันตรนั้นยาวนานเหลือเกิน
ไม่น่าเชื่อแต่ก็ต้องเชื่อ ทั้งนี้เพราะว่าได้ประกอบเหตุอันเลิศ ทำบุญถูกเหื่อนาบุญ
คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยจิตที่เลื่อมใสศรัทธา ส่งผลให้ท่องเที่ยวอยู่ในเทวโลก
เป็นเวลาอันยาวนานนั่นเอง

วิบากกรรมแห่งความตระหนี่

ส่วนสาเหตุที่ทำให้ท่านมหาทุคตะเป็นคนยากจนมากนั้น เป็นเพราะวิบากกรรมตระหนี่หวงแหนทรัพย์ในชาติก่อนๆ มาส่งผล ดังนั้นการเอาชนะความตระหนี่จึงสำคัญมาก และเมื่อได้โอกาสทำบุญกับเพื่อนบุญอันเลิศ จึงทำให้บุญได้ช่องส่งผลให้ชีวิตพลิกผันจากยากจนเป็นมหาเศรษฐีทันที

การที่ต้องมาเกิดเป็นมหาทุคตะในพุทธันดรที่ผ่านมา นี้ ด้วยเหตุวิบากกรรมได้ช่อง ดวงบาปสีดำที่กลางกายจึงเป็นชนกรรมนำมาเกิดในครรภ์ของมารดาบิดาที่ยากจน พอเกิดมาก็ดำเนินชีวิตตามบิดามารดาด้วยความผิดเคือง บางครั้งต้องเลี้ยงชีวิตด้วยการกินเดนของพระภิกษุ คือกินอาหารที่เหลือจากพระฉันแล้วยังชีพกันไป แล้ววันหนึ่งเมื่อบุญเก่าได้ช่อง จึงไปเจอภักขณมิตรผู้นำบุญที่นำชาวบุญมาบอก

บุญเก่าได้ช่อง อธิบายว่า บุญที่เราเคยทำไว้ไม่ว่าจะภพชาติใดก็ตาม จะตามเจ้าของบุญไปตลอด แต่หากยังไม่ได้ช่อง ก็ยังไม่มีโอกาสส่งผล ทั้งนี้เพราะดวงบาปเข้ามาบັงคับอยู่ในตัวทั้งความคิด คำพูด และการกระทำ ดังนั้นจะทำอะไรก็ไม่ประสบความสำเร็จ แถมดึงดูดสิ่งไม่ดีเข้าหาตัวอีก ส่งผลให้ได้รับแต่ความทุกข์ทรมาน ฝ่ายบุญจะพยายามหาช่องมาจรด แต่บาปก็หุ้มหมดเลยทั้งซ้าย ขวา หน้า หลัง ล่าง บน ริม ข้าง กลาง ระหว่างหัวต่อ คือ ทุกด้านดำมืดสนิทเลย

การที่บุญพยายามมาจรถนี้ หมายถึง บุญเก่าๆ ที่เคยทำไว้จะส่งกันมาเรื่อยๆ หากมีช่องแม้เพียงขนาดเท่าปลายเข็ม บุญจะได้ช่องสอดละเอียดเข้าไปเลย ผ่านกลางดวงบุญเข้าไป

ดวงที่ทำให้เป็นกายมนุษย์หยาบนั้น เวลาที่ดวงบาปมาหุ้ม ข้างนอกดำมืด แต่ตรงกลางจะใส เวลาที่บุญได้ช่องส่งผลแล้ว บุญก็จะขยายความใสสว่าง เบียดดวงบาปที่หุ้มดำมืดให้ค่อยๆ หดไป

เมื่อบุญได้ช่องจึงทำให้มาเจอผู้นำบุญที่เป็นบัณฑิต มีดวงปัญญาสว่างไสว นิมนต์พระ ๒๐,๐๐๐ รูป และยังไปชักชวนให้มหาทุคตะได้ทำบุญใหญ่ เพราะเขาเคยเกื้อกูลกันมา บุญนี้เองอยู่เบื้องหลังที่ทำให้มหาทุคตะเกิดกุศล ศรัทธาอยากจะเลี้ยวพระขึ้นมา โดยเกิดความคิดว่า แม้เราไม่มีปัจจัย แต่เรามีหัวใจ เราต้องอาศัยแรงกายแรงใจทุ่มให้สุดตัว จากนั้นจึงไปของานทำที่บ้านเศรษฐี แล้วบุญก็บันดาลให้เศรษฐีรับ เราอย่าคิดว่าการไปของานทำนั้นง่าย อย่างปัจจุบันนี้เวลาไปสมัครงานก็ต้องมีทั้งการทดสอบ การทดลองงาน มีขั้นตอนมากมายกว่าที่เขาจะรับเข้าทำงาน แต่ของมหาทุคตะเกิดขึ้นด้วยบุญบันดาลเศรษฐีจึงรับง่ายๆ เลย

แล้วก็ด้วยบุญอีกเช่นกัน ที่บันดาลให้พระอินทร์ซึ่งปกติอยู่บนสวรรค์อย่างสุขสบายลงมาช่วยปรุงอาหารให้ บุญนี้ยังส่งผลต่อเนื่องมาอีกจนกระทั่งภพชาติสุดท้าย เมื่อได้ถวายภัตตาหารแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ดวงที่วางตรงแกนกลางใสแล้วถูกความมืดครอบงำนั้น ก็กลายเป็นดวงใสสว่างทั้งดวง บุญญาณวิสัยเกิดขึ้นแล้วในกลางกายของมหาทุคตะและครอบครัว รื้อผังจนถาวรที่เคยเกิดขึ้นมาหุ้มดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ที่ฐานที่ ๖ จากดำมืดสนิทให้ใสสว่าง

เวลาที่คนเราถูกห่อหุ้มด้วยบาปอกุศล จะทำให้คิดไม่ออกว่า ควรจะไปประกอบอาชีพอะไร ไปหาทรัพย์ที่ไหน แล้วขยายมาสู่ระดับวาจาที่ไม่รู้จะไปปรึกษาใคร การกระทำก็ติดตันไปหมดเลย ทั้งนี้ เพราะผังจนถาวรครอบงำเอาไว้ จะผลักสมบัติออกไปหมด ดึงวิบัติเข้ามาในตัว และดึงกำเนิดให้ต่ำด้วย ทำให้ต้องเกิดเป็นมนุษย์ชั้นล่างที่สุด สิ่งแวดล้อมก็ไม่ดี คิดอะไรไม่ออก ไม่ได้รูปสมบัติ ได้แต่รูปวิบัติ ใครเห็นก็ไม่เกิดศรัทธาปสาทะ ไม่อยากที่จะนำทรัพย์มาให้

ดวงดำมืดนั้นแหละ เขาเรียกว่า **กัณโถรธรรม** คือ ธรรมที่เป็นอกุศล เกิดขึ้นเพราะความตระหนี่ที่ไม่ได้ให้ทานหุ้มหมดเลย ทั้งหุ้มเคลือบ เอิบอาบ ซึมซาบ ปนเป็น สวมซ้อน ร้อยไล่ หมายถึง หุ้มหมด และซึมเข้าไปหนาแน่นไม่มีช่องว่างที่จะให้บุญได้ช่องเข้าไปช่วยได้เลย

กัณฑ์ธรรมนี้ทำให้มหาหุตะจนถาวร แต่เมื่อถวายข้าวคลุกปลาตะเพียนตกลงไปในบาตร บุญญาภิสังขารเกิดขึ้นแล้ว บุญเก่าได้ช่องให้ได้เจอภักษณมิตร ทั้งผู้นำบุญและพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และบุญใหม่ที่เกิดขึ้นจากมหาทานบารมี ถวายข้าวคลุกปลาตะเพียนนี้ ก็มาสดละเอียดยืดเข้าตรงกลางเลย

ยังได้ทำบุญครบถ้วนบริบูรณ์ คือ ทั้งผู้ให้ ผู้รับ วัตถุทานบริสุทธิ์ พร้อมด้วยเจตนาเต็มเปี่ยม ดวงบุญก็สว่างโพล่ง ผั่งจนถาวรที่ครอบงำติดอยู่ในกลางที่หุ้มธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ แวบหายไปเลย เหมือนเราเข้าไปในห้องมืดๆ กดสวิตช์ไฟที่ข้างฝา ความสว่างเกิดขึ้น ความมืดก็หายไป

ท่อนธารแห่งบุญสดละเอียดยกลงมาจรดที่กลางกายมหาหุตะ เปลี่ยนผั่งจนเป็นผั่งรวย และรวยที่สุดในเมืองนั้นด้วย มีทรัพย์มากกว่าพระราช เพราะดวงบุญนั้นใหญ่กว่าสมบัติที่พระราชามีอยู่ รัตนชาติก็สวยใสไม่มีตำหนิเลย เวลาตีค่านั้นเขาเอาประเทศออกมาตีค่า แลกกันด้วยประเทศทีเดียว อย่างนี้เขาเรียกว่า มีค่าควรเมือง นี่หมายถึงรัตนชาติเพียงก้อนเดียว แต่ด้วยบุญของมหาหุตะที่มีฝนรัตนชาติตกลงมาเป็นกองสูงท่วมหัวนั้นจึงมีค่ามากมายนับประมาณไม่ได้ นี่เป็นการรื้อผั่งจนสร้างผั่งรวยถาวรให้เกิดขึ้นของมหาหุตะ

เพราะฉะนั้น มหาทานบารมีจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก เมื่อเราทุกคนได้ทำผลบุญก็เป็นของเรา ยิ่งถ้ามหาทานบารมีนี้เราถวายแด่ทักษิณบุคคล คือ บุคคลผู้เลิศ เป็นบุคคลที่เข้าถึงธรรมกาย เป็นธรรมกายที่ท้าววิชาปราบมารได้ บุญก็จะยิ่งบังเกิดขึ้นมากมายเป็นอสงไขยอัปมาณัง คือ เป็นบุญใหญ่จะนับจะประมาณไม่ได้ และบุญนี้จะติดตามตัวไปทุกภพทุกชาติตราบกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม

บุญเก่าของมหาทุดตะ

มีสิ่งที่น่าสนใจเพิ่มเติมอีกว่า มหาทานบารมีของมหาทุดตะ ส่งผลทำให้เกิดฝนรัตนชาติได้ แล้วสำหรับบุคคลอื่นๆ ที่ได้ทำบุญกับ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเช่นเดียวกัน หรือเลี้ยงพระเป็นจำนวนครั้งละมากๆ เหตุใดจึงไม่มีฝนรัตนชาติตกลงมา

ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะมีเหตุอยู่ประการหนึ่ง คือ บุญเก่าของท่านมหาทุดตะ ซึ่งตอนนี้เป็นมหาเศรษฐีประจำเมืองไปแล้ว ตามที่เราทราบกันแล้วว่า เนื่องจากมหาทุดตะได้สร้างบุญใหม่ถูกทักษิณบุคคล และสร้างด้วยใจที่เลื่อมใสในพระรัตนตรัย ในพระผู้มีพระภาคเจ้า ในมหาทานที่ตั้งใจ ประกอบกับพุทธานุภาพ เทวานุภาพ จึงบังเกิดฝนรัตนชาติตกลงมา

แล้วบุญเก่าที่ตามมาส่งผลคือบุญอะไร เรื่องนี้ต้องย้อนความไปในภพชาติก่อนหน้านี้ ซึ่งในชาติก่อนๆ นั้น มหาทุดตะได้สร้างทั้งบุญทั้งบาป ชาติไหนสร้างบุญมาดีก็เป็นเศรษฐี ชาติไหนประมาทไม่สร้าง มหาทานก็เป็นยาก แต่มีอยู่ชาติหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งเป็นเหตุให้มหาทุดตะ มีสมบัติจักรพรรดิเป็นฝนรัตนชาติตกลงมาอย่างน่าอัศจรรย์

ในชาตินั้นท่านพบกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ก่อนๆ ต่อมาภายหลัง
เกิดกุศลศรัทธา จึงสร้างเจดีย์ใหญ่แล้วบรรจุรัตนชาติอันสวยงามไว้ในเจดีย์
พร้อมทั้งประดับตกแต่งด้วยความประณีต และอธิษฐานว่า “หากได้ไปเกิดใน
ภพชาติที่มีบารมีเต็มเปี่ยมแล้ว ขอให้มียุรัตนชาติมากมาย” แต่ระหว่างที่บุญกำลัง
รอให้ผลนั้น บาปอกุศล คือ ความตระหนี่ก็มาดัดรอนเสียก่อน บุญจึงยังไม่ได้ช่อง
ได้แต่คอยจ้งหะ เมื่อได้ช่องก็สอตะเอียด คือ ตอนที่ได้สร้างมหาทานบารมีกับ
พระผู้มีพระภาคเจ้ากัสสปะ

เพราะฉะนั้น บุญเก่า บุญใหม่ พุทธานุภาพ และเทวานุภาพประกอบกัน
จึงบันดาลให้ฝนรัตนชาติตกลงมา ส่วนคนอื่นนั้น เมื่อบารมียังไม่ครบถ้วน
บริบูรณ์ แม้ในชาติปัจจุบันจะถวายภัตตาหารเป็นสังฆทานทีละมากมาย
แต่เพราะไม่มีบุญเก่ามาหนุนเนื่องด้วย จึงไม่ได้ฝนรัตนชาติ

ผณรัตนชาติในพระไตรปิฎก

ผณรัตนชาติที่บันทึกไว้ในพระไตรปิฎกมีปรากฏ ๖ ครั้ง แต่มี ๓ ครั้งที่น่าสนใจเป็นพิเศษ คือ

ครั้งที่ ๑ ในยุคพระเจ้าจักรพรรดิชื่อว่า พระเจ้ามณฑาตุราช ซึ่งเป็นพระเจ้าจักรพรรดิที่มีบุญญาธิการมาก มีอำนาจมาก ปกครองทวีปทั้ง ๔ ตั้งแต่ชมพูทวีป อุตตรกุรุทวีป ปุพพิเทหทวีป อปรโคยานทวีป เหมือนกับพระเจ้าจักรพรรดิองค์ก่อนๆ แต่องค์นี้มีบุญพิเศษ แคंपรมือเท่านั้น ผณรัตนชาติก็ตกลงมากินเนื้อที่ ๑๒ โยชน์ (๑๙๒ กิโลเมตร) ท่วมตั้งแต่ตาตุม หน้าแข้งหัวเข่า จนถึงเอว เหมือนน้ำที่ท่วมขึ้นมา แต่แทนที่จะเป็นน้ำท่วม ก็เป็นรัตนชาติท่วมขึ้นมา กินอาณาบริเวณถึง ๑๒ โยชน์

ครั้งที่ ๒ ในยุคของพระเวสสันดร ฝนรัตนชาติ
เกิดขึ้น ๒ แห่ง คือ ในพระราชนิเวศน์กับในพระนคร
ส่วนที่ตกในพระราชนิเวศน์ท่วมถึงเอว ส่วนที่ตกในพระนคร
ท่วมถึงหัวเข่า กินบริเวณกว้างเช่นกัน แต่น้อยกว่าของ
พระเจ้าจักรพรรดิมนธาตราช

ครั้งที่ ๓ ในยุคของมหาทศตะ ฝนรัตนชาติ
ตกลงมากินบริเวณทั้งในบ้านและรอบบ้าน ถ้าโกยรวมกัน
เป็นกองสูงเท่ากับยอดตาล หรือสูงขนาดมหาธรรมกาย
เจดีย์ ซึ่งถ้ายอดสูงขนาดนั้นฐานก็ต้องแผ่กว้างออกไป
โดยรอบ และแต่ละก้อนมีค่าควรเมือง

เพราะฉะนั้น บุญจึงเป็นสิ่งสำคัญ ต้องหมั่นสั่งสม
เอาไว้ให้ได้ตลอดเวลา

การท่องเที่ยวโลก

มหาพุทธะซึ่งต่อมาเป็นมหาเศรษฐีผู้ไม่ประมาท ได้สั่งสมบุญถูกทักษิณายบุคคล มีความปลื้มและความเลื่อมใส ทุกอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ตลอดอายุขัยในยุคที่มนุษย์มีอายุ ๒๐,๐๐๐ ปี เมื่อละโลกไปจึงสามารถท่องเที่ยวในเทวโลกได้ ซึ่งการท่องเที่ยวในเทวโลกไม่ใช่เรื่องง่าย คือ ท่องไปท่องมาตั้งแต่สวรรค์ชั้นที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ แล้วก็ย้อนกลับมาที่ชั้น ๖, ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย

การท่องเที่ยวโลกตลอด ๑ พุทธันดรนั้น ไม่ได้มีระบุเอาไว้อย่างชัดเจน แต่พอจะอธิบายเพิ่มเติมได้อาจดังนี้ว่า เริ่มตั้งแต่สวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา ๕๐๐ ปีทิพย์ หรือ ๔ ล้านปี ในเมืองมนุษย์ พอหมดแล้ว ก็ขึ้นไปเกิดในชั้นดาวดึงส์ ๑,๐๐๐ ปีทิพย์ พอหมด ๑,๐๐๐ ปีทิพย์ก็จุติ แล้วไปเกิดชั้นยามาอีก ๒,๐๐๐ ปีทิพย์ พอหมดกำลังบุญชั้นยามา ๒,๐๐๐ ปีทิพย์ ก็ขึ้นไปชั้นดุสิต ๔,๐๐๐ ปีทิพย์ พอหมดกำลังบุญชั้นดุสิต ก็จุติไปเกิดชั้นนิมมานรดี ๘,๐๐๐ ปีทิพย์ พอหมดกำลังบุญของสวรรค์ชั้นที่ ๕ คือ นิมมานรดี ก็ไปเกิดชั้นปรนิมมิตวสวัตดีอีก ๑๖,๐๐๐ ปีทิพย์ ซึ่งยาวนานมาก

หรืออาจจะเกิดอย่างนี้ เช่น สมมติว่า ไปอยู่ชั้นดาวดึงส์แล้วชอบใจผูกพัน พอหมดอายุขัยของดาวดึงส์ ๑,๐๐๐ ปีทิพย์ ใจก็ผูกพันอยากจะอยู่ชั้นดาวดึงส์อีก พอดับวูบ ก็เกิดใหม่ในชั้นดาวดึงส์อีก อย่างนี้ก็มี เพราะฉะนั้นบุญจึงต้องมีมากมาย มากพอที่จะท่องเที่ยวไปเกิดในสวรรค์ทุกชั้นได้

การจะไปเกิดบนสวรรค์ทั้ง ๖ ชั้นอย่างนี้ได้ ยังมีทางลัด
อีกวิธีหนึ่ง คือ การปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกาย ถ้าเข้าถึง
พระธรรมกายได้ แล้วก็ให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ถ้าทำได้
อย่างนี้จนกระทั่งหมดอายุขัย ก็เลือกเอาได้เลยว่า จะไปเกิดใน
ภพภูมิใดก็ได้

เป็นธรรมดาของผู้มีบุญเมื่อสั่งสมบารมีมากเข้าจะเห็นว่า
การเกิดเป็นมนุษย์น่าเบื่อหน่าย จึงหมั่นให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา
จนเข้าถึงพระธรรมกายได้ และสั่งสมบุญไปจนกระทั่งหมดอายุขัย
กายวาจาใจ สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส อย่างนี้ก็ท่องเที่ยวโลกได้เลย ไม่ต้อง
มาเกิดในเมืองมนุษย์ก็ได้ เมื่อถึงขีดถึงคราวที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พระองค์ใดพระองค์หนึ่งมาตรัสรู้ อาจจะบรรลุดรรมบนสวรรค์ก็ได้
หรือลงมาเกิดในเมืองมนุษย์ก็ได้ แล้วแต่ใจปรารถนาอย่างไร **ถ้ามีบุญมาก
ก็มีสิทธิ์ที่จะเลือกทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น เพราะบุญเป็นเรื่องสำคัญที่สุด**

สำหรับท่านเศรษฐีใหม่ เมื่อสั่งสมบารมีมากทั้งครอบครัว ก็ไป
เริ่มต้นเกิดที่ชั้นดาวดึงส์ ในวิมานทองแก้วสุกใสสว่าง ต่างทยอยกันขึ้นไป
พ่อ แม่ ลูก เดิมก็อยู่กันคนละวิมาน แต่พอเจอกันระลึกชาติหลังได้
ก็มีความผูกพันอยากจะอยู่ร่วมกัน จากนั้นก็อธิษฐานจิตรวมเป็นวิมาน
เดียวกัน วิมานก็ใหญ่กว่าเดิมขึ้นไปอีก แล้วก็อยู่ด้วยกันอย่างนั้นเลย

พอหมดอายุสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ๓๖ ล้านปีมนุษย์ หรือ ๑,๐๐๐ ปีทิพย์ จิตก็ดับวูบไปบังเกิดขึ้นใหม่ในชั้นยามา วิมานบนชั้นดาวดึงส์ก็จะหายไปบังเกิดใหม่บนชั้นยามา มีอายุ ๒,๐๐๐ ปีทิพย์ ซึ่งเท่ากับ ๑๔๔ ล้านปีมนุษย์ พอจุติจากชั้นนั้น ก็เกิดใหม่อีกบนชั้นดุสิต วิมานบนชั้นยามาก็หายไปบังเกิดขึ้นใหม่บนชั้นดุสิต มีอายุ ๔,๐๐๐ ปีทิพย์ เท่ากับ ๕๗๖ ล้านปีมนุษย์

พอหมดกำลังบุญในชั้นนั้น แต่กำลังบุญยังเหลืออีกมาก ก็จุติไปเกิดบนชั้นนิมมานรดี อายุ ๘,๐๐๐ ปีทิพย์ เท่ากับ ๒,๓๐๔ ล้านปีมนุษย์ จุติจากชั้นนิมมานรดี วิมานก็หายไปบังเกิดบนชั้นปรนิมมิตวสวัตดี อายุ ๑๖,๐๐๐ ปีทิพย์ เท่ากับ ๙,๒๑๖ ล้านปีมนุษย์

เมื่ออยู่บนสวรรค์ชั้นนิมมานรดี อยากได้อะไรก็นึกเอา ทุกอย่างสำเร็จด้วยกำลังบุญ ส่วนชั้นปรนิมมิตวสวัตดี เมื่ออยากได้อะไรก็จะมีบริวารคอยช่วยจัดการให้ มีความเป็นอยู่อย่างสุขสบายตราบนานเท่านาน มหาทุตตะท่องสวรรค์กลับไปกลับมาเช่นนี้จนกระทั่งถึงเวลาต้องลงมาเกิดเป็นชาติสุดท้าย จึงจุติลงมาในโลกมนุษย์อีกครั้ง

ชาติสุดท้ายของมหาทศตะ

เมื่อท่านเทพบุตรท่องเที่ยวบน
สวรรค์ตลอด ๑ พุทธันดรเรียบร้อยแล้ว
ได้จุติลงมายังโลกมนุษย์ ด้วยอานุภาพ
บุญของท่าน เวลาเกิดในครรภ์มารดา
มารดาเกิดความคิดในใจเลยว่า จะไม่
ขัดใจลูกคนนี้เด็ดขาด จะตามใจทุกสิ่ง
ตามอัธยาศัยเลย

ต่อมา มารดาเกิดแพ้ท้อง มีความคิดอยากจะนิมนต์พระมา ๕๐๐ รูป
แล้วเอาข้าวคลุกปลาตะเพียนถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน เลี้ยงพระทั้งหมด
๕๐๐ รูป ส่วนตนเองห่มผ้าคลุมไปด้วย ห่มเหมือนพระอย่างนั้น แล้วไปยืน
อยู่ข้างท้าย คอยรับข้าวคลุกปลาตะเพียนที่เหลืออยู่จากพระภิกษุเพื่อเอามา
รับประทาน เมื่อทำอย่างนี้อาการแพ้ท้องก็ระงับไป เมื่อคลอดบุตรออกมา ทารก
มีผิวพรรณวรรณะเปล่งปลั่งสว่างไสว แม้ที่ตั้งใจไว้ว่า จะไม่ขัดใจลูกเลย

เมื่อเด็กคลอดออกมา ตามประเพณีจะมีการพาเด็กไปรับสิริชะ
คือ รับศีล บิดามารดาพาเด็กน้อยไปหาพระสารีบุตร เพื่อให้รับสิริขาบท
และในวันตั้งชื่อก็พาไปรับสิริขาบทเช่นกัน พระเถระถามว่า เด็กคนนี้
ชื่ออะไร ผู้เป็นแม่จึงเล่าว่า เด็กน้อยนี้เมื่อยังอยู่ในครรภ์ ผู้คนในเรือน
ไม่ว่าใครก็ตามที่เป็นคนไม่ฉลาดก็กลับกลายเป็นคนฉลาด ด้วยเหตุนี้
เด็กน้อยจึงได้ชื่อว่า **“บัณฑิต”**

สำหรับงานมงคลทั้ง ๗ ครั้งของกุมารน้อยนี้ คือ ๑. ตอนอยู่ใน
ในครรภ์ ๒. วันเกิด ๓. ตอนตั้งชื่อ ๔. ตอนเริ่มกินอาหารเองได้ ๕. ตอน
เจาะหู ๖. ตอนนุ่งผ้าใหม่ ๗. ตอนโกนจุก ครบครแล้วได้ถวายทานเป็น
ภัตตาหารด้วยข้าวคลุกปลาตะเพียนแด่คณะพระภิกษุสงฆ์ ๕๐๐ รูป ที่มี
พระสารีบุตรเป็นประธานทุกครั้ง

กุมารน้อยบัณฑิตดำเนินชีวิตอยู่ทางโลกจนกระทั่งอายุ ๗ ขวบ บิดามารดา หรือแม้ใครต่อใครไม่เคยขัดใจกุมารน้อยเลย อยากจะทำอะไรก็ตามใจทุกอย่าง เนื่องจากท่านเป็นผู้มีบุญมาก่อน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านคิด พูด หรือกระทำอะไรนั้นล้วนเป็นทางมาแห่งบุญทั้งสิ้น ผิดแผกแตกต่างจากเด็กทั่วไป

พออายุ ๗ ขวบ ก็ออกบวชในสำนักของพระสารีบุตร โดยมีพระสารีบุตรเป็นพระอุปัชฌาย์ ตอนพาไปบวช กุมารน้อยก็ได้สร้างมหาทาน พอบวชเป็นสามเณรแล้ว ได้ถวายมหาทานติดต่อกันอีก ๗ วัน บิดามารดาก็ไปอยู่ที่วัดกันทั้ง ๗ วัน และได้ถวายมหาทานด้วยข้าวคลุกปลาตะเพียนทั้ง ๗ วัน เนื่องจากข้าวคลุกปลาตะเพียนนี้เป็นอาหารที่ติดใจขามภพขามชาติมาถึง ๑ พุทธันดร นอกจากจะฉันด้วยตัวเองแล้ว ก็อยากจะให้พระทั้งหลายได้ฉันด้วย เพราะว่าข้าวคลุกปลาตะเพียนในชาติที่เป็นมหาบุคคลนั้น เป็นมือที่พิเศษสุด ที่พระอินทร์จำแลงทรงปรุงเอาไว้เพื่อถวายแด่พระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า

จนกระทั่งวันที่ ๘ พระสารีบุตรได้นำสามเณรบัณฑิตออกไปบิณฑบาตครั้งแรก สามเณรมีหน้าที่ถือบาตรของพระอุปัชฌาย์ คือ พระสารีบุตร ซึ่งเป็นภาพที่น่าเอ็นดู พระสารีบุตรเดินนำหน้า มีสามเณรน้อยผิวพรรณผ่องใส แก้มใสเป็นสีชมพู หน้าตาน่ารักน่าเอ็นดูเดินตามหลัง เวลาสามเณรบิณฑบาตใครๆ เห็นก็อยากใส่บาตรท่าน ญาติโยมพากันมาใส่บาตรเป็นแถว

สามเณรบัณฑิตเดินถือบาตรไป ชมทิวทัศน์ท้องไร่ท้องนาไปเรื่อยๆ แล้วก็ช่างซักช่างถาม เมื่อเดินไปเจอเหมือง ซึ่งก็คือที่ดอนสูงๆ ที่เขาขุดเป็นลำราง แล้วมีช่องทางเปิดให้น้ำไหลเข้านา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ต่ำกว่า น้ำจึงไหลเข้านาได้ เหมืองนี้คนทั่วไปเดินผ่านไปผ่านมานับครั้งไม่ถ้วน แต่ไม่ได้ขบคิดสะกิดใจอะไร เขาเห็นว่าเหมืองก็คือเหมือง น้ำก็คือน้ำ ไม่ได้คิดอะไร แต่สามเณรบัณฑิตไม่เป็นอย่างนั้น ท่านเป็นคนรู้จักคิดพิจารณา นี่คืออัจฉริยภาพของผู้มีบุญ

ซึ่งจะมีความคิดที่ประกอบไปด้วยปัญญาจากใจที่สว่างผ่องใส สามเณรถามพระสารีบุตรว่า “สิ่งนี้คืออะไรครับ” พระสารีบุตรตอบว่า “นี่คือเหมือง” “แล้วเขาเอาไว้ทำอะไร” ท่านก็ตอบว่า “เขาเอาไว้ปล่อยน้ำเข้ามาในเหมือง แล้วก็เปิดทางน้ำเข้านา”

“น้ำมีจิตใจไหมครับ” สามเณรเข้าใจซักถาม หากเป็นคนทั่วไปเขาคงไม่ถามเรื่องนี้กัน พระสารีบุตรตอบว่า “ไม่มี” สามเณรก็นิ่ง เดินครุ่นคิดไปตลอดทางว่า ‘น้ำไม่มีจิต แต่คนสามารถสร้างเหมืองบังคับน้ำให้ไปทางนั้นทางนี้ได้ จิตใจของเราก็คงเช่นเดียวกัน น่าจะฝึกได้ตัดได้ ฝึกให้เป็นไปตามความปรารถนาของเราได้’ ซึ่งเป็นความคิดที่น่าอัศจรรย์มากๆ ที่เดียว

การบิณฑบาตในสมัยก่อนต้องเดินกัน
เป็นระยะทางไกลทีเดียว เพราะแต่ละบ้านอยู่ห่างกัน
เป็นกิโลเลย พอเดินไปได้สักระยะหนึ่ง ผ่านไปเห็น
ช่างศรกำลังตัดลูกศรอยู่ โดยนายช่างเอาลูกศรลนไฟแล้วค่อยๆ ดัดให้ตรง
เวลายิ่งสั้วตัวจะได้เข้าเป้าโดยง่าย ไม่เฉ ไม่เบี่ยงเบนไป สามเณรถามว่า “นั่นอะไร
ครับ” พระสารีบุตรตอบว่า “นั่นคือลูกศร” สามเณรจึงถามต่อว่า “แล้วเขากำลัง
ทำอะไร” “ช่างศรเขากำลังตัดลูกศรให้มันตรง เวลายิ่งจะได้เข้าเป้าแม่นยำ”
ได้ฟังเพียงแค่นี้ท่านก็คิดแล้วถามต่อว่า “แล้วลูกศรมีจิตใจไหมครับ” “ไม่มีหรอก
มันเป็นของธรรมดาอย่างนั้นแหละ” พระเถระตอบ

สามเณรผู้มีปัญญาจึงคิดต่อไปอีกว่า ‘ลูกศรไม่มีจิตใจ ยังตัดได้ จิตใจ
ของเราก็ต้องตัดได้เหมือนกัน ให้ตรงต่อหนทางพระนิพพาน มันต้องตัดได้’
แล้วสามเณรน้อยก็ครุ่นคิดต่อไปเรื่อยๆ

กระทั่งสามเณรเดินไปถึงช่างไม้ซึ่งกำลังตากไม้ให้เป็นดุม เป็นล้อเกวียนอยู่ ก็ถามขึ้นว่า “นั่นอะไรครับ” พระสารีบุตรตอบว่า “ช่างไม้เขากำลังตากไม้ให้เป็นล้อเกวียน” “ไม่มีจิตใจไหมครับ” สามเณรถามต่อ ท่านบอกว่า “ไม่มี” สามเณรก็คิดไปอีกว่า ‘**ไม้ไม่มีจิตใจยังตากให้เป็นไปตามความปรารถนาได้ จิตใจของเราก็คงเช่นเดียวกัน คงจะต้องตัดได้ ขูดได้ ตากได้ ให้ตรงต่อหนทางพระนิพพาน ให้ใช้ประโยชน์ได้**’

พอคิดอย่างนี้ได้ ๓ ครั้งเท่านั้น สามเณรพลันบอกกับพระอุปัชฌาย์ว่า “กระผมขอกลับไปทำกรรมฐานก่อน” แล้วจึงส่งบาตรคืนให้แก่พระสารีบุตร และยังขอให้พระสารีบุตรบิณฑบาตข้าวคลุกปลาตะเพียนมาฝากด้วย

เราจะเห็นว่า สามเณรท่านไม่ลืมความเลิศจของข้าวคลุกปลาตะเพียน ในภพชาติที่เป็นมหาตุคตะ นี่ขนาดจะไปทำกรรมฐาน ยังฝากเอาไว้แบบนี้ พระสารีบุตรบอกว่า “เอ...ข้าวคลุกปลาตะเพียนไม่รู้จะมีหรือเปล่านะ” สามเณรจึงเรียนตอบไปว่า “ถ้าไม่ได้ด้วยบุญของท่าน ก็จะได้ด้วยบุญของกระผมขอรับ”

พระสารีบุตรจึงบอกสามเณรว่า “อย่าลืมเอาลูกดาล (ลูกกุญแจ) ไปด้วยนะ แล้วนั่งในกุฏินั้นแหละ เพราะวัดเราอยู่ในป่า มันอันตราย เดี่ยวสัตว์ร้ายจะมาทำร้ายเอาได้ หรือโจรป่าจะจับตัวไป” พระเถระยื่นส่งสามเณรด้วยความห่วง แต่เด็ก ๗ ขวบนี้ไม่ห่วงอะไรแล้ว เดินมุ่งหน้าจะไปปฏิบัติกรรมฐาน ด้วยใจที่แน่วแน่ ครุ่นคิดถึงเรื่องที่ว่า จิตของเราต้องฝึกได้เหมือนไม้ เหมือนลูกศร และเหมือนน้ำ ที่แม้ไม่มีจิตยังฝึกได้ ยังตัดได้

ขณะเดินกลับวัด สามเณรรู้สึกปลื้มปิติ เบิกบานใจ และมั่นใจ
อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ซึ่งก็เป็นปกติธรรมดาของคนที่จะบรรลุธรรม
จะมีจิตใจที่เบิกบานเป็นพิเศษ คล้ายกับว่า วันนี้จะเป็นวันสมความ
ปรารถนาของชีวิตที่เดินทางในสังสารวัฏมานับภพนับชาติไม่ถ้วน
สั่งสมบุญบารมีกันมามากมาย บางชาติก็ทำได้มาก บางชาติก็ทำได้น้อย
บางชาติพลาดพลั้งตกไปในอบายก็มี แต่ว่าบุญเล็ก บุญน้อย บุญใหญ่
บุญทุกชนิดที่ทำไว้ก็ไม่ได้สูญหายไปไหน รอเวลารวมกันมาส่งผลให้ไป
ถึงจุดหมายปลายทางได้ในที่สุด

ฉะนั้น ตอนที่บารมีเต็มเปี่ยม จะเกิดความรู้สึกอย่างนี้และคิด
อย่างนี้ ดวงปัญญาจะแตกฉาน จะแจ่มแจ้งเข้าใจชีวิต เกิดความรู้สึกอึด
พอแล้วกับชีวิตของการเป็นปุถุชน จะต้องก้าวต่อไปในชีวิตที่ประณีตขึ้น
สูงขึ้น ซึ่งตอนนี้บุญจะได้ช่องเต็มที

สามเณรบรรลุนิพพาน

ระหว่างสามเณรน้อยเดินทางกลับมายังกุฏิ พระอินทร์ก็ร้อนอาสน์ขึ้นมาทันที จึงทรงมองลงมาด้วยทิพยจักขุ เห็นว่าวันนี้สามเณรบัณฑิตมีรัศมีสว่างไสว ดวงบุญเจิดจ้า เป็นนิมิตหมายว่า จะต้องบรรลุนิพพานอย่างแน่นอน ดังนั้นเดี๋ยวเราจะต้องลงไปอารักขาเฝ้าอยู่ที่ประตู จะล็อกกุญแจไม่ให้ใครเปิดได้

เราจะให้ท้าวจาตุมหาราชิกาทิ้ง ๔ ลงไปอารักขารอบนอกกุฏิ ซึ่งมีสิ่งสราลัตว์ เช่น นกอาจส่งเสียงร้องรบกวนสามเณรได้ ต้องให้ระดับจอมเทพบนสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกามาช่วยปราบปราม ปราบเสียงสัตว์ต่างๆ

แล้วไปบอกสุริยเทพบุตรกับจันทร์เทพบุตร ให้ไปรังดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ไว้ เรียกได้ว่าระบบสุริยจักรวาลถูกล็อกไว้หมดเป็นเวลาชั่วคราว เพื่อให้สามเณรได้ทำความเพียรเต็มที่ เพราะวันนี้ท่านมีรัศมีเจิดจ้า จะต้องบรรลุมรรคผลนิพพานอย่างแน่นอน

อีกทั้งสามเณรก็เข้าไปอยู่ในข่ายพระญาณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงทราบว่าวันนี้สามเณรบัณฑิตจะได้บรรลุมรรคผลนิพพานเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในศาสนาของพระองค์ แต่ว่าพระสารีบุตรพระอุปัชฌาย์ของสามเณร เมื่อกลับมาจากบิณฑบาตแล้วไม่ทราบถึงกาลบรรลุธรรมของสามเณร อาจจะเข้าไปเรียกสามเณรให้ออกมาฉันภัตตาหาร ซึ่งจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อการบำเพ็ญสมณธรรมของสามเณรในขณะนั้น พระพุทธองค์จึงทรงดำริว่า เราจะต้องไปตักพระสารีบุตรที่ปากประตูทางเข้าวัด เพื่อถ่วงเวลาเอาไว้ให้สามเณรบำเพ็ญสมณธรรมได้เต็มที่

นี่ไม่ใช่เรื่องธรรมดาเลย ถึงขนาดโกลาหลกันทีเดียว เพราะทั้ง พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทั้งท้าวสักกเทวราช ท้าวมหาราชทั้ง ๔ สุริยเทพ และจันทรเทพ ก็ยังลงมาช่วยกันอย่างนี้ แม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ก่อน คือ พระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้ายังทรงส่งเคราะห์มหาทุกข์ ด้วยการยืมบาตรให้ รับอาราธนาไปฉันภัตตาหารที่บ้านมหาทุกข์ และ พระพุทธเจ้าของเราพระองค์ปัจจุบันนี้ก็ทรงส่งเคราะห์ด้วยการไปยืมดัก พระสารีบุตรที่ปากประตูทางเข้าของวัดป่า

เป็นเรื่องที่น่าศึกษาว่า เมื่อใครก็ตามมีจิตใจที่แน่วแน่ในการ สร้างบารมี บำเพ็ญสมณธรรมแล้ว แม้แต่เทวดาหรือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็จะช่วยส่งเสริมให้สำเร็จได้เป็นอัศจรรย์ ดังเช่นสามเณรบัณฑิตผู้มี บุญมาก

ทางด้านสามเณรบัณฑิต วันนี้ท่านมีความรู้สึกเบื่อหน่ายในภพ ซึ่งเป็นที่น่าอัศจรรย์ว่า เด็กวัย ๗ ขวบสามารถคิดเช่นนี้ได้ แต่เราจะดูเพศ ภาวะ ๗ ขวบอย่างเดียวไม่ได้ ต้องดูเข้าไปในกลางกายของท่าน ธาตุธรรม บารมีของท่านแถมรอบ สิ่งสมบุญบารมีมากมาย ร่างเป็นเด็ก แต่ว่าข้างใน เป็นผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ มีสติปัญญากว้างไกล มองเห็นได้ไกลกว่าคนธรรมดา เหมือนคนที่มียกลองสองทางไกล ถ้าใครไม่มีก็เห็นแค่วัดใกล้ๆ

สามเณรบัณฑิตท่านเปรียบเสมือนผู้ที่มีกลองสองทางไกล คือ มีดวงปัญญาที่สั่งสมมาเต็มเปี่ยมแล้ว เล่นสัจใจเกิดขึ้น ระหว่างที่เดินกลับมาก็นึกคิดไปเรื่อยๆ ก่อนจะถึงอาศรมว่า “จิตฝึกได้ จิตฝึกได้ ไม่ก็ดี ศร ก็ดี น้ำก็ดี ไม่มีจิต ยังฝึกได้ เรามีจิต เราฝึกได้” คิดวนเวียนอยู่อย่างนี้

จนกระทั่งเข้าไปนั่งในกุฏิ ลีอกกุญแจอย่างดีตามคำสั่งของพระอุปัชฌาย์ แล้วก็บำเพ็ญสมณธรรมทันที ไม่ให้เสียเวลาเลย ไม่เหมือนบางคนที่ว่า จะลงมือปฏิบัติธรรมได้นั้น บางทีก็โง่โง่ บางทีก็มัวแต่ไปให้ความสำคัญกับสิ่งอื่นๆ ก่อน เสียเวลาไปมากมาย ถ้าใครยังเป็นอย่างนี้ ก็ยังอีกนาน

ถ้าอยากจะบรรลุธรรมเร็วๆ จะต้องเหมือนสามเณรบัณฑิต ที่พอนั่งบนอาสนะเท่านั้น สะเทือนถึงสวรรค์ พระอินทร์พร้อมทั้งท้าวจตุรุมหาราชิกาหรือท้าวจตุโลกบาลทั้ง ๔ ได้แก่ ท้าววิรุฬหก ท้าววิรูปักษ์ ท้าวเวสวัณ ท้าวธตรฐ ซึ่งเป็นผู้ปกครองทิศต่างๆ และปกครองครุฑ นาค ยักษ์ คนธรรพ์ ก็ยังลงมาเองเลย เพื่อมาทำหน้าที่อันยิ่งใหญ่ คือ มารักษาบรรยากาศที่เหมาะสมสำหรับการประพฤติปฏิบัติธรรม เช่น การที่มาช่วยป้องกันไม่ให้คนเข้ามาส่งเสียงในรัศมีที่สามเณรบัณฑิตกำลังนั่งปฏิบัติธรรมอยู่ ซึ่งท่านก็ทำด้วยเทวฤทธิ์ของท่าน และการอธิษฐานจิตด้วยบุญของสามเณรบัณฑิต

สังเกตเห็นไหมว่า เวลาเทวดาจะบันดาลสิ่งใดให้ใคร ต้องอ้างถึงบุญของบุคคลนั้นๆ เช่น บุญของสามเณรบัณฑิต วันไหนที่เราจะบรรลุธรรม ถ้าเทวดาเขาจะลงมาช่วย เขาก็ต้องอ้างบุญของเรา

ขณะยืนอยู่กลางอากาศนั้น พระอินทร์ได้อ้างบุญของสามเณรบัณฑิต แล้วก็นำไปรวมกับเทวานุภาพ พอถูกส่วนรวมกัน แสงวาบสว่างเกิดขึ้นเข้าไปทะลวงถึงในจิตใจของสัตว์ทั้งหลาย สว่างวาบไปหมด สัตว์ที่อยู่ใต้ดิน บนดิน ในน้ำ บนฟ้า หรือในที่ทุกหนทุกแห่ง สงบนิ่งหมดเลย มีอาการเหมือนหลับ สงบนิ่ง ไม่มีเสียงเลย นี่คือเทวานุภาพประกอบด้วยบุญญานุภาพของสามเณรบัณฑิต

ส่วนพระอินทร์เฝ้าอยู่ตรงประตู ท่านลือกประตูลี้เลย ยืนอยู่ตรงนั้น ใครก็ไม่สามารถเข้ามาได้ ท่านยืนบังไม่ให้เห็นกฤติด้วยเข้าไปในช่วงที่สามเณรกำลังทำความเพียรอยู่ ระบบสุริยจักรวาลหยุดชั่วคราว สามเณรก็หยุดใจไปตามลำดับภายในเรื่อยไป จนกระทั่งเสร็จกิจ ๑๖ ไม่ตกกันดาร นิพพานก็เป็นทีไป พอเสร็จกิจ ๑๖ ท่านก็ตรวจตราดูด้วยหยุดกับนิ่ง จนกระทั่งเข้าถึงกายธรรมโคตรภู ดูอริยสัจ ๔ ในกายมนุษย์หายาบ-ละเอียดย ด้วยรอบ ๓ อาการ ๑๒ มีสังจญาณ กิจจญาณ กตญาณ ดูทุกข์สมุทัยนิโรธมรรคด้วยธรรมกายท่านดูรวดเร็ววิเลสหลุดล่อนหมดใจติดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกายธรรมอรหัต

ฝ่ายพระสารีบุตรนั้นเสร็จแล้ว แต่ยังไม่สามารถที่จะเดินกลับได้ในทันที เพราะว่าท่านเป็นธรรมเสนาบดี อัครสาวกเบื้องขวา ใครๆ ก็อยากจะมากราบท่าน พระเถระจึงต้องสนทนากับญาติโยมบ้าง ค่อยไปค่อยมาเวลาก็กว้างเลยผ่านไป ท่านจึงเตรียมจะกลับ แต่ก่อนจะกลับ ท่านบดียกน้ำข้าวคลุกปลาตะเพียนที่มีรสเลิศอร่อยกลมกล่อมใส่ลงในบาตรพระสารีบุตร จากนั้นพระสารีบุตรได้กล่าวอนุโมทนาคาถา ทุกคนก็ได้อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ครบหมด

เมื่อพระสารีบุตรเดินกลับมาถึงกุฏิ ในขณะนั้นสุริยเทพและจันทรเทพได้หยุดระบบสุริยจักรวาลเอาไว้ ท้าวจตุโลกบาลก็แปลงรัศมีให้สัตว์ทุกตัวเงียบ ไม่ส่งเสียงใดๆ ส่วนท้าวสักกเทวราชก็ดักอยู่ที่หน้าประตู พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงทราบว่า วันนี้สามเณรบัณฑิตจะบรรลุลุทธิธรรม แต่เกรงว่าพระสารีบุตรที่กำลังรีบมาด้วยความเร่งรีบกลัวว่าสามเณรจะอดข้าวเพราะเลยเวลานั้น จะเข้าไปขัดจังหวะการบรรลุลุทธิธรรมของสามเณร พระองค์จึงทรงไปดักรอพระสารีบุตรไว้ก่อน

เมื่อพระสารีบุตรเดินกลับมา ได้พบพระลัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงถามคำถามกับพระสารีบุตรว่า “อาหารนำมาซึ่งอะไร” พระสารีบุตรตอบว่า “อาหารนำมาซึ่งเวทนา” พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงถามต่อว่า “แล้วเวทนามาซึ่งอะไร” “เวทนามาซึ่งรูป” พระสารีบุตรตอบ และพระพุทธองค์ทรงถามคำถามสุดท้ายว่า “แล้วรูปนำมาซึ่งอะไร” “รูปนำมาซึ่งผัสสะ” พระสารีบุตรตอบ

ในปัญหาที่พระศาสดาตรัสถามนั้น อธิบายได้ว่า **อาหารนำมาซึ่งเวทนา** หมายความว่า เมื่อความหิวเกิดขึ้น ก็เป็นทุกข์เวทนา เมื่อได้กินอาหารแล้ว พอฉันเสร็จเรียบร้อยแล้วก็มีสุข อาหารจึงนำมาซึ่งสุขเวทนา **เวทนามาซึ่งรูป** หมายความว่า เมื่อมีความสุขร่างกายก็จะมีอาการกระปรี้กระเปร่า มีวรรณะ คือ รูปร่างที่เอิบอím ผ่องใส **รูปนำมาซึ่งผัสสะ** หมายถึง เมื่อมีความสดชื่นกระปรี้กระเปร่าแล้ว จะรู้สึกร่าเริงมีความสุขสบายอย่างที่เราเรียกว่า เป็นสุขสัมผัส

เมื่อพระเถระแก้ปัญหาที่พระศาสดาตรัสถามจบ
ลงแล้ว ในขณะนั้นสามเณรบัณฑิตได้ทำความเพียร
จนกระทั่งบรรลุลหรรณเป็นพระอรหันต์พร้อม
ด้วยปฏิสัมภทา ซึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ทรงทราบแล้วด้วยญาณทัสสนะ จึงทรงหลีก
ทางให้พระสารีบุตร เมื่อพระเถระไปถึง
กุฎิ ก็พบพระอินทร์และเหล่าเทวดาจึงได้
ทราบบว่า สามเณรบัณฑิตบรรลุมรรคผล
นิพพานแล้ว เพราะรัศมีสว่างเจิดจ้า
สว่างมาก เหล่าเทวดาทั้งหลายต่างเปล่ง
อนุโมทนาสาธุการ สวากของพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าบังเกิดขึ้นอีก ๑ รูปแล้ว

เมื่อสามเณรบัณฑิตบรรลุมรรคผลนิพพานเป็นพระอรหันต์แล้ว ได้
เปิดประตูออกมารับพระอุปัชฌาย์ แล้วจัดน้ำท่ามาดูแลอุปัชฌาภิกษุท่าน หลังจาก
นั้นพระสารีบุตรได้มอบบาตรที่ใส่อาหารเลิศรส คือ ข้าวคลุกปลาตะเพียนให้แก่
สามเณรบัณฑิต สามเณรขบฉันด้วยความปิติเบิกบานทั้งภายในและภายนอก
ภายในก็ได้บรรลุลหรรณเป็นพระอรหันต์ ภายนอกก็ชื่นใจด้วยข้าวคลุกปลา
ตะเพียน ที่ติดตราตรึงใจมาข้ามชาติ

พอฉันเสร็จ ล้างบาตรเรียบร้อยเก็บเข้าที่เท่านั้น สุริยเทพกับจันทรเทพ
ก็ได้สัญญาจากท้าวสักกะให้ปล่อยระบบสุริยจักรวาล ทันทีที่ปลดล็อก เวลา
ในขณะนั้นก็กลายเป็นเวลาบ่ายไปเสียแล้ว ชาวเมืองจึงได้รำลึกกันด้วยความ
สงสัยว่า เมื่อสักครู่ยังเห็นเป็นเวลาเช้า แต่อยู่ๆ ก็กลายเป็นเวลาบ่ายไปได้ ช่าง
น่าอัศจรรย์ยิ่งนัก

สามเณรบัณฑิตได้บรรลุมรรคผลนิพพาน สมความปรารถนาที่ตั้งใจไว้ เมื่อทำบุญทุกครั้งว่า นิพพานะปัจจะโย โหตุ เพราะฉะนั้นเมื่อพวกเราทุกคนทำบุญ ต้องอธิษฐานกำกับทุกครั้งด้วยว่า **“นิพพานะปัจจะโย โหตุ”** ไม่ว่าเราจะทำบุญอะไรก็ตาม คำอธิษฐานนี้ต้องไม่ลืม

เมื่อสามเณรบัณฑิตเป็นพระอรหันต์แล้ว จึงระลึกชาติหนหลังตรวจตราดูว่า บุญอะไรที่ทำให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน บรรลุเป้าหมายของชีวิต ท่านได้เห็นการสร้างบารมีของตนเองตามลำดับเรื่อยมา จนกระทั่งมาเป็นมหาพุทธะ และได้ถวายข้าวรสเลิศที่ตราตรึงใจข้ามชาติ คือ ข้าวคลุกปลาตะเพียนแล้วมีฝนรัตนชาติตก เมื่อเห็นไปตามลำดับดังนี้ ความปลื้มปิติเป็นล้นพ้นพลันบังเกิดขึ้น

สิ่งเหล่านี้เป็นธรรมเนียมของผู้บรรลุมรรคผลนิพพาน เมื่อบุคคลมาถึงจุดสูงสุดนี้ก็จะอยากรู้ว่า อะไรทำให้ตนมาถึงจุดหมายปลายทางของชีวิตในสังสารวัฏได้ แล้วก็ตรวจตราดูตรงนั้นเลย ณ อาสนะที่นั่งเดียวกันกับที่ตนบรรลุธรรมตรงนั้น ยิ่งได้ตรวจตราดูก็ยิ่งปลื้มปิติมาตลอดเลย มองเห็นแต่บุญอย่างเดียว ได้เห็นว่าตนได้ทำบุญนั้น บุญนี้ ทั้งบุญเล็ก บุญน้อย บุญใหญ่ บุญทุกชนิด เห็นแล้วก็ยิ่งปลาบปลื้ม

นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง

ทุกชีวิตในโลกนี้ ในที่สุดแล้วจะต้องเดินทางไปสู่อายตนิพพาน เป้าหมายของชีวิตคือการหลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ ระหว่างเดินทางในสังสารวัฏนั้น ไม่ว่าจะมีความปรารถนาไปสู่อายตนิพพานหรือไม่ก็ตาม (ตอนอินทรีย์อ่อนๆ อยู่ ก็ไม่ปรารถนา นั่นคือการถูกอกุศลจิตบังคับ อกุศลจิตทำให้ความคิด เบี่ยงเบนไป)

แต่สุดท้ายเมื่อบุญบารมีแก่กล้าเต็มเปี่ยมแล้ว จะรู้สึกเบื่อหน่าย ชีวิตของการเป็นปุถุชน คล้ายๆ กับว่า อิ่มแล้ว เต็มแล้ว เพียงพอแล้ว สำหรับชีวิตที่ผ่านมาทุกระดับ เราเคยเป็นมาทุกอย่าง ตั้งแต่ชนชั้นสูง ชั้นกลาง ชั้นล่าง พระเจ้าจักรพรรดิ พระราชามหากษัตริย์ เศรษฐี มหาเศรษฐี ยาก วณิก เป็นมาหมดแล้ว เป็นวนๆ ซ้ำๆ กันมาอย่างนี้ พุดง่ายๆ ว่าไม่มีอะไรใหม่ วนไปวนมา เวียนไปเวียนมากันอยู่อย่างนี้

ฉะนั้น เมื่อบาร์มีเต็มเปี่ยมแล้ว จะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย
จึงมองโลก มองภพ เหมือนกับมีกองเพลิงสุมอยู่ เปรี้ยวร้อนหาความสุข
ที่ไหนไม่ได้เลย เมื่อเป็นดังนี้จึงคลายกำหนด จิตก็บริสุทธิ์ หลุดพ้นจาก
กิเลสจนเข้าถึงนิพพาน มันจะเรียงกันไปอย่างนี้ ตามขั้นตอนของอารมณ์

คล้ายๆ กับพระสารีบุตรและพระโมคคัลลานะ ตอนก่อนบวช ท่านก็
สนุกสนานตามประสาวัยหนุ่ม คึกคะนองกันไป มีการเล่นที่ไหนมักจะพบ
ทั้งสองท่านที่นั่น แต่มีอยู่วันหนึ่ง ท่านทั้งสองต่างนั่งเฉยๆ เขาโคกกัน
ท่านก็เฉย เขาสุขกัน ท่านก็เฉย เขาตลกกัน ท่านก็เฉยๆ เฉยอย่างเดียวไม่พอ
ยังเบื่ออีกด้วย ในที่สุดก็หันหน้าเข้าหากันโดยไม่ได้นัดหมาย

แล้วคำถามเดียวกันออกมาจากปากพร้อมๆ กันว่า “เอ๊ะ วันนี้ท่าน
แปลก ทำไมดูการละเล่นแล้วไม่เห็นท่านมีความสุขเลย บทที่เขาทุกข์ บทที่
เขาสุข บทที่เขาตลกขบขัน ท่านก็เฉยๆ เหมือนไม่มีอารมณ์” แล้วทั้งคู่ก็บอก
ความในใจต่อกันว่า “มันเบื่อ ทำไมเบื่อก็ไม่รู้ ทั้งๆ ที่เคยสนุก เคยชอบ ทำไม
วันนี้ไม่ชอบ มันเบื่อ” นั่นคือบาร์มีเต็มเปี่ยมแล้ว ในที่สุดก็ออกบวชทั้งคู่

บางท่านไม่เข้าใจมองว่า นิพพานเป็นสุขแห่งแล้ง การคิดอย่างนี้
คือยังห่างไกลมากเลย เพราะนิพพานนั้นเป็นสุขอย่างยิ่ง เป็นเอกกันตบรมสุข
ที่ชุ่มชื้น ตื่นตัวภายใน กว้างขวาง เป็นอิสระ ไม่มีขอบเขต เป็นตัวของตัวเอง
มีความอึด ความเต็ม เป็นความพอดีอยู่ในตัว เมื่อได้อารมณ์อย่างนี้แล้ว
อย่างอื่นก็ไม่ต้องการ อารมณ์ของพระนิพพานมันต้องเข้าถึง เมื่อถึงแล้วเรา
จะไม่ต้องการอะไรในชีวิตอีกเลย และจะเห็นว่าที่ผ่านมาแล้วนั้น ชีวิตมีแต่
ความซ้ำซาก เวียนวนไปมา แต่สุขในนิพพานเป็นสุขมาก พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
จึงใช้คำว่า **“นิพพานัง ประมมัง สุขัง”** นิพพานเป็นบรมสุข เป็นอภิอัครมหา
บรมสุข คือ สุขจริงๆ เลย

ส่วนสุขในโลกนั้น แค่อุสเล็กน้อย เป็บเดียวเท่านั้นก็หายไป ยกตัวอย่างที่เรารับประทานอาหารอร่อยๆ พอเลยลำคอ รสชาติก็หายไปแล้ว ดูหนัง ดูละคร ดูทีวี ดูทีวีทัศน์ ดูเพชรดูพลอย ปลื้มไม่กี่ทีก็ลืมเลือนไป เราไม่สามารถดึงเอาความชุ่มชื่นใจนั้นติดตัวมาได้ หรือแม้แต่เสียงเพลง เสียงนก เสียงธรรมชาติ เสียงคนยกย่องสรรเสริญ ฟังแล้วเพลินๆ แต่เดี่ยวเดียวเราก็ลืมแล้ว หรือได้กลิ่นหอมๆ ชื่นอกชื่นใจ พอกลิ่นจางหายไปก็ลืมอีก ต้องมาเติมอีกแล้ว เติมความหอมใหม่ให้มันเต็ม

แม้แต่อุสสัมผัส ที่เป็นความสุขทางเนื้อทางหนัง ทางระบบประสาทของมนุษย์ ก็สุขเพียงประเดี๋ยวเดียว เปรียบเหมือนแค่ไก่อกระพือปีกพึ่ๆ พออารมณ์นั้นดับ ก็มีความล้าเกิดขึ้น แล้วความเบื่อหน่ายก็เกิดขึ้น ภายถูกต้องสัมผัสอะไรก็แล้วแต่ สุขสัมผัสที่เกิดขึ้น แวบเดียวหายแล้ว เหมือนกับพยับแดด เห็นเปลววิบๆ นึกว่ามีตัวตน พอเข้าไปใกล้ก็หายไป ไม่มีอะไรที่จะเป็นความสุขที่สามารถติดตามตัวเราไปทุกหนทุกแห่งได้เลย

สำหรับความสุขบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์นั้น ภาษาธรรมะเขาเรียกว่าถึงวิสัยัญ คือ มั่นวูปไปอยู่ในอารมณ์นั้น เวลาเทพบุตรเทพธิดาเขาแสดงความรักกัน มันเป็บเดียวบนสวรรค์ **สุขสัมผัสอะไรต่างๆ นี่แวบเดียวก็จางหายไป แต่สุขที่เกิดจากการเข้าถึงธรรมไม่ใช่อย่างนั้น เป็นสุขที่มั่นคงและยั่งยืนอยู่ยาวนาน และเป็นอิสระ เบิกบานไม่มีที่สิ้นสุดเลย** เพราะฉะนั้นใครจะว่านิพพานเป็นสุขแห่งแล้ง แต่ความจริงตรงกันข้าม เป็นสุขที่ชุ่มชื่นเบิกบานตลอดวัน ตลอดคืน ตลอดปี แล้วก็ตลอดไป พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์จึงกล่าวถึงพระนิพพาน ด้วยการใช้คำว่า **“นิพพานัง ประมะมัง สุขัง”** ซึ่งเป็นคำยืนยันจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า **“นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง”** นั่นเอง

อธิษฐานล้อมคอก

การอธิษฐานจิตมีความสำคัญมาก เป็นหนึ่งในบารมี ๑๐ ทศ
เปรียบเสมือนเป็นทางลัดที่จะนำพาชีวิตในสังสารวัฏของเราให้ดำเนิน
ไปอย่างถูกทิศทาง ไม่พลัดหลงหรือออกนอกเส้นทางแห่งการสร้างบารมี
และช่วยขจัดกิเลสอาสวะเพื่อที่จะเข้านิพพานได้ในที่สุด

นิพพานะปัจจะโย โหตุ

ดังจะเห็นได้จากเรื่องของมหาทุคตะ ในชาติก่อนหน้าโน้น ที่เคยเป็นเศรษฐีแล้วประมาท ตระหนี่ หวงแหนทรัพย์ ไม่ยอมทำงาน เมื่อไม่ได้สร้างบุญ ไม่ได้อธิษฐานจิตให้ดี พอมาเกิดในชาติที่เป็น มหาทุคตะจึงต้องอดอยากยากจน ถึงขั้นยากจนที่สุดในเมืองก็ว่าได้ นี่เป็นผลของการที่ไม่ได้อธิษฐานจิตให้เป็นเศรษฐีผู้ใจบุญ เมื่อมีทรัพย์ แล้วกลับไม่ให้ทาน มีความตระหนี่ หวงแหนทรัพย์ อย่างนี้อันตราย เพราะมีโอกาสสร้างทานบารมี แต่กลับปิดกั้นโอกาสดีๆ ของตนเองไป อย่างน่าเสียดาย หากจะทำให้ถูกหลักวิชา เมื่อมีทรัพย์แล้วควรนำทรัพย์ มาบริจาคทาน ทำบุญฝากฝังอริยทรัพย์ไว้ในพระพุทธศาสนา

บางคนเมื่อทำงานแล้วก็อธิษฐานว่า “สาธุ ด้วยอำนาจ แห่งบุญที่ข้าพเจ้าทำในคราวนี้ ขอให้ข้าพเจ้าร่ำรวยเป็นมหาเศรษฐี ผู้ยิ่งใหญ่” การอธิษฐานเพียงเท่านั้นยังถือว่าไม่รอบคอบ เพราะเมื่อ บุญส่งผลให้เป็นมหาเศรษฐีผู้ยิ่งใหญ่จริง แต่เมื่อจะลงมาเกิดในเมือง มนุษย์ อาจพลัดไปเกิดนอกบุญเขต (เกิดในความเชื่ออื่นที่ไม่ใช่พระพุทธศาสนา) ซึ่งอันตรายมาก เพราะหากไม่มีโอกาสฟังธรรม จะไม่มี วันเข้าใจว่า อะไรคือ บุญ-บาป ไม่มีเหื่อนาบุญให้ได้ทำงาน แม้ว่าจะรวย ก็สามารถเรียกได้ว่า “รวยฟรี” ไปเท่านั้น เพราะไม่ได้ใช้ทรัพย์ให้เกิด ประโยชน์ต่อการสั่งสมบุญสร้างบารมี

ดังนั้น การใช้ทรัพย์สินนี้ยากพอๆ กับการหาทรัพย์สิน หมายความว่า การที่เราคิดว่า การหาทรัพย์สินเป็นสิ่งที่ยากแล้ว การใช้ทรัพย์สินอย่างเฉลียวฉลาด เพื่อให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบัน ประโยชน์ในอนาคต และประโยชน์อย่างยั่งยืนนั้น ยากพอๆ กับการหาทรัพย์สินทีเดียว

การที่ไม่ได้อธิษฐานล้นมือออกเป็นกรอบไว้ให้ดีหลังจากที่ได้ทำทานแล้ว แม้บุญส่งผลให้ได้เป็นมหาเศรษฐี ก็จะเป็นมหาเศรษฐีที่ยังไม่ปลอดภัยในสังสารวัฏ เพราะอาจจะพลาดพลั้งไปประกอบอาชีพที่เป็นมิจฉาอาชีพะ ได้ทรัพย์สินมาก็ใช้ทรัพย์สินไม่ถูกวัตถุประสงค์ของการมีทรัพย์สิน และถ้ายังใช้ทรัพย์สินไม่เป็น คือไปใช้กระทำความผิดศีล ผิดธรรม ก็จะทำให้เกิดวิบากกรรมตามมา เรียกว่า มีทรัพย์สินแล้วอันตราย นอกจากทรัพย์สินจะพินาศ เมื่อตายแล้วยังต้องไปตกในอบายภูมิอย่างน่าเสียดาย

แต่ถ้ารู้จักอธิษฐานจิตอย่างถูกหลักวิชา จะให้ผลในทางตรงกันข้าม ดังนั้น เวลาทำบุญทุกครั้งให้อธิษฐานตั้งผังออกแบบชีวิตให้ดี เหมือนอย่างที่มีมหาทศตะ เมื่อได้เป็นเศรษฐีประจำเมืองแล้ว ก็ไม่ประมาท หมั่นทำทาน รักษาศีล เจริญสมาธิภาวนาจนตลอดชีวิต และอธิษฐานจิต “นิพพานะปัจจะโย โหตุ” วางแผนชีวิตให้ตนเอง

ด้วยอานิสงส์ตรงนี้เองเป็นชนกรรมนำมาเกิดในครรภ์ของ
อุปัฏฐากพระสารีบุตร ผู้เป็นธรรมเสนาบดี อัครสาวกเปื้องขวาของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า มาอยู่ในครรภ์มารดาผู้เป็นสัมาทิภูติ และ
ยังเป็นอุปัฏฐากพระสารีบุตรอีกด้วย เมื่ออยู่ในครรภ์ ผู้เป็นมารดาก็
สมาทานศีล แล้วเกิดความรู้สึกอยากจะเลี้ยงพระ ๕๐๐ รูป ด้วยข้าว
คลุกปลาตะเพียน และยังห่มผ้ากาสาเยะ (ผ้าย้อมฝาด) ไปยืนอยู่คน
สุดท้าย เพื่อรับอาหารที่เหลือจากพระมารับประทาน ตั้งใจฝึกตนเอง
อย่างดีทีเดียว

นอกจากนี้ การอธิษฐานจิตยังนำไปเกิดในสิ่งแวดล้อมที่เกื้อกูล
ต่อการบรรลุมรรคผลนิพพานอีกด้วย เห็นไหมว่าเพียงแค่อธิษฐานกำกับ
ว่า “**นิพพานะปัจจะโย โหตุ**” หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า “**ขอให้บุญนี้เป็น
ปัจจัยให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพานเทอญ**” เท่านั้น ไม่ยากเลย ฉะนั้นเมื่อ
ทำบุญทุกครั้งต้องอธิษฐานกำกับว่า **นิพพานะปัจจะโย โหตุ** เท่ากับว่า
เราได้ตั้งผังวางแนวทางให้ตรงไปสู่จุดหมายปลายทางคือพระนิพพาน
เอาไว้แล้วด้วยใจที่ตั้งมั่นไม่คลอนแคลน นั้นหมายความว่า เราได้ตั้งตน
อยู่ในความไม่ประมาท สามารถยืนย่อนหนทางสู่เป้าหมายที่แท้จริง
ของเราได้

อีกทั้งแรงอธิษฐานที่ถูกหลักวิชานี้ จะส่งผล ชักนำ ออกแบบ ให้เราได้ไปเกิดในดินแดนแห่งพระพุทธศาสนา ดินแดนแห่งผู้รู้ เกิดใน ครอบครัวสัมมาทิฐิ แวดล้อมด้วยบัณฑิตนักปราชญ์ ห่างไกลคนพาล ให้เราได้ที่สุดแห่งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ บริวารสมบัติ และนำสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่นี้มาใช้สร้างบารมีอย่างเต็มที่เต็มกำลัง เป็นบุญต่อบุญ สมบัติ ต่อสมบัติกันไปเรื่อยๆ ดังเช่น มหาบุคคละทีในชาติสุดท้ายได้ไปเกิด ในดินแดนพระพุทธศาสนา ในครอบครัวสัมมาทิฐิ มีดวงปัญญาสว่างไสว สามารถบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ตั้งแต่อายุ ๗ ขวบ นับว่าเป็นอีก ตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนถึงอานิสงส์ของการทำทาน แล้วอธิษฐานจิตอย่างถูกหลักวิชา

ชีวิตที่เวียนวนในสังสารวัฏ

ชีวิตในโลกใบนี้ไม่มีอะไรใหม่ เมื่อเราศึกษาพระไตรปิฎกมากขึ้น ก็จะเห็นว่า ชีวิตนั้นซ้ำเดิมไปตามการเวียนว่ายตายเกิด แต่ละภพแต่ละชาติ ของบุคคลที่มีชื่อปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎก จะเห็นว่า บางท่านมีชีวิตที่ขึ้นๆ ลงๆ เดียวก็รวย เดียวก็จน แต่ผลสุดท้ายก็ไปนิพพานหมด

มีบางท่านที่ชีวิตน่าเลื่อมใส คือ ใต้เท้าตั้งแต่เป็นคนยากจนมาก และเมื่อไม่ประมาทหมั่นสั่งสมบุญ ภพชาติต่อไปก็จะขยับเลื่อนฐานะมาเป็น เศรษฐี มหาเศรษฐี แล้วก็มาเป็นพระราชา แล้วจากพระราชาก็สละราชสมบัติ ออกบวชเป็นพระอรหันต์ คือ จากชีวิตที่ตกต่ำ ค่อยๆ ขยับสูงขึ้นมาเรื่อยๆ ด้วยการสร้างบุญบารมี เอาบุญต่อบุญ สมบัติต่อสมบัติ

ชาติที่ตนยากจน แต่ได้ไปเจอภักขณมิตร ได้รับคำแนะนำให้มา สร้างบุญ ไม่ว่าจะอยู่ในยุคของพระสัมพันธูปุทธเจ้าหรือพระปัจเจกพุทธเจ้า ก็ได้สร้างบุญ พอถัดจากชาตินั้นก็ไปเกิดเป็นชาวสวรรค์ พอหมดกำลังบุญ ของเทวดา ก็ลงมาเกิดเป็นมนุษย์ พอสร้างบุญมากเข้า ก็เป็นอัครมหาเศรษฐี มีสมบัติเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ จะเป็นอย่างไร ท่องเที่ยวระหว่างโลกมนุษย์กับเทวโลก แล้วลงมาเกิดเป็นพระราชา หรือไม่ก็ลงมาสร้างบารมีใหม่ในฐานะของเศรษฐี แล้วก็มั่งคั่งเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้น เมื่อจังหวะในการสร้างบารมีมาถึงเราแล้ว อย่าปล่อยให้ผ่านไป ให้ดูตัวอย่างท่านมหาทศตะที่ได้ใช้จังหวะเวลาของชีวิตที่ดั่งาม ได้สร้างมหาทานบารมี แล้วด้วยอานิสงส์แห่งบุญที่เกิดขึ้นจากการสร้างมหาทานบารมีนั้น ได้ส่งผลเกินควรเกินคาด โดยเฉพาะฝนรัตนชาติ ดังที่มีบันทึกไว้ในพระไตรปิฎกเพียง ๖ ครั้ง แต่มี ๓ ครั้งที่สำคัญ คือ ครั้งของพระเจ้าจักรพรรดิ มณฑาตุราช พระเวสสันดร และมหาทศตะ

ไม่น่าเชื่อเลยว่า คนที่จนที่สุดสามารถมีสมบัติอัครรรยไปเป็นเคียงบำ เคียงไหล่กับพระเจ้าจักรพรรดิและพระเวสสันดรได้ด้วยการสร้างมหาทานบารมีเพียงเลี้ยงพระ ๑ องค์ แต่เป็น ๑ องค์ที่เป็นสุดยอดแห่งนื่อนาบุญ นั่นคือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเคยเกี่ยวกฏกันมาในชาติก่อนๆ เวลาบุญส่งผลจึงนำอัครรรย และความไม่ธรรมดาของข้าวคลุกปลาตะเพียนที่เป็นอาหารรสเลิศ ติดตราตรึงใจข้ามชาติมายาวนานถึง ๑ พุทธันดร นี่เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อจังหวะของบุญมาส่งผล ประกอบกับพุทธาณภาพและเทวานุภาพ ทำให้อาหารธรรมดากลายเป็นภัตตาหารที่รสไม่ธรรมดา และยังมีอาหารชนิดใดที่มีรสชาติตราตรึงใจข้ามชาติได้ยาวนานขนาดนี้เลย

และผลบุญนี้ก็ยังคงต่อในชาติถัดมา ทำให้ท่านเป็นผู้ถึงพร้อมในทุกด้าน สะดวกสบายในการสร้างบารมีตั้งแต่ยังเยาว์วัย และได้บวชบรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์ในชาติสุดท้าย ชีวิตของท่านจึงเรียกได้ว่าดำเนินไปอย่างงดงามตั้งแต่เบื้องต้นจนอวสานเข้าสู่พระนิพพาน

ตอนสุดท้ายของทุกชีวิตในสังสารวัฏต้องไปนิพพานทั้งหมด

ซึ่งความเข้าใจหรือความปรารถนาที่จะบรรลุนิพพานของแต่ละบุคคลนั้น จะแตกต่างกันไปตามกำลังบารมี ขณะที่บารมียังอ่อน จะไม่ค่อยเห็นความสำคัญของพระนิพพานเท่าไร อาจมีความคิดว่า มันไม่สนุก ไม่น่าสนใจ ไม่มีโรงหนัງ ไม่มีโรงละคร ไม่มีที่เที่ยวเล่นสนุกเพลิดเพลิน เพราะตนเองยังไม่เข้าใจอารมณ์ของพระนิพพาน เข้าใจแต่อารมณ์ในทางโลก แต่พออินทรีย์แก่กล้ามากเข้า คือระหว่างที่ยังไม่ยากไปนิพพาน ก็สร้างบุญไปเรื่อยๆ บุญที่สั่งสมทีละเล็กละน้อย พอมากเข้าอินทรีย์ก็แก่กล้า มีบารมีแก่อบขึ้น ถึงตอนนี้จะเกิดความรู้สึกว่า สิ่งต่างๆ ในทางโลกหมดความจำเป็น เกิดความเบื่อหน่าย อิ่มไปหมดเลย คือรู้สึกว่าความจำเป็นที่จะใช้ชีวิตในทางโลก หรือในระดับของปุถุชนทั่วไป ไม่มีเหลืออยู่ จะรู้สึกเฉยๆ อย่างนั้น

ในที่สุดเมื่อบารมีเต็มเปี่ยมแล้ว ก็จะได้มีโอกาสมาฟังพระสัทธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วจึงสามารถบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์หมดกิเลสเข้านิพพานได้ในที่สุด หรือบางคนอาจจะมี ความปรารถนาที่มากกว่านั้น เช่น ต้องการบรรลุธรรมด้วยตัวเอง ก็จะสั่งสมบุญให้มากๆ เข้าจนกระทั่งบารมีเต็มเปี่ยม ตรัสรู้ชอบได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สอนใคร ที่เรียกว่า **พระปัจเจกพุทธเจ้า** หรือถ้าสั่งสมบุญมากกว่านั้น ตั้งความปรารถนาที่จะสอนคนอื่นให้ตรัสรู้ตามตนเองได้ เรียกว่า **พระสัมมาสัมพุทธเจ้า** พระบรมครูที่จะโปรดสอนสัตว์โลกให้รู้เห็นธรรมตามพระองค์ไปได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นทุกๆ พระองค์มีเป้าหมายที่สูงที่สุด คือ **ต้องการหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏและเข้านิพพานในที่สุด**

รายนามเจ้าภาพร่วมอนุโมทนา

น้อมกตัญญูบูชาธรรม

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

หลวงพ่อรั่มมชโย (ไชยบุญย์ ธมฺมชโย)

หลวงพ่อทัตตชีโว (เผด็จ ทตฺตชีโว)

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาทองสุข สำแดงปิ่น

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

เจ้าภาพกิตติมศักดิ์พิเศษสุด

คุณเพ็ญใจ หาญพาณิชย์ และครอบครัว
คุณวรรณ-ดร.ประกอบ จีรกิติ และครอบครัว
คุณบุญชัย เบญจรงค์กุล และครอบครัว

เจ้าภาพกิตติมศักดิ์

พระมหา ดร.วุฑฒ์ สุวฑฺฒโก และกลุ่มรวยตราบนิจันรินทร์
พระชูเกียรติ ภาทโก, คุณพิสิษฐ์ ภัทรยศรีตนิ, คุณณัฐพัชร ภัทรวารินทร และคณะ
พระฐานุศักดิ์ สีลธโร พร้อมครอบครัว และญาติมิตร
มูลนิธิคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ชนนกยุง
ดร.กฤษฎา-คุณทัศนีย์ จ่างใจมนต์ และครอบครัว
คุณพ่อไฉน ศรีลัมพ์ คุณแม่ใจไล ศรีลัมพ์
คุณสมเกียรติ ศรีลัมพ์ คุณพงษ์ทิพย์ ศรีลัมพ์
กองรักษาบรรยากาศ
คุณจินตนา-คุณธิโอเตอร์ เียรี่ไมเยอร์ พร้อมครอบครัวญาติมิตร
คุณธีรวัฒน์-คุณค่านวน ฐานะโชติพันธ์ และครอบครัว
คุณพิศมัย-คุณวาสนา เรืองรักษ์ลิขิต, บริษัท คีนโปรดักส์ จำกัด
คุณวรวิทย์ ธัญญธารา, คุณธัญญะรัตน์ ชำนาญ
ทีมอัครจริยบรมจักรพรรดิสมบัตินไทยไปถึงที่สุดแห่งธรรม
บริษัท คริสตอลซอฟท์ จำกัด (มหาชน), คุณสมควร-คุณขวัญฤดี-คุณพัชรินทร์

เจ้าภาพกิตติมสุข

วัดพระธรรมกายชิดาโก
พระวิเทศภานาจารย์ (สมบุญ สมมาบุญโ)
พระครูใบฎีกาอำนาจศักดิ์ มุนิสโก
กลุ่มกัลยาณมิตรลุยทุกบุญ
คุณเกื้อกูล สมทรัพย์
คุณธนรัชต์ เจนธัญญารักษ์ และครอบครัว
คุณธนัชพร อัครยีนยง
คุณธีรศักดิ์-คุณพรทิพย์ ศรีสำราญ

คุณนันทศักดิ์ เมธมนัส
คุณพร-ลินดา ปรีदानนท์ และญาติมิตร
คุณพรสวรรค์ สุวรรณวงศ์
คุณวารุณี ราโช และครอบครัว
คุณอภิชัย ฐานอริยบุญศิริ และครอบครัว
นพ.สุนทร-พญ.ลัดดาวัลย์ ย้อเผ่าพันธ์
บุคคลากร รุ่นที่ ๒๗ ชาติสำเร็จ เพชรอัครจริย
พล.ต.อ.วรวิสิทธิ์-คุณภาคย์ พรเลิศ

เจ้าภาพกิตติมสุข

พระครูสมุทรณรงค์ ทุนตจิตโต และชมรมภาวนารักษ์
พระหนู ชยารุโข, พระเจต อธิมุตโต และครอบครัวมานะไชยรักษ์
คุณทวีชัย-คุณสิริมน ชัยสุวรรณ และครอบครัว
คุณวีรศักดิ์-คุณสุภาภร ผดุงตันตระกูล พร้อมครอบครัว
คุณสำราญ-คุณหล้าแก้ว ผลสุข และครอบครัว
คุณลือพงศ์ ลีลพจน์, คุณกนกวรรณ พรพจมาน และทีมแก้วกายสิทธิ์
คุณวรรณศจี-คุณกาเนช-คุณปวรินดา-คุณอราริน เปรมอนันต์
คุณพรเทพ-ทัศน-จิรพร-ฐิติวดี เจริญสุทธิโยธิน, พ่อแห้วสู้-แม่เฮียง แซ่โจว, พ่อตังกวย-แม่ซ้อย แซ่จั่ว
คุณสุปันนา-นรินทร์-เอกรัก-พลอยฟ้า-กัญจรัตน์-ลักษณ ปิ่นมรกต และครอบครัว
คุณสุภาจิต สุรกิตติพงศ์ และครอบครัวลูกหลาน, บริษัท บริวาร หจก.สามเหลี่ยมแอร์

เจ้าภาพอุปถัมภ์

พระวชิรกิจโสภณ วัดบ้านขุน	พระมหาสรพงษ์ ธมมวชิโร	พระนาราริน ขวีนโท
พระครูพิมลสุขวัฒน์ วัดกิ้วลุม	พระมหาสามารถ พรายนน้ำ	พระพิสิทธิ์ สำวุธโต
พระครูปลัดทวี พรหมเทโว	พระมหาสุทธิชัย สุทธิชัยโย	พระภริณญ มงคลเทโว
พระครูสุนันทนิเวศน์ วัดวังทอง	พระมหาสุริยา สุริยชัยโย	พระภิกษุ รุ่น ๗ พ.ศ.๒๕๓๔
พระปลัดฐาปนกรณ สุจาโปโก	พระมหาโสพล สุพล ป.๖.๙	พระภิกษุ รุ่น ๙ พ.ศ.๒๕๓๖
พระปลัดสง่า มหปผโล	พระมหาอภิชาติ ฌานสุโก	พระภิกษุ รุ่น ๒๐
พระมหา ดร.สุธรรม สุรตโน ป.๖.๙	พระมหาเอกพล อาจารย์ปาโล	พระภิกษุ รุ่น ๒๔ WE ARE ONE
พระมหากมล จิตธนาโน ป.๖.๙	พระกฤตยะ สิทธิธมโน	พระภิกษุ รุ่น ๒๗ เพชรน้ำเอก
พระมหาเฉลิม ปญญาภรณ์ ป.๖.๙	พระก้องภพ ปุณณชัยโย	พระวิชัย ปุณณธมโม
พระมหาทรงวุฒิ ชยวุฑโฒ	พระกองร้อยเนื่อนาบุญ	พระวิทยา ธมมทินโน
พระมหานิรุทธิ์ รตนสุโก	พระจุมพล ปุณณพล	พระวีระ วีระธมโม
พระมหาไพโรจน์ ปุณณภาโส	พระชวลิต จันทโชโต	พระศุภราชัย สุรสกโก
พระมหาวิระชัย วีระชัยโย	พระชัยยง อตถชัยโย	พระสมชาย กิตติโชโต
พระมหาวุฒิชัย วุฑฒิชัยโย ป.๖.๙	พระไชยยศ ยสวโร และญาติมิตร	พระสุกมล และครอบครัวขอหิรัญ
พระมหาสยาม จันทโชติโก	พระธนพล กิตติวีโร	พระเสกสันติ ธิติธโน

เจ้าภาพอุปถัมภ์

พระหรรพผล กนต์วิโส
พระเหมราช มณีโชติโก
พระอนุชา อคฺคจิตโต
พระอุดม ยติสสโร
Ven.Yanuttamo & Family
กลุ่ม QH
กลุ่มกายแก้ว นครหลวง ๔
กลุ่มแก้วนบุรพารามอินทร์
กลุ่มบำเพ็ญบารมี
กลุ่มบุญบรรเจิด
กลุ่มเพื่อนกล้าบุชาข้าวพระ
กลุ่มรักบุญใจใสใจสบาย
กลุ่มสัมมาอะระหัง
กลุ่มแสงตะวันธรรม ทรายาด
กองแก้วภูธร ๔ ภาคเหนือ
กองบุญแก้วสารพัดนึก
กองวิชาการ ๐๑
แก้วกายสิทธิ์ ๑๔ ปากช่อง
ครอบครัวจ๊ะป๋ญญา
ครอบครัวเจริญน้ำ
ครอบครัวแซมซ้อยโชติรัตน์
ครอบครัวเตชะทวีวัฒน์
ครอบครัวแต่งเจริญพาณิชัย
ครอบครัวถาวรบรรจบ
ครอบครัวธิดิตุโกโชติ
ครอบครัวภูวเศรษฐ
ครอบครัวรุ่งเรืองอนันต์
ครอบครัวโรหิตธรรมพร
ครอบครัวว่องวิสุทธิเกษม
ครอบครัวศรีวิสุธา

ครอบครัวสัจจะกานต์
ครอบครัวสิริกาญจน
คุณกษกร นาเสถียร
คุณกมลทิพย์ ตั้งวรารุช
คุณกรองจิตร ชมสมุท
คุณกฤติกา บุญศรี และครอบครัว
คุณกลอยใจ อัครบัน
คุณกลอยใจ อาการ
คุณกัญญา สุวรรณเสมอ
คุณกัลยา ขจรกลิ่น
คุณกิริณา แจ่มเจริญ
คุณกฤษณ์ สิงหนะ
คุณเกษณี ประยูรวงศ์
คุณชุมทอง สำเภาลอย
คุณคำสอนสำราญ แก้วศิริ
คุณชมณี พันธุ์อนุกุล
คุณจวง แซ่กิม
คุณจันทร์ตรี เชื้อสะอาด
คุณจันทรา โกมลสุรเดช
คุณจากรวัฒน์ พูลทรัพย์
คุณจากรุวัลย์ แสงทอง
คุณจิตราดา เพชรชมพู
คุณจินตนา วัจนลงษ์
คุณจินตนา วิลเลียมส์
คุณจิราณี Taylor and family
คุณจิราภรณ์ ต้นคุณากร
คุณจุฑาทิพ พนาวัฒนกุล
คุณจุฑามาส วงศ์สกุลวัฒน์
คุณใจสมาน อัมรี และครอบครัว
คุณชฎารัตน์ คาโต้

คุณชนันพัสน์ เกื้อทองคำ
คุณชม-แย้ม-มานพ แจ่มคำขำ
คุณชลิตา-โยอิชิโร่ ทาเคตะ
คุณช่วยวงศ์ ศรีสงคราม
คุณชวลิต สติรวาณิช
คุณชุตินา บุญศิริวัฒนกุล
คุณเชษฐา จิรา
คุณณภัศ ทับทอง
คุณณรงค์-คุณกนิษฐา เลี่ยนยงค์
คุณณัฐภา ไรจน์วนการ
คุณณัฐภาพร อินทรสิทธิ์
คุณณัฐกานต์ ชัยธีระยานนท์
คุณณอม จันทวงศ์
คุณทรงศิริ ชูติธรรมวุฒิ
คุณทองยศ-คุณวาสนา คำวงศ์ษา
คุณทิพกร ชมภูแดง
คุณโทโมมิ โมริคาวา
คุณธนวิธ อัครมาส
คุณธนวัฒน์ หอสุวรรณ
คุณชนะชัย แซ่ไ้ว และครอบครัว
คุณธรรมธร เตชะพิสิษฐ์
คุณธวัชรัตน์ เตชะพิสิษฐ์
คุณธิดารัตน์ เตชะพิสิษฐ์
คุณธีรวัฒน์ พัทธระกุล
คุณธีรุตม์ จิระพัชรเวทย์
คุณธีลฎี สังข์ชล
คุณนงนุช เทียนระวี
คุณนงนุช อัสวายุทพอล
คุณนงลักษณ์ อินทรโยธา
คุณนพภรณ์ วงษ์จิต

คุณนภา วรรณพิรุณ
คุณนภาพร ดิลกัลยากุล
คุณนภาพร-คุณตะวัน โฉมปรางค์
คุณนภาพรรณ จอห์นสัน
คุณนริรัตน์ ตั้งวัชรพงศ์
คุณนฤมล ร้าไพ
คุณนวล แสนสำราญ
คุณนวลจันทร์ รักตประจิต
คุณนัฐฐนิษฐา พ่วงศิริ
คุณนันทกัณ กนกพรธัญมน
คุณนัยนา เกษมธนาสิน
คุณนาฏอนงค์ ศิริพันธ์
คุณนানা ลีว และครอบครัว
คุณนิภาวรรณ สุวิมลธีระบุตร
คุณนิรมล แสงวรรณ
คุณนุชรินทร์ ศรีคำ
คุณบรรจง ไชยเม้ง
คุณบรรจบ-คุณลัดดา เตหาพิสุทธิ์
คุณบรรณรัตน์ พลับสุขชี
คุณบริสุทธิ์ รักตประจิต
คุณบังอร-คุณอัจฉรา ริดำรงค์
คุณบุญตา ตั้งศิริเจริญ
คุณบุญยืน เนตรสว่าง
คุณบุญรอด-คุณสิน แจ่งสุทิมล
คุณบุญเรือน พินทะโล และญาติ
คุณปฐมา กุลเสนา
คุณปณิธิ ศรีเพ็ญ
คุณปัทมกรม์ รัตนานนท์
คุณปรมาภรณ์ ธรรมปริพัตรา
คุณประกายแก้ว ทองนันท
คุณประทุม เล็กมณี
คุณประยนต์ คำพอง โนนริบูรณ์

คุณประยูทธ-คุณเกษณี ยุ่นสมาน
คุณปราณี ขุนสะอาด
คุณปรีดิตร ลาภพิทักษ์พงษ์
คุณปรียาภรณ์-ALFRED UNGER
คุณปวีณา-กรรมา มาคลา
คุณปัทมา คำสงค์
คุณปาน ทิมเที่ยง
คุณปาริฉัตร พุ่มขจร
คุณเปรม วิรัชพินทุ
คุณเปี่ยมสุข ชำนาญรบ
คุณเฟย แซ่ลี
คุณพจนา บุญญาภิวัฒน์
คุณพชรนนท์ จันทกุล
คุณพชร แก้วไขเทียน
คุณพนมพร ช่างผาสุข
คุณพนารัตน์ ศรีอ่อน และครอบครัว
คุณพรณีย์ กันทรากกร
คุณพรพชร มลสิริเรืองเดช
คุณพรพิมล พันธุ์กัทธิ
คุณพรรณทิพย์ พิริยะโยธิน
คุณพรรณณี จันทร์บาง
คุณพอสายันท์-แม่อุบล ศรีธนะชัย
คุณพัชมน-กนกกร เนื่องนิยม
คุณพัชรินทร์ ภัทรกุลขจร
คุณพิเชฐ รัตนยนต์
คุณพิณธิดา อินทร์แก้ว
คุณพูลทรัพย์ โชติสุขิต
คุณภรณ์ยา พรหมเวียง
คุณภัสสร Kimmel และครอบครัว
คุณภินชดา ดอกปبيب
คุณมณฑาทิพย์ ชำนาญรบ
คุณมนตรี เมืองนก

คุณมอน วงศ์สัมพันธ์
คุณมณฑา เชิดวิศว์พันธุ์
คุณมาลี สโนว์เดน
คุณแม่วารี-พ่อไฉน แสงวรรณ
คุณแม่สมพันธ์ วงศ์แวดล้อม
คุณยุวดี เย็นบำรุง
คุณรัชณี วาริศรี และครอบครัว
คุณรัตนา ต้นกิม
คุณร่ายล-คุณเนเวล เมคัวร์
คุณรุ่งทิพย์ ธรรมศรีดา
คุณรุ่งนภา อิงคชัยกุลรัชต์
คุณฤดีวรรณ ช่างผาสุข
คุณลักษณ์ หิรัญสถิตย์พร
คุณลัดดา อุ่นจิตติกุล
คุณลำเพ็ญ วรโคตร
คุณวนาพร ผ่องศิริ
คุณวรนิษฐ์ วิศาลคณาสิทธิ์
คุณวรนุช เลหาวัฒน์
คุณวรนุช ศรีสรรพางค์
คุณวรพิชชา แสงวรรณ
คุณวรพิมพ์ ไฟเออร์ทำก
คุณวรรณดา เดโซ
คุณวรรณ-คุณสุณี ธิติสุขโชติ
คุณวราภรณ์ ยอดคำเนิน
คุณวันชัย-คุณวนิดา หิรัญแพทย์
คุณวันทีพร จันทรเหลื่อง
คุณวัลลภา ธีรานุรักษ์
คุณวิษวรินทร์ หงส์ประภัศร
คุณวิษุตา พรพิสุทธิ์พันธุ์
คุณวิทยา บุญเลิศเกิดไกร
คุณวิรุฬห์ ทรัพย์ถาวรกุล
คุณวิลาสินี สร้อยสุวรรณ

คุณวิไลพร แสงสุข	คุณสุนิตย์ โรจน์หทัยกานต์	ชุดงศสถานล้านนา
คุณวิสูตร-คุณเดือนน้อย สีนะวัต	คุณสุนิภา วินเทอร	บริษัท เจคเซียร์ เทคโนโลยี จำกัด
คุณวีณา เพิ่มพานิช และครอบครัว	คุณสุพัฒน์ โกศลสัมพันธ์	บริษัท สุทธาติลลิ่งค์ จำกัด
คุณวีรชัย-พิมพ์ชนิษฐ์ ไชยกิจ	คุณสุพัตรา-คุณแม่เชื้อ วงศ์สมุทร	บุคฉากร รุ่น ๑๔ กลั่นบุญ
คุณวีรภรณ์ ฐิติญาณพร	คุณสุภาพร ตริยกุล และครอบครัว	บุคฉากร รุ่น ๑๙ สู้ไวย
คุณเวียงแก้ว-คุณสุจินดา บอริหาร	คุณสุภาศิริ พะพูนม	ผศ.ดร.ว้จันักญจัน สุริยธรรม
คุณศรีไพร สุปัญญา	คุณสมาลี ศีละสนนา	ผศ.ดร.สมสุดา ผู้พัฒน
คุณศศิชา ศิริพันธ์ และครอบครัว	คุณสุรัตน์-คุณอรทัย แสงสุระธรรม	ผู้นำบุญทุ่งครุ
คุณศิริพรรณ ศรีพลแผ้ว	คุณสุริยา ดิลกัลยากุล	พ.ต.ท.หญิง รัตนา รัตนอาภา
คุณศิริเพ็ญ เตชะวีรพงค์	คุณสุริวิภา รัตนจันทร์เพ็ญ	พญ.กัรติกานต์ ลำด้วงค์
คุณศิริเพ็ญ ศรีพลแผ้ว	คุณสุวรรณา พรไพรเพชร	ภญ.สุวิมล วังเกล็ดแก้ว
คุณศิริยากร-คุณทิวากร ปฐมฐาการ	คุณสุวรรณา โมเยอร์	ร.ต.อ.หญิง ว้ชรีรีย รอดทอง
คุณศิริรัตน์ โกศลสัมพันธ์	คุณเสถียร-คุณฉวีวรรณ อาชวนิยุต	รศ.สพญ.ดร.ศุภร พึ่งลัดดา
คุณสกาารัตน์ ไชยสร	คุณเสริม ศรีบรรเทา	ร้านเท้กซ์สลุ้
คุณสมเกียรติ เตชะพิลธิษฐ์	คุณเสาวณีย ยถาภูรานนท	ลูกพระธัมฯ รวมใจไทยไร่นแลนด
คุณสมชาย วงศ์สมุทร	คุณแสงฟ้า แซ่ไคว้ และครอบครัว	ศูนย์สมาธิจอร์แดนเนี่ยน-ไทย
คุณสมปอง ศรีปั้น	คุณโสภณ คงเทศ และครอบครัว	สมาธิกล้าเศรษฐี
คุณสมพร คาร์เตอร์	คุณไสว เคียรนอก	อาศรมอุบาสิกา
คุณสมสิริ เบญจวรรณนท	คุณอนุสรรา ธีระกุลพิศุทธิ์	อาสาศมครกองรักษาบรรายากาศ
คุณสร้อย เส็งสาย	คุณอรพรรณ วรพันธ์กิจ	อุบาสิกา รุ่น ๑๑ ชุ่มบุญ
คุณสรัญญา ดิลกัลยากุล	คุณอรุณศรี-คุณปาริท์ จิรพัฒนกุล	อุบาสิกา รุ่น ๑๓ ทะเลบุญ
คุณสวรรค-Rolf เทริลเลอร์	คุณอรุณี โชติชัยพร	Alizabeth Vassantachart
คุณสายสืบญาติ & ธารีพันธ์	คุณอจันนิยา ศิลปสุนทร	Bouavone Manivanh
คุณสุกัญญา รัตนวิมล	คุณอัมพร ทวี คขวงศ์	Chomsy Luangpraseuth
คุณสุขสิริ สุขเจริญ	คุณอำนาจ แต้วณิขเจริญ	Dorothy Vassantachart
คุณสุจารี รักตประจิต	คุณอำพร อิมอาอิ-คุณอุไร อธิตะ	Hussadi Vassantachart
คุณสุชาดา เขียรปัญญาอิง	คุณอุบล บุญมา และครอบครัว	James-Sivilay Amkha
คุณสุดสงวน-สิรินันญ์-สิริน	ชมรมคนรักบุญ เขตภาชีเจริญ	Kathy Phonthibsvads
คุณสุดารัตน์ จิรศุภกร & คลูเวอร์	ดร.เกษรชด์ หาญเหล็ยมเพชร	Khampin Pindel
คุณสุดา-ศรีอุบล ศรีอุบล	ดร.พีระพล เผ่าเพ็ง	Lalin Koehler
คุณสุทธิพร ทิพรัตน์	ดร.สุขุมล-ดร.ณัฐพันธ์ กิตติสิน	Madeline-ครอบครัวแก้วสิทธิ์
คุณสุธรรม ปั่นประเสริฐ	ทีมเพชรปากช่อง	Mah Yon Kim

Mananatchanok Yordming	Prakob Vassantachart	TPJ TEAM
Narorn-Rachana Mock	Prasong Mccray	Veokham Phonthibsvads
Panor-Roy Holloway	Sing-Bounma Xaysongkham	Viroot-Manivanh Pongsavath
Piyawan-Steven Ancil	Timothy Leathers	ลูกพระธัมฯ ปากเกร็ด
พระครูโกศลสุตากร ดร. วัดเมืองคง	พระมหาอภิรักษ์ ยโสโร และทีมงาน	
พระครูภาวนาวิเทศ (วิรัตน์ มณีคนโท)	พระมหาอรรถพล กุลสิทโธ และคณะญาติมิตร	
พระครูพิมลสุขวัฒน์, พระมหาณัฏฐล ธรรมโช	พระกฤษณ์ กาญจนชัย และครอบครัวบุญโต	
พระครูใบฎีกาวิสุทธิ ธรรมสุทโธ วัดแม่สะนาม	พระชัยทัศน์ ชยทสสโน ธุดงค์สถานหล่มสัก	
พระครูใบฎีกาคุณิพนธ์ วุฑฒิวโส	พระชาติชาย ชาตวิฑูโธ และครอบครัวจันทราศรีไศล	
พระครูปลัดธณูฤทธิ์ คุณิทธิโก ธุดงค์สถานลุ่มน้ำฝาง	พระเชิด กนตปญโญ ศูนย์ปฏิบัติธรรมแก้วมงคล	
พระครูภาวนาชาครวิเทศ วิ. (ชาติชาย ชาคโร)	พระทวี อาจารย์ภทโธ ศูนย์อบรมเยาวชนตาพระยา	
พระครูวาปีวรมานิต วัดห้วยตองสัก	พระทวีวัฒน์ ชุตติโร และครอบครัวศิริแก้วคุณ	
พระครูวินัยธรภาณุมาศ ภาณุปาโณ	พระธีรพัฒน์ กุลธโร ดร. ศูนย์ส่งเสริมศีลธรรม	
พระครูอนุกุลสุวรรณประดิษฐ์ ธุดงค์สถานชุมพร	พระนิชฌาน ชยวิโส, พระนิพนธ์ สุตยุดโต	
พระสมุห์ธีรพงษ์ ธีรวิโส วัดป่าโค อู่อุทยา	พระนิรุต วิชชุดตโม ศูนย์ปฏิบัติธรรมหนองบัวลำภู	
พระสมุห์สรพงษ์ สุทนต์โส ศูนย์ปฏิบัติธรรมจันทบุรี	พระนิวัฒน์ ยติวฑฒโน, คุณแม่ประเมิต โพธิ์สุ	
พระมหา ดร.สมบัติ อินทปญโญ ป.ธ.๙	พระประมวล กุลเมโธ, คุณปราณี สุวัธนเมธากุล	
พระมหาขวิน อภิขชโว และครอบครัวชัยวัฒน์	พระปราโมทย์ อดิปปญโญ ศูนย์ปฏิบัติธรรมเมืองตรัง	
พระมหาชีพ ตปสีโล และครอบครัวแช่ลิ้ม	พระปวริศร์ ปวริสสโร ธุดงค์สถานแก้วโนนแดง	
พระมหาธงชาติ โอภาโส และคณะญาติมิตร	พระพงษ์กานต์ สิริกรโข และครอบครัวมาลาภิรักษ์	
พระมหาธนาวิทย์ ธนวิโช ศูนย์อบรมเยาวชนแพร่	พระพรชัย อิทธิชโย-คุณชาจีน แซ่เจียม-อา-ล้วน แซ่ฮ้อ	
พระมหาประเสริฐกิจ สุขมโธ และชมรมใจใสใจสบาย	พระไพศาล โชติธนาโณ รุ่น ๑๙ และคณะญาติมิตร	
พระมหาพันธุ์ภูมิ ญาณธมโม และญาติมิตร	พระภัทรพล ขนติโก วัดทุ่งเจริญธรรม	
พระมหามงคล คุณมงคลโล พร้อมญาติมิตร	พระภาณุพงศ์ สุรพนโธ และคณะญาติมิตร	
พระมหามานะ นาถปญโญ และครอบครัวถวิลสุเวช	พระภิกษุ รุ่น ๓๒ กองพันแสงสว่าง	
พระมหาวิริยะ ธรรมสารี, คุณนันทนิต ใจเที่ยง	พระมงคล วิชชาสุโก และครอบครัวถวิลสุเวช	
พระมหาวิระพงษ์ นิยมโล และญาติมิตร	พระยอ สุทนต์จิตโต ธุดงค์สถานพิษณุโลก	
พระมหาศิริกรชัย กิตติเมโธ และคณะญาติมิตร	พระราชน ติกขธนาโณ และญาติมิตร	
พระมหาสมเกียรติ วรยโส,แม่จรรุญ-พ่อสง่า วรยศ	พระเรืองศักดิ์ เตชวโร และกลุ่มแก้วพุทธจักร	
พระมหาสันติราษฎร์ อุปสนโต และคณะญาติมิตร	พระวราคม อดิธุโธ และคณะญาติมิตร	
พระมหาสุพล สุพล ธุดงค์สถานอุดรธานี	พระวสันต์ สิริสุโก ศูนย์ปฏิบัติธรรมบ้านโพธิ์	
พระมหาสุริยัน อากาศโร และครอบครัวแสงแก้ว	พระวัชรณ จิตสวโร ธุดงค์สถานเมืองลพบุรี	

พระวันชัย ขนติขโย และครอบครัวพรณาลากุล
 พระวิชัย สิริขโย และครอบครัวศรีประเสริฐยิ่ง
 พระวิชัย อภิขโย ศูนย์อบรมเยาวชนเถินเทิดธรรม
 พระวินัยธรรมาจารย์ ชาติสิปปโป ธุดงค์สถานล้านนา
 พระวินัย ปณณารตโน กลุ่ม ๒๙ บุญ Australia-Thai
 พระวิศักดิ์ ธมฺมสิริโก และครอบครัวชีวรัตน์
 พระวิสุทธิ วิสุทธิโก ศูนย์ปฏิบัติธรรมโพธาราม
 พระศุภนิมิตร ธีรโสทธิโก ศูนย์ปฏิบัติธรรมอัมพวา
 พระสมใจ อิทธิพิทโธ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสระบุรี
 พระสมศักดิ์ อดิสโก และลูกหลานญาติมิตร
 พระสรชัย นาคขโย ศูนย์ปฏิบัติธรรมนานาชาติสมุย
 พระสุทธิพงษ์ อนนตขโย ศูนย์ปฏิบัติธรรมวิหารแดง
 พระสุธีร์ อภิธีโร และคณะญาติมิตร
 พระสุนทร วรณาโณ และผู้มีพระคุณ
 พระสุรศักดิ์ สุรสโก ธุดงค์สถานประจวบคีรีขันธ์
 พระเสฏฐฐาณ ปภาเสฏโฐ, คุณสรินยา ชัยสมการ
 พระอนันตย์ สุทธิพิโล ธุดงค์สถานปราจีนบุรี
 พระอรรถชาติ อดุลชาโต ศูนย์อบรมเยาวชนอุตรดิตถ์
 กองประสานงานสถาบันวิจัยนานาชาติธรรมชัย DIRI
 คณะสงฆ์และกัลยาณมิตรธุดงค์สถานชลบุรี
 คณะสงฆ์และกัลยาณมิตรศูนย์ปฏิบัติธรรมชลบุรี
 ครอบครัวปิ่นศรีวารารณ์-ครอบครัวปฐมฐานุร
 ครอบครัววีระโชติ, ครอบครัวบุญเรือง, ครอบครัวขันตี
 คุณกนกทิพย์-สุวรรณ-สุพัตรา เลิศประเสริฐรัตน์
 คุณกมลวรรณ บุญเย็น และครอบครัว
 คุณกรวรรณ-คุณทาคามีสี ทามูระ และครอบครัว
 คุณกฤตภาส สุโขโต ครอบครัวอิมสอาด และทิศ ๖
 คุณกันต์ มโนวัฒน์นันท์ และครอบครัว
 คุณกัลยาณี รอดเรืองเดช และครอบครัว
 คุณกาญจนา ขนสยอง, พัด-จีโซ่น แซ่กู่
 คุณกิติ-วัลลดา-วิภาวิณี-วิสา รื้อไพบูลย์
 คุณกิมเฮง-กี-เจียนศรี เพียรพิทักษ์ และคณะญาติมิตร

คุณกิริติกา-คุณกันตพัฒน์ นิยมพงศ์
 คุณกุลธิดา-จุฑารัตน์-ประมาณ-ณัฐภัทร บุญราศรี
 คุณเกษา โภคทรัพย์, คุณชลิต บุญญฤทธิ์
 คุณเกียรติชัย-ดร.เพ็ญจันทร์-ชวิน ล้อจักรชัย
 คุณโกเมทร์ เตียงเกตุ และครอบครัว
 คุณขวัญใจ-คุณสมชาย จงวัฒนผล และครอบครัว
 คุณขวัญมนัส วิจิตร และครอบครัว
 คุณขวัญฤดี เกรย์สัน และครอบครัว
 คุณเครื่อง-น้อย-ชนิษฐา-นันทวัน-ธนดล กันวงศ์
 คุณจรรยา ความบารา-คุณธิดา นานารัตนกุล
 คุณจรัญ เบ็นยามินเช่น และครอบครัว
 คุณจรรยา ไศภนรัตน์ และครอบครัว
 คุณจันทนา ตรีรัตน์ตระกูล และครอบครัว
 คุณจันทิมา เกรียงไกรสุข และครอบครัว
 คุณจามร-ฐิตาริ-ปาลิดา พงศ์ปลื้มปัตติชัย และครอบครัว
 คุณจิตชนก-คุณสุรชัย-คุณณัฐพงศ์ นวพิทยารัตน์
 คุณจิรันธิน จตุภัทรจรณ์ทิพย์ และครอบครัว
 คุณจิราพร-คุณจุมพล โสทรโยม โรงเรียนยุวศึกษา
 คุณจุฑารัตน์ เอี่ยมทอง และครอบครัว
 คุณเจริญ-ปฐวี สุขดี, ปานเทพ ยาซูชีพ
 คุณเจษฎิพัฒน์ พิมพ์ทราย และครอบครัว
 คุณฉกรรจ์-คุณภคพงศ์ ชีร์จินต์ และครอบครัว
 คุณฉายา จิตติพันธ์, คุณสมสุข เทียมปฐม
 คุณชญาณิศ วงษ์ศิริ และครอบครัว
 คุณชญาดา-เจมส์-ด.ญ.อัญมณี แครี่ และครอบครัว
 คุณชด-บงอร ชาญณรงค์ และครอบครัวลูกหลาน
 คุณชวนจิตร นราศักดิ์ Diann บุญนารา
 คุณชัชวาล-ปิ่นมณี พันธักทิพย์ ครอบครัว ลูกหลาน
 คุณชื่นหทัย แซ่จิ๋ว และครอบครัวเหล่าญาติมิตร
 คุณชูศักดิ์-คุณวิลาวัลย์ พุกกะวัน
 คุณฐนปกรณ ช่างช่วงโชติ, คุณวรรณภา สุภวัน
 คุณณรงค์-ชิดเชื้อ-ณฤมล พร้อมครอบครัวจอมพลาลพล

คุณณัฐนันท์ จีงจตุพร และครอบครัว
 คุณณิชาวิณั จิณณรงค์ภัทร์ และครอบครัว
 คุณณิชานาฏ พุนคำ และครอบครัว
 คุณดาริกา เรือนคำ, คุณกนกวรรณ กันคำกาศ
 คุณเดือนน้อย-คุณวิสูตร ลินะวัต และครอบครัว
 คุณเตี้ยฮั้ง-แม่เฮียะ แซ่ตั้ง พร้อมลูกหลาน
 คุณถวายเป็น-คุณชาคริต ทองคำ และครอบครัว
 คุณทวีป-ปราณี-ณิชาภา-ศิวพร สุขวารี
 คุณทัศนียา-คุณประณต พิพัฒนางกูร
 คุณธงชัย สี่มา-Mr.Christan Jesnsen
 คุณธนิตรา ครอบครวัณมทอง & Haynes
 คุณธมลวรรณ ทัพสุวรรณ และครอบครัว
 คุณธัญญสินท์-คุณวัณณีย์ พลอินทร์
 คุณธารทิพย์ วิเตียรณิ-คุณสุกานดา มุณีเพชรรัตน์
 คุณนงมาตุ Oi Hash และครอบครัว
 คุณนงรัฐ ไพศาลศรี และครอบครัว
 คุณนภัทรรณ และครอบครัวมาลยเวช
 คุณนพวัฒน์ กัญจนศิริเพชร และครอบครัวธวัชวัธวัศ
 คุณนัฐพล-คุณสุกัญญา และครอบครัว
 คุณนันทนา บุญเถลิงศักดิ์ และครอบครัว
 คุณนาตยา สุทธิบุรณ์, คุณรัตนา กลิ่นประทุม
 คุณนิภา นิธิรัตนสุวรรณ และบุตรหลาน
 คุณนุติ-สุรัช-นันท์นภัช-ชัยบุรณ์ อำนางเกษม
 คุณบัวเรียน รุ่งเรือง และครอบครัว
 คุณบุนเจียว แซ่ตั้ง, คุณลัดดา ศรีวะโลสกุล
 คุณบุญขึ้น-คุณไพโรจน์ วิทยเบญจงค์
 คุณบุรณ์เลิศ-คุณสิริมนต์ อำนางจิตนันท์
 คุณปนัดดา-อาธิธญา-เพชรรัตน์ และทิด ๖
 คุณประกอบ-คุณพนิดา พิงธรรม และครอบครัว
 คุณประภาพร-คุณอุเณ คาลเดอรอน และครอบครัว
 คุณประภาศรี หงษ์วัฒนาชัย-คุณตั้งลิ้ม แซ่คู
 คุณประสิทธิ์-เพ็ญรุ่ง-จักรวาล สุทธิพงษ์คุณ

คุณปรีดา พวงจำปา และครอบครัว
 คุณปรีชา ทรัพย์รุ่งเรือง และครอบครัว
 คุณปรีชา ทองอำภา และครอบครัว
 คุณปลิว-รัชนี-ทวีวุฒิ สุริยะมงคล และครอบครัว
 คุณปาริฉัตร-Nam Tran และครอบครัว
 คุณปิ่นประภา วิญญรัตน์ และครอบครัว
 คุณพรทิพย์ ตั้งสุขสมบูรณ์ พร้อมบุตร-ธิดา และหลาน
 คุณพรสวรรค์-ชนท-กนกวรรณ กันหะกิติ
 คุณพวงชมพู แก้วหอม และครอบครัว
 คุณพวงรัตน์ ไชยสิน และครอบครัว
 คุณพอลกร-แม่อำพัน-ยุวดี พลราชภู่
 คุณพ่อติ-แม่แม่นัน-ลำไย แก้วอินชัย
 คุณพ่อทิม-แม่เรือนคำ-นพวรรณ ใจสุข
 คุณพ่อวานิช-แม่สุวรรณ วาณิชสัมพันธ์ พร้อมบุตร-ธิดา
 คุณพ่อศิริ-แม่ทองคำ-จงกล บุญสอาด
 คุณพ่อหยด-แม่ปาน-เอื้อน ข้าปรางค์ และครอบครัว
 คุณพ่อฮงไป แซ่ลิ้ม-แม่เซี่ยม แซ่จั้ง และครอบครัว
 คุณพินทิพย์-สุมาลี เมธานัย, ชญาภา ภูวราปิยังกูร
 คุณพูลทรัพย์ พยุงธรรม และครอบครัว
 คุณไพศาล-นิศกร-ศิริจันทร์ ผาติบัณฑิต
 คุณภารวี สมองชาติ, ภูติ-ซัชธิดา สุกิจจวนิช
 คุณภาวิณี ไชยสิน-คุณนิมิตร กิจสมโภชน์
 คุณมงคล-พิมพ์ไไล-ศศิภาญจน์ มีนาภา
 คุณมณีนรัตน์ นพรัตน์-Richard Prutz
 คุณมนต์มนัส-วรกานต์-กิตติธัช ลีลาเลิศโสภณ
 คุณมรกต-Gloria ดาวฤกษ์ และครอบครัว
 คุณมัจฉารัตน์-เครือหาว-บุษิตา พรหมมา
 คุณมาลีนี้ พรหมมาแบน และครอบครัว
 คุณมาลี-คุณโรบิน แดง และครอบครัว
 คุณเมทิกา โยฮันซอน และครอบครัว
 คุณแม่ทองหล่อ สุขสมบัติ พร้อมลูกหลาน
 คุณแม่ประทีป จินเกิด และครอบครัว

คุณแม่เปี่ยง-คุณทองพราย กาญจนสุวรรณ
คุณแม่วันเพ็ญ เทพมายุ และบุตรหลาน
คุณยาใจ วิเศษศรีกุล และครอบครัว
คุณระสลิน รจนา และครอบครัวอิมสำราญ
คุณระวีวรรณ-คุณศิริทรัพย์ชัย หมั่นมาก
คุณวชิร-คุณรตวรรณ หงส์เจริญ และครอบครัว
คุณวนิดา-คุณอรณี อัครดำรงชัย
คุณวรรณชลัช-คุณวรรณวนิช เสถียรธรรมณี
คุณวรรณณิล สุบรรณ และครอบครัว
คุณวราพร ชัยวนนท์ และครอบครัว
คุณวลัยทิพย์-คุณกัญญา เปรมทวีธโชต
คุณวันชาติ-คุณสายใจ สุริยะไชย และครอบครัว
คุณวิกันดา-มรรคณา-เรย์ มีจันทร์ วาเรช
คุณวิจิตร-วาสนา-วรากร-วริยา สารเทศ
คุณวิชัย-ประเทือง-ศศิอำไพ ปาลวัฒน์วิไชย
คุณวิชชุ์-พรรณิ-ชยพล โรจนธรรมกุล
คุณวิธาน-คุณวีวรรณ เสถียรธรรมณี
คุณวิบูลย์-วรรณงาม-พงศร ใจเด็ด และครอบครัว
คุณวิสิทธิ์-ทองมา-ปิยะนันท์-นทีธร พิมพ์วัลย์
คุณวีรภวิน-ภคณชนิษฐ์-กัญจนาทิพย์ ศิริคุรุรัตน์
คุณวีระศักดิ์-คุณสุวรรณี อนุรกาญจน์ และครอบครัว
คุณวีระศักดิ์-อารีรัตน์-วรรณกนิษฐ์ ศิริคุรุรัตน์
คุณศรชัย-นงเยาว์-เจนจิรา กองแก้ว
คุณศรีจันทร์-คุณปณณิภัทร์ ไต้องชัย
คุณศิริณีย์ ทรัพย์, Tobias Trapp Thomas Trapp
คุณศุภมาส ทรัพย์อุดม-คุณบุญตา ต่ายสุวรรณ
คุณเศกสรรค์-จุฑามาศ-ศุภศิริ-ศิวกร เด็กศิริ
คุณสถาพร-คุณจิราพร มัทธโนดมกุล และครอบครัว
คุณสนั่น-คุณลุ่ม บัณฑิตยน์พรรัตน์ และครอบครัว
คุณสมคิด-วีรภัทร-อานนท์ ชื่นสูงเหลื่อม
คุณสมใจ อ่องสุวรรณ และคณะญาติมิตร
คุณสมชาย-ชนิกานต์ เลขาวิจิตเลิศ และครอบครัว

คุณสมบูรณ์-สัญญาชัย-คันสนีย์ นาคหนูน และครอบครัว
คุณสมพงษ์-นิตยา-อภิรดี ดันติวานิชยสุข
คุณสมพงษ์-สุจินตนา-นพรัตน์ โชคสุชาติ
คุณสมพจน์-อรุณ-เมษา-ธวัชชัย-ยุพารัตน์ จันทร์เดช
คุณสมยศ-คุณสมใจ วัฒนผลิน และครอบครัว
คุณสมร-สุขุม-หุม-แม็กซ์ บุญจินดาทรัพย์
คุณสมศรี บวรรัตนคุณ และครอบครัว
คุณสมศักดิ์-คุณสุพร วงศ์ศิริกุล และครอบครัว
คุณสมศักดิ์-สุภานัน พัทฒนกิจกุล และครอบครัว
คุณสรธรรม-ชยานันท์-ณกร เรืองขจร และครอบครัว
คุณสายพิน สุขพิทักษ์ และญาติมิตร
คุณสิริกัลยา ทองรัตน์ และครอบครัว
คุณสิริพันธุ์-คุณจันทร์รา เลาหะสุพิศ และครอบครัว
คุณสุกฤดา นิธิประติภา, คุณสมรัตน์ กาญจนะศิริ
คุณสุกัญญา-ณรงค์-ศิริพร-ศิริพรรณ รักษาคำ
คุณสุชาดา-เมทินี-ทีปกร ตั้งรพีพากร
คุณสุดใจ หงษาพุทธ และครอบครัวใจหมั่น
คุณสุชาสินี-สุวิชาดา-สุจิตตา-เด่นดวง ธรรมรักขกุล
คุณสุนาทร นุตผลิน และครอบครัว
คุณสุภาณี แซ่ตั้ง, คุณแข็งแวง แซ่ลิ้ม และครอบครัว
คุณสุพรรณิ-คุณปพิชญา อัญชลีพงศ์
คุณสุเมธ-นิตยา-พัฒนภูมิ พุทธิพงษ์สิทธิ์
คุณสุรัตน์-เล็กเจ็ง กิจสัมพันธ์วงศ์ และครอบครัว
คุณสุนิษฐ์-นวลทิพย์-เอกวิทย์ สันติสกุลธรรม
คุณสุรีย์-คุณปรัชญาวรรณ วรณกิจ พร้อมครอบครัว
คุณสุรีย์รัตน์ วงศ์จันทร์ และครอบครัว
คุณสุวรรณา-สุวรรณิ-บุษบา-พิชชาพร อีรภาพธรรมกุล
คุณสุวรรณิ-จำรัส-ณัฐภรณ์ กาสุริยะ
คุณเสริมทรัพย์-ณัฐณิศา-ปณิดา-สวรส-สมปอง
คุณหทัยรัตน์ วิทยเบญจวงศ์
คุณอภิวรรณ-สุชาดา-อมลวรรณ เกียงขวา
คุณอรนุช-คุณแม่ซอน สุภาพรรณวดี

คุณอรรณพ กิตติพินังกุล และครอบครัว
 คุณอรรณพ นันทวรรณ และครอบครัว
 คุณอรสา-คุณประภัสร์ ประยูรหงษ์
 คุณอัศวเดช พิมพ์ทอง และครอบครัว
 คุณอัศวภาค-Thanh Tran และครอบครัว
 คุณอังสุมา-สุพิชญา-โมนา มนกานต์ อัญญาโชติ
 คุณอัจฉราภรณ์ ศรพรม และครอบครัว
 คุณอัมพวัน ศรีเพ็ชรวรรณดี และญาติมิตร
 คุณอัยรินชัย เลิศสุนทรพจน์, Mark Thomas Lenox
 คุณอารินันท์ รัตนพันธ์มงคล, ณฐกร รัตนมาศมงคล
 คุณอาอี๋ แซ่เฮ้ง-วีไลรัตน์ วีระวุฒิปกรณ์ และครอบครัว
 คุณอำเภอพรณ จิระวงศ์ และครอบครัว
 คุณอิสระพงศ์ สามหมอ และครอบครัว
 คุณอุตร-ประเทืองศรี-ริวัตร์ ชันชะลี
 คุณเอกธนซ์ รักษิต และครอบครัว
 คุณเอกพงษ์-คุณสมทรง เอกเสวตอนันต์
 คุณเอนก-คุณนงคัลลักษณ์ เกิดสุวรรณ
 ดร.ฐกพล-สรลพร-อนงค์ลักษณ์ และครอบครัว
 ดร.ณัฐภรณ์-คุณณัฐนันท์ ภัทรโชตินันต์
 ดร.บุญศักดิ์-ปานจิตต์-เนตร-นพ ปกป้องเกียรติ์

ดร.สมศักดิ์-สุชาติ-น้ำผึ้ง ศรีสมบูรณ์
 ดร.สุพรรณ ทิพย์ทิพการ-ดร.สุพัฒนา นิรัคณาภรณ์
 ท่านผู้หญิงนิรมล-กร-กัลยารัตน์ สุริยสัตย์
 บุคลากร รุ่น ๒๕ นักรบกล้าอาชาไนย
 ผศ.ทพ.ดร.ชนพงษ์ โรจนวรฤทธิ์ และครอบครัว
 แผนกสวัสดิการเจ้าหน้าที่กอง สสอ.
 พล.ต.วิชิต-คุณกฤษณา คำสิน และครอบครัว
 ภญ.ทัฬหกร บัญแข็งแ่ง และญาติมิตร
 ร.ต.สรพจน์-คุณฉวีวรรณ ชุ่มเชื้อ และครอบครัว
 ศ.คลินิกเกียรติคุณ พญ.สรรพศรี-คุณสมาน เปียวุฒิ
 สมาคมส่งเสริมศีลธรรมและความดีสากล บางซื่อ
 อาสาพันธู์ตะวันออก รุ่นที่ ๑๐ บารมี ๑๐ ทศ
 อาสาสมัครแผนกสวัสดิการเจ้าหน้าที่
 Cindy, Scott Whitaker, Julina Kanhalikham
 Jasmine-Pearl-Pauline Tran และครอบครัว
 Jeffrey-วรรณเฉลิม-Alpert และครอบครัว
 Kingsavanh Paul Philavong Sophia Kawaguchi
 Pete-Lakana-Vicky Khamvongsa
 Vilayvanh, le thi chi, mana & family
 คุณแม่สำอางค์ - คุณบังอร ภูทรัพย์
 คุณอัญชลี สุวรรณสินธุ์, คุณกมล ประดิษฐ์วรานนท์

พระครูใบฎีกาอรอด สุจิตโต ศูนย์อบรมเยาวชนนครปฐม
 พระครูปลัดพันธุนิติ นิติพนโร, คุณสมศรี-สัมปอ-ศิริพร-โกมุท-ชโลธร คงเทศ
 พระครูวรญาณวิเทศ (พิพัฒน์ กิตติสุโก) และครอบครัววงมเกียรติทรัพย์
 พระครูวินัยธรพงษ์ศักดิ์ ชุนหาโรณ ธุดงค์สถานแก้วอุทัย
 พระธรรมธชาญจิตร ญาณยุตโต ศูนย์ปฏิบัติธรรมลำปาง
 พระสมุห์อภิชาติ อภินนโท ศูนย์ปฏิบัติธรรมสุราษฎร์ธานี
 พระมหา ดร.ชัยฟ้า ธนฤกุล และกองบุญมหาทานบารมี ๑ เดือน ๑๑
 พระมหา ดร.ธีรธรรม ธรรมธีโร ป.ธ.๙ ศูนย์อบรมเยาวชนสุรินทร์
 พระมหา ดร.ชัชวาลย์ โอภาโส ป.ธ.๙ ศูนย์ปฏิบัติธรรมศรีสะเกษ
 พระมหาคมสัน ธรรมาสโน, คุณพ่อเสี่ยม-แม่แสงแจ่ม-คมกฤษ-นิตินัย ปากแคว
 พระมหาฉัตรนัย วิสารทขโย ทีมรวบุญรวบารมี และหมู่ญาติ
 พระมหาชาวลิต โฆสขโว, คุณโชค-คุณวิลาภ-คุณเชษฐพล-คุณชัชรินทร์ โภควารากร และทิศ ๖

พระมหากษัตริย์ ธรรมโกวิท, คุณวัฒนา-ชนิษฐา พรธาดาวิทย
 พระมหาคุณสิริ ธรรมเตโช, พระจิรภัทร วินยธโร และญาติมิตร
 พระมหาธีระชัย ธีชชโย, คุณเอกชัย-ฉัตรพร-วรพงษ์-วรรณพร อัศวชัยโสภณ
 พระมหาปรีดี จิตมโน, คุณเครือวัลย์ สแนกเกอร์, คุณวราภรณ์ เค, คุณศรีพร เกวี่ล
 พระมหาวิทวัส สททพหุโล และครอบครัวรัตนเลิศนาวิ
 พระมหาวิศักดิ์ ธรรมสิริโก (ศรีสมบุญ-ศรีไทย วชิรโสภณกิจ)
 พระมหาวิมลพงษ์ สงขวิโส, พระจิรโชติ อตถโชโต, คุณปราณี-จุไรรัตน์ สังข์วงษ์, คุณชูศักดิ์ อุบลบาน
 พระมหาเศรษฐวิชัย เสฏฐวิชัย และครอบครัวญาติมิตร, กลุ่มลูกพระธัมมาแสนทวี
 พระมหาสุรตน์ อัครตโน และครอบครัวเหลืองธาดา-ทีมงานกอง AEC และญาติโยม
 พระมหาอภิชาติพงศ์ อภิชนโย ศูนย์ปฏิบัติธรรมชลบุรี
 พระชัยวัฒน์ คุณวฑฒโน, คุณประภาส-วิไลลักษณ์-น.พ.ฉัตรชัย คุ้มธนไพศาล และครอบครัว
 พระชาญณรงค์ วาณิชชนโย ศูนย์ปฏิบัติธรรมนานาชาติปาย
 พระฐานศักดิ์ สีลธโร, คุณธันยรัตน์ ศรีสันติ, คุณสุธาทิพย์ สีนอนันต์ตระกูล และครอบครัว
 พระณัฐพล เขฎฐสีโล-พระชัยวัฒน์ กิตติวฑฒโน-ขุนไน โรจนศิริพงษ์ และครอบครัวพลอยศรีสุข
 พระธนธรณ์ ภัทรวิโส ศูนย์อบรมเยาวชนแม่แตง เชียงใหม่
 พระบุญเยี่ยม ปาสาทิโก, คุณตฤณพรพร-ทิพย์รัตน์ ตำนานวัน
 พระประภคิต ปณณารโธ และครอบครัวพงษ์กิ่ง, พระกฤษณ์ สุวณโณ
 พระประภคผล ธีรคุณ, พระหริณ ธรรมปาโล, คุณบุญเอื้อ กลิ่นทอง
 พระปารณ ชยานนโท, คุณอธิราช-พรภัทรา-ดร.อนันยา พันธเสน
 พระพสธร เขมธโร, คุณธงชัย-คุณสุสิพร เลิศเศวตวงศ์ และผู้มีพระคุณ
 พระภานุมาศ ปชโชโต ศูนย์ปฏิบัติธรรมและอบรมเยาวชนพระนครศรีอยุธยา
 พระภูมิวิรัชญ์ พลทโต, อาม่ากุลพรรณ สีนพนมรัตน์, คุณพองษ์ไชย-แม่ประวรรรัตน์ เอื้อประเสริฐ
 พระวันชัย ฐิปปโย, คุณแม่เชียง-พ่อเชื้อะกิม-สุภรณ์ และครอบครัวชนะสมานโชค
 พระวิชัย จิตตรกโชโต โดยคุณแม่เอ็ง แซ่ลิ้ม, คุณสุวรรณี กิตติวรศาสน์ พร้อมญาติมิตรบริวาร
 พระวุฒพงษ์ พลวฑฒโน, ครอบครัวอุดรสถิตย์ และคณะญาติมิตร
 พระศิริวัฒน์ สิริวฑฒโน, ครอบครัวสีนาคสุก กลุ่มมหาเศรษฐีบรรลุมรรณภูมิสัมพันธ์ ปีที่ ๖
 พระสิทธิศักดิ์ นาคธมโม, คุณคำพอง มะณี, คุณวราภรณ์-แปง อุทัยสา
 พระสุรชัย สุธรรมโม และสหธรรมิก ศูนย์ปฏิบัติธรรมขุนยวม
 พระสุรพล สุรพล, คุณภัทรภร-ภูวิช แก่นสาร, คุณอัญญาศิกาน กวางซี
 พระสุรศักดิ์ สุรสโก, คุณชัยสิทธิ์-สุวรรณา-พนารัตน์ พิสิฐพิทยา
 พระอธิการธีรวัจน์ ญาณธีโร ชุตตคสถานห้วยเม็ก กาฬสินธุ์
 พระอำนาจ เหมวิโส, คุณไม้วแจ้ง แซ่ไคว้, คุณสมบุญ-นิภาพร ส่งตระกูลศักดิ์ และลูกหลาน

กองทุนรายทุกวัน โดย บรมเศรษฐีฉะเชิงเทรา-กลุ่มบุญบันเทิง
คณะสงฆ์-อุบาสิก-อุบาสิกา-กัลยาณมิตรวัดพระธรรมกายโตเกียว
ครอบครัวนิรันดร์-คุณพลพันธ์-โยธินอริวงษ์-ทรัพย์สิริโสภา
คุณกิตติ-รศ.สำรวย-ผศ.นัฐสวัญจ-ปัญญากร กิตติลาภานนท์
คุณเกรียงศักดิ์-ศิริพร-ดร.นิรมล เตียงพิทยากร และครอบครัว
คุณเกล็ดชัย เบญจจารศิริกุล, นพรัตน์ พัวสุ, คุณสุธาทิพย์ นิสิตสุขเจริญ
คุณเกศินี-บรรเจอด-พัชรเมณี-พิชญานิน-เมธัส-เมธาวี หวังชาลาบวร
คุณขวัญเนตร-กิตติพงษ์-ทศพร-ศศิภา ปิยะพิทักษ์วงศ์, คุณแม่วิไล-พ่ออภิชัย-ศิริพร-กุสุมา สอาดถิ่น, กิตติศักดิ์
คุณจินตนา-มาซามิ-ไตรรัตน์ อาซาโนะ-ชีหัง แซ่ฮึง-จันทร์เพ็ญ แดนไทย
คุณแฉล้ม สุขชัย, สมพร ต้นตอมรพงษ์, คุณวิจิตรา วงศ์เกษตรไทย
คุณซ่งเจียบ แซ่เจ็ง-โอปิก แซ่ฮึง, คุณแดง-กาญจนา-วินัย-ศุภลักษณ์ พฤทธิพงศ์สิทธิ์
คุณชุมพล-ถาวร-วรเชษฐ์-ชุดิพร-แม่หล้า บุญกล่อม, คุณแม่กำป็น-น้ำทองคำ ครอบครัวแจ่มแสง
คุณทิวาพร-พ่ออุดม-แม่สกุล สมภิมพงษ์, คุณกิจจุสุข โกสมศุภพล
คุณเทอม-คุณสิริรัตน์-คุณกนิษฐา-คุณจิราวรรณ มาดไทย
คุณธวัชชัย-คุณจินตมาณี ทองประเสริฐ และครอบครัว
คุณนราภรณ์-ผล-อัมพร สุวรรณประเสริฐ, คุณศิริพร นวกังสตาล, คุณพูล-นุสรพร ดอกไม้ทอง และครอบครัว
คุณนริศร นาเคนคร, คุณสุรรัตน์ ทองประเสริฐ พร้อมครอบครัว
คุณนารี คงปาน พร้อมญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อช่วง-แม่แสง คงปาน
คุณนุชกุล-พ่อชัยศ-สุเกียรติ สรวจรวัฒน์, คุณแม่เฮียง แซ่ตั้ง
คุณบุญยหนูช-อุไรวรรณ แสงจันทร์, คุณอุบลรัตน์-ณัฐฐะกาญจน์ พรหมสาขา ณ สกลนคร, คุณศศิธร อินทุรัตน์
คุณประจวบ ช่างศูนย์, คุณเกษร-จิรวัฒน์-ชยานิศา-ณัฐเศรษฐ-รัตนันท์-รัตนกรณ พรนิธินันท์-ฐาปนี
คุณปิยนุช-กิตติ-โสภณ-เยาวลักษณ์ อังศุภัทร์, คุณพิราวรรณ อัครไชยพาสากร
คุณผกากรอง อภิสิริไพศาล-คุณญาณี กอร์ดอน Garcia
คุณเผื่อ-บุญเหลือ-หล้า-ณิ-จิราพร-ธวัชชัย-เรณู กัลยา-รอด-บุญตา-ทองเจือ-สัมฤทธิ์ พันธุ์ธรรม
คุณพ่อแกร-แม่เอื้อน-อุดมศักดิ์-รัฐพร แดงมณี ครอบครัว ทิศ ๖
คุณพ่อประกอบ ไตรงชัย, แม่ศรีจันทร์-กัญญา-กมลรัตน์ ไตรงชัย และครอบครัว
คุณพ่อแฉ้ว-แม่เกี-ประเสริฐ-ศิริมงคล-บุญมา-ชม-ประโยชน์-สนั่น แป้งหอม, คุณสำอากค์ นามเชียงใต้
คุณพ่อลีห่วยเอี่ยม-แม่ไต้ชีวฮก-อรุณรัตน์ สิริวิยะเลิศ-บรรพบุรุษสิริวิยะเลิศ
คุณพ่อสมบุรณ์-แม่สาคร-กรรมกร-กัลยา ใหญ่ประสาน
คุณพัฒนชีตะ ฐานธรรมชัย, คุณประภัตร บุญมา และครอบครัว
คุณพิมพ์นิภา เกษมธนานันท์, คุณศิริโฉม อัครเศรษฐกุล
คุณแม่บุญ-พ่อมนต์ศักดิ์-สุจิต พันธุ์วิริรัตน์, คุณม้ายี่ แซ่เหง่า, หัวหน้าชั้นนิช-นักเรียนอนุบาลฯ ทั่วโลก

คุณแม่ลีเทียมอิม แซลี-กฤตวัชร-เสาวลักษณ์-ดวงแก้ว-ดวงพร กรวิจิตต์ศิลป์
 คุณรัชณีกุล เตชะกำธร-ไชยวัฒน์ วัฒนนากุล, หงษ์สุตา ปราบบำรุง และคณะญาติมิตร
 คุณร่าฟิง ตรีศักดิ์, ร้านเสริมสวยร่าฟิงบิวตี้ แอนด์ ซาลอน
 คุณวรพล ธัญญธรรมา, พ.ต.ท.หญิง สุวรรณี บุญส่งไพโรจน์
 คุณวิชัย-ไสกี-อำไพ-ภัทรา-กัลยา-ปทุมมนัส-กรวินท์-โชคดี-จัมโบ้-ฝรั่ง แสงอินทร์
 คุณวิฑิต-คุณสุรีย์ ชดช้อย และครอบครัวประเสริฐยิ่ง-เสรีโรตม
 คุณวิริทธิพล-นันทน์ภัส-วรรณรัชชา-กานต์สิริ ทรัพย์รดาพัฒนา
 คุณวิวัฒน์-กัลยา-อภิสิทธิ์-อภิญา-ทิพย์วรรณ-ภุชงค์ อัครวานิช และครอบครัว
 คุณสมภาร-คุณวนิดา เสวตชัย และครอบครัวญาติมิตร
 คุณสรารุท-ตง-ซุตา นุชพลอินทร์ และครอบครัวญาติมิตร
 คุณสำร่าย อิมเอิบ, คุณฉลวย-ฉออัน-ผิว-บุญชู-เฉลียว-สะวาริ ชัยมงคล
 คุณสุขจิตร์ อุดมโชคสกุล, คุณสมศักดิ์-บุญรัตน์ ธัมมอุทัยพร
 คุณสุนทรธัญญา อัครวงศาเลิศ, คุณมยุรีย์ ปรางค์จันทร์, คุณวชิรพันธุ์-สุธาพัฒน์ พรหมประเสริฐ, คุณเฉลิมพล
 คุณสุชาติ-อังสนา-ณัฐนิชา กิตติชาติวรกุล, คุณศุภกร จินดาสถาพร
 คุณสุธีรัตน์-ชาลิต-ณัฐพงษ์-ชัยอนันต์-ณัฐชยา-ณัฐชยา-พัชรพงศ์ ดำรงรัตน์
 คุณสุนทร-ด.ช.ธนบดี ดิลกกัลยากุล, คุณพิชญานันท์ สุวรรณธาดา
 คุณสุนีย์-นิมมานวดี เวชศรี, ครอบครัวปรีชาวิทย์, ดร.พิทยา ผดุงโกชน, Matt St.John
 คุณสุวรรณ-อังลิ้ม-สุพัตรา-สุภร-สมพร-สุรัช-พรอารีย์-เพชรรัตน์ ดันตินิรามย์
 คุณอนุจรณ์-วนิดา-อานนท์-ชานนท์ เจษฎารวมผาสุข, คุณล้ง แซ่ฉั่ว, คุณบักฮั่ว แซ่จิ้ง, ดต.ลอด สาสิงค์
 คุณอรดี-กิตติ-ฮุยเค็ง-สุตาพร-สุนิพร ตันไชยศรีนคร, คุณวีรญาณ ดำรงวุฒิการณ, คุณประภัสสร มธุรสพาที
 จ.ส.อ.ปฎิภาณ-พรลักษณ์-อนุศิษฐ์-ณัฐชานนท์-ณรงฤทธิ์ วงษ์จิตร์
 ดร.ธนกฤต-อภิชา-ทัตชญา วรณัชชากุล และครอบครัว
 ดร.บัญชาพงษ์ รักทรัพย์สิน-ดร.ธัญญ์วี ศรีศุภณัฐธนากุล
 ทพ.สาธิต ลีละสุวรรณกุล และครอบครัวบุตรหลาน ญาติมิตร บรรพบุรุษ บริษัทบริวาร
 พ.ญ.วิศรา-อัครเรศ-รัชนี-รชนเรศ-เซน-ลินญ์ เพชรวิภูษิต
 พลตรี วีระ-คุณนงลักษณ์, พ.อ.หญิง นาถอนงค์ สรรประดิษฐ์
 ร.ต.ท.สนทยา-คุณไพบริน-รัชกาล-กาญจนา จันทร์ตรี และคณะญาติมิตร
 ร้อยโทหญิง เครือวัลย์-คุณคล้าย-คุณเล็ก แนนชิด และครอบครัว
 BOUNLOM-TIENGKUM BOUNYAXAYSY AND FAMILY
 Chanida&James Milligan, คุณนพดล-พลเทพ, Dr.Surawee Chuaiphichai
 Michelle Philavong, Mitchell, Meysen Doungprachanh
 Miss chan yin yi, คุณแม่เฉลียว ตาลสิทธิ์ และครอบครัว

วัดพระธรรมกาย